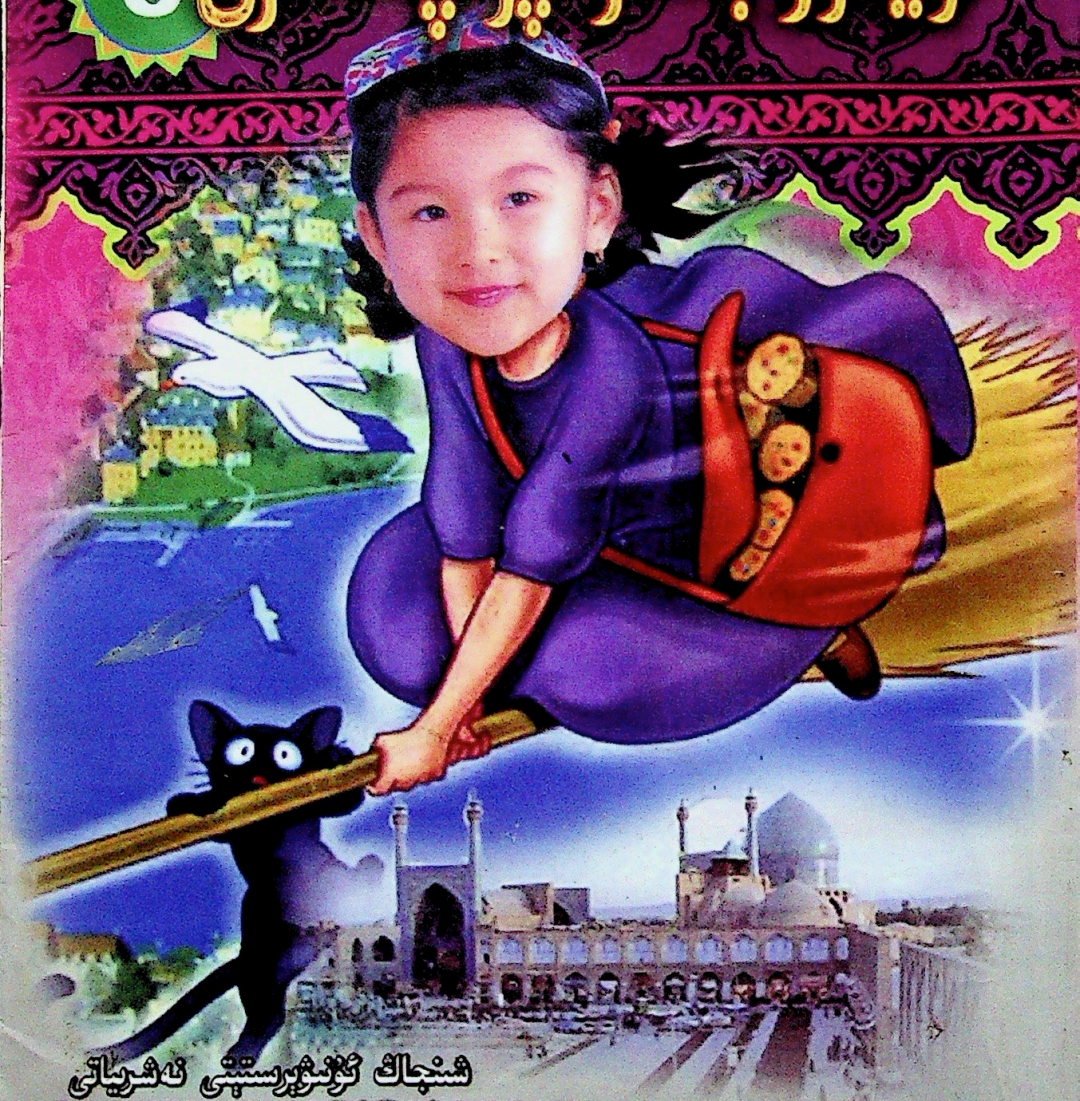

گەخمەتجان قۇربان سابىرى

5

ئۇيغۇر بالىلار پۈتپەكلىرى

شىنجاڭ كۆپنۇسخىسى نەشرىياتى

شۇ يىلى كىتابلىرىڭىزنىڭ سىزگە سالماق

بىخىتەن، خىتايلىق چوڭ بولدى

خىتايلىق چوڭ بولدى

شۇ يىلى كىتابلىرىڭىزنىڭ سىزگە سالماق

2016.5.25

شۇ يىلى كىتابلىرىڭىزنىڭ سىزگە سالماق
 قۇربان سابىرى 1960 - يىلى قورۇق
 غاس ناھىيىسىنىڭ كۆكدالا دېھقانچىلىق مەيدانىدا ھەربىي ئائىلىدە
 سىنە دۇنياغا كەلگەن. 1983 - يىلى
 شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئەدەبىيات
 فاكۇلتېتىنى پۈتتۈرۈپ، شىنجاڭ
 تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىغا تەقسىم قىلىنغاندىن
 بولۇپ ئىشلەپ كەلمەكتە. ئۇ ئەدەبىيات
 بىلىمىنىڭ ھەممىلا زاتىدا ئەسەر
 يازغان بولۇپ، كۆپلىگەن شېئىر،
 ناخشا تېكىستى، ھېكايە، پوۋېست،
 مەسەلە، چۆچەكلەرنى ئېلان قىلىپ
 تۇرغان. ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 90 -
 يىللىرىدىن باشلاپ ئۇ زېھنى قۇۋۋەت
 ۋەتىنى بالىلار ئەدەبىياتى ئىجادىيەت
 تىگە بېغىشلاپ، بالىلار ئۈچۈن كۆپ
 لىگەن ئەسەرلەرنى ئىجاد قىلدى.
 بولۇپمۇ ئۇنىڭ بالىلار چۆچەكلىرى
 ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بىلەن
 ئوقۇرمەنلەرنىڭ سۆيۈپ ئوقۇشىغا
 مۇيەسسەر بولدى. ئۇ ھازىرمۇ با.
 لىلار ئۈچۈن كۆپلىپ ئەسەر ئىجاد
 قىلماقتا.

ئەخمەتجان قۇربان سابىرى

5 ئۇيغۇر بالىلار پۈپەكلىرى

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔族童话/艾合买提江·库尔班编. —乌鲁木齐:
新疆大学出版社, 2005. 4
ISBN 7-5631-1969-8

I. 维… II. 艾… III. 维吾尔族-童话-作品集-中国
IV. 287. 7

中国版本图书馆CIP数据核字(2005)第037707号

ئۇيغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

ئاپتورى: ئەخمەتجان قۇربان سابىرى

* * *

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 14-نومۇرى، پوچتا نومۇرى: 830046)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانسى تارقاتتى

شىنجاڭ جياڭجياڭتۇڭ سوداچەكلىك شىركىتى

فورماتى: 1/32، 850 × 1168 mm، باسما نۇسخى: 18.75

2005 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى

2013 - يىلى 7 - ئاي 2 - بېسىلىشى

* * *

ISBN 7 — 5631 — 1969 — 8

ئومۇمىي باھاسى (1 — 5): 55.00 يۈەن

كىرىش سۆز

قەدىرلىك ئاتا - ئانىلار، سۆيۈملۈك كىچىك دوستلار، قولىڭىز - دىكى بۇ كىتاب ھازىرقى زامان ئۇيغۇر بالىلىرىنىڭ پىسخىكىسىغا ماس كېلىدىغان ئىجادىي بالىلار چۆچەكلىرىدىن تەركىب تاپقان. بۇ كىتابتىكى چۆچەكلەرنىڭ ھازىرقى زامان پۇرىقى كۈچلۈك، بەزى چۆچەكلەر ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىش ئاساسىدا بارلىققا كەلتۈرۈلگەن بولسىمۇ، كۆپلىگەن چۆچەك - لەردە ھازىرقى زامان بالىلىرىنىڭ تۇرمۇشى ماھىرلىق بىلەن بايان قىلىنغان.

بۇ كىتابتىكى ھايۋانلار ھەققىدىكى چۆچەكلەر يۈمۈرلۈك، قىزىق - قارلىق. شېئىرىي چۆچەكلەرنىڭ تىلى چۈچۈك، رىتىمدارلىقى كۈچ - لۈك.

بالىلار چۆچەكلىرى بالىلار ئەدەبىياتى تارىخىدىكى تارىخى ئۇزۇن ژانىرلارنىڭ بىرى. بالىلار ئەزەلدىن چۆچەك ئاڭلاشنى ياخشى كۆرىدۇ، چۈنكى چۆچەكلەردىكى ھەر خىل مەزمۇنلار بالىلارنىڭ بىلىم دائىرىسىنى كېڭەيتىپ، زېھنىنى ئاچىدۇ. بالىلار ئۆزلىرىگە تەسىر قىلغان چۆچەكلەردىكى ھاياتلىق قانۇنىيەتلىرىنى ئۆزلىرىگە بىر ئۆمۈر ھەمراھ قىلىدۇ.

تۇيغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

زامان تەرەققىي قىلماقتا، بالىلارنى قىزىقتۇرىدىغان تۈرلۈك زامانەۋى مائىنە ۋاسىتىلەر كۆپىيىۋاتقان بولسىمۇ، بالىلار چۆچەكلىرىنىڭ ئورنىنى ئىگىلەيدىغان يەنە بىر مەنىۋى كۈچ تېخى بارلىققا كەلگىنى يوق. تەرەققىي قىلغان ئەللەردىكى بالىلار تەربىيىسى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان مۇتەخەسسسلەر بالىلار چۆچەكلىرىنىڭ بالىلارنى تەربىيەلەشتە ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدىغانلىقىنى ئەمەلىي پائالىيەتلەر ئارقىلىق تەكىتلەمەكتە.

بالىلار چۆچەكلىرى ئالدى بىلەن بالىلارنىڭ سۆزلەش قابىلىيىتىنى ئۆستۈرىدۇ. ئادەتتە ئۈچ ياشتىن ئالتە ياشقىچە بولغان بالىلار ئۆزلىرى كىتاب ئوقۇيالىمىغاچقا، ئاتا-ئانىلىرى ۋە تەربىيىچىلىرىدىن چۆچەك ئاڭلايدۇ. بۇ جەرياندا ئۇلار چۆچەكلىرىگە ھەر خىل ۋەقەلەرگە قىزىقىپ، يېڭى شەيئىلەر بىلەن تونۇشۇش بىلەن بىللە، تەبىئىي ھالدا سۆزلەش قابىلىيىتىنى ئۆستۈرۈپ بارىدۇ. بالىلار چۆچەكلىرى بالىلارنىڭ تەپەككۈرى ۋە تەسەۋۋۇر قابىلىيىتىنىمۇ ئۆستۈرىدۇ، شۇڭا بالىلارنى تەربىيەلەشتە بالىلار چۆچەكلىرىنىڭ رولىغا سەل قاراشقا بولمايدۇ.

تۇيغۇر بالىلىرىمىز ئۆزلىرىنىڭ چۆچەكلىرىگە موھتاج ئىدى. بۇ كىتابتىكى چۆچەكلەر تۇيغۇر بالىلىرىنىڭ مۇشۇ جەھەتتىكى تەلىم-تربىيىسى ئاز-تولا بولسىمۇ قاندۇرالايدۇ، دەپ قارايمىز. ئىشلىتىمىزكى، بۇ كىتابتىكى چۆچەكلەر تۇيغۇر بالىلىرىنىڭ سۆيۈپ ئوقۇشىغا مۇيەسسەر بولىدۇ.

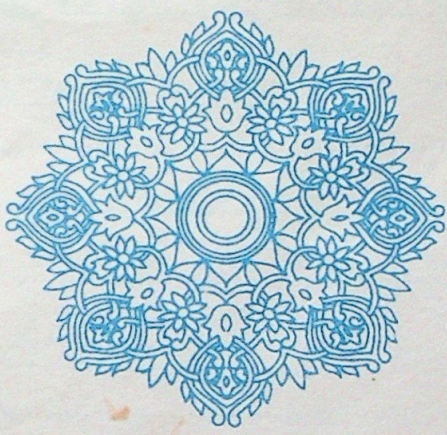

مۇندەرىجە

- ياغاچ ئات 1
- قېرى بۇرىنىڭ ھىيلىسى 8
- ماھارەت 16
- توقايلىقتىكى تورغاي 23
- ئاق قۇشقاچنىڭ كىيىم ئىزدىشى 29
- تۈلكىنىڭ بۇرىنى بايلىشى 34
- بەنۋاش پاقلان 41
- چېكەتكىنىڭ ھونەر ئۈگىنىشى 47
- يۈرە كىگۈل 53
- مۈڭگۈزلۈك ئېشەك 62
- قانائىلىق ئەنزەر 68
- ئاق كۆڭۈل دىۋە 73

- 78 مايمۇننىڭ دەريادىن ئۆتۈشى
- 84 سېھەرلىك دۇتار
- 91 جازانخور ۋە غاز
- 97 ئەر كىن سىزغان رەسىملەر
- 103 بۇغا، تۈلكە، بۆرە
- 108 ياچىۋەك بىلەن چېكەتكە

ياغاچ ئات

مۇراتنىڭ دادىسى ياغاچچى ئىدى، دادىسىنىڭ ئۇنىڭغا دەپ بېرىد-
شىچە بوۋىسىنىڭ بوۋىسىمۇ ياغاچچى ئىكەنتۇق. مۇراتلارنىڭ يېزىد-
سىدا ئۇنىڭ دادىسىدەك ئۇستا ياغاچچى يوق ئىدى. ئۇ باشقىلارغا تۈر-
لۈك ئۆي جابدۇقلىرىنى ناھايىتى چىرايلىق قىلىپ ياساپ بېرەتتى،
ياسىغان بەزى جابدۇقلىرىنى بازارغا ئاپىرىپ ساتاتتى. مۇرات بۇ يىل
باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ تۆتىنچى يىللىقىدا ئوقۇۋاتقان بولسىمۇ، مەك-
تەپتىن قايتىپ كېلىپ تاپشۇرۇقلىرىنى ئىشلەپ بولغاندىن كېيىن،
ياغاچچىلىق دۈكىنىڭغا كىرىپ دادىسىغا ياردەملىشەتتى. يەنە بەزىدە دا-
دىسى ئىشلەتمەيدىغان پارچە ياغاچلاردىن تۈرلۈك جابدۇق ۋە ئويۇنچۇق-
لارنى ياسايتتى. دادىسى ئۇنىڭمۇ ياغاچچى بولۇپ چىقىشىنى ئارزۇ
قىلغاچقا، مۇراتقا ئالاھىدە كىچىك كەكە، ھەرە، رەندە دېگەندەك ياغاچ-
چىلىق سايمانلىرىنى ئېلىپ بەرگەنىدى.

مۇرات دادىسىدىن ئۆگىنىپ يۈرۈپ ياغاچچىلىققا قولى
خېلىلا كېلىپ قالدى، شۇڭا ئۇ ئۆزى خالىغان نەرسىلەرنى
ياساپ ئوينايتتى.

مۇرات بىر كۈنى مومسىدىن «ياغاچ ئات» دېگەن چۆچەكنى ئاڭلاپ ھىران قالدى. ئۇ شۇنىڭدىن كېيىن دائىم دېگۈدەك ئاشۇ ياغاچ ئات ھەققىدە ئويلايدىغان بولدى.

— توۋا، ياغاچ ئاتمۇ ئۇچالامدۇ؟ ئوڭ قۇلقىنى تولغاپ قويسا ئۇ- چۈپ، سول قۇلقىنى تولغاپ قويسا قونىدىكەن. ھەي، مېنىڭمۇ ئا- شۇنداق بىر ياغاچ ئېتىم بولۇپ قالسا نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى - ھە! بۇرۇنقى ياغاچ ئاتلار ئۇچقان يەردە ھازىرقى ياغاچ ئاتلار نېمىشقا ئۇ- چالمايدۇ، توختاپتۇر، مەن شۇنداق بىر ياغاچ ئات ياسايمىكى...

مۇرات ئەنە شۇ خىيالىنى قىلغان كۈندىن باشلاپ ياغاچچىلىق سايمانلىرىنى ئېلىپ، دادىسىنىڭ دۈكىنىڭ كەينىدىكى جىگدە- لىكىنىڭ ئادەم كۆرمەيدىغان يېرىگە بېرىۋېلىپ، پۈتۈن زېھنى بىلەن ياغاچ ئات ياساشقا باشلىدى. مۇرات تاماق يېيىشنى، بالىلار بىلەن مۇ- كىمۈكىلەڭ ئويناشنى ئۇنتۇپ ياغاچ ئات ياسىدى. ئارىلىقتىن بىر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن ياغاچ ئات پۈتتى. ياغاچ ئات قۇم قەغەز سۈر- كۈلۈپ سىلىقلانغاندىن كېيىن تولىمۇ چىرايلىق تۈسكە كىردى. مۇراتنىڭمۇ ئۆزى ياسىغان بۇ ئاتقا تولىمۇ ھەۋسى كەلدى. ئۇ ياغاچ ئاتنى ساۋاقداشلىرى ۋە مەھەللىدىكى دوستلىرىغا كۆرسەتمەكچى بول- خان بولسىمۇ، ھازىر تېخى ۋاقتى ئەمەس دەپ ھەتتا دادىسىغىمۇ كۆر- سەتمىدى.

«ئوڭ قۇلقىنى تولغىسا ئۇچىدىكەن، سول قۇلقىنى تولغىسا قونىدىكەن». مۇراتنىڭ مومسى ئېيتقان «ياغاچ ئات» دېگەن چۆچەكتىكى مۇشۇ گەپ مۇراتقا بەك تەسىر قىلغانىدى، شۇڭا ئۇ ئۆزى ياسىغان ياغاچ ئاتنىڭ ئوڭ قۇ- لىقىنى تولا تولغاپ سۇندۇرۇۋەتكىلى تاس قالدى، لېكىن

ياغاچ ئاتنىڭ مىدىرلاپمۇ قويماي تۇرۇشى ئۇنى بەك خاپا قىلدى. ئۇ مەكتەپتىن كېلىپلا جىگدىلىككە يوشۇرۇپ قويغان ياغاچ ئېتىمغا قاراپ ئولتۇردى. ئۇنىڭغا مىنىپ ئوڭ قۇلقىنى خېلى ئۇزۇنغىچە تولغىدى، بىراق ياغاچ ئات مىدىرلاپمۇ قويمىغاچقا، تېرىكەپ جىلە بولۇپ كەتتى. ئارىدىن بىرنەچچە ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن مۇرات ياغاچ ئاتتىنمۇ زېرىكتى، شۇڭا ئۇ قولىغا كەكسىنى ئېلىپ ياغاچ ئاتنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۆزىچە سۆزلەپ كەتتى:

— مومامنىڭ چۆچىكىدىكى ياغاچ ئاتنىڭ ئوڭ قۇلقىنى تول-غىسا ئۇچىدىكەن، سەن نېمىشقا ئۇچمايسەن؟ مەن سېنى تەستە ياساپ چىقسام، خۇددى قاتۇرۇپ قويغان بۇتتەك تۇرساڭ سېنى قانداقمۇ ئات دېگىلى بولىدۇ؟ بولدى، مەن سېنى چاناپ ئوتۇن قىلىپ قالىۋېتىمەن! ... مۇرات كەكسىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ياغاچ ئاتنى چانئۆتمەكچى بولغاندا، چوڭ ئادەملەرنىڭ ئاۋازىغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر ئاۋاز ئاڭلاندى.

— سەۋر قىلغىن، ئالدىرىمىغىن، مېنىڭ ھازىر تېخى ئۇچىدىغان ۋاقتىم بولمىدى.

مۇرات بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ كەكە كۆتۈرگەن قولىنى ياندۇرۇۋېلىپ، بۇ ئاۋاز نەدىن چىقىۋاتقاندۇ دېگەندەك ئەتراپقا قارىدى.

— نەگە قاراۋاتسەن؟ مەن سېنىڭ ياغاچ ئېتىڭ، ھازىر مېنىڭ تېخى ئۇچىدىغان ۋاقتىم كەلمىدى. مېنى ياساپ ئوڭ قۇلقىمنى تول-غاپ قويساڭلا ئۇچۇپ كېتىدىغان نەدە ئۇنداق ئاسان ئىش بار ئىكەن. ئەگەر مېنى ئۇچسەن دېسەڭ مېنىڭمۇ ساڭا قويىدىغان تە-

لەپلىرىم بار، ئاشۇ تەلەپلىرىمنى ئورۇندىساڭ ... — ياغاچ ئات گېپىنىڭ ئاخىرىنى چىقارماي جىم تۇرۇۋالدى.

— قانداق تەلەپلىرىڭ بار؟ ئەگەر سەن ئۇچىدىغاندا

بولساڭ قانداق تەلپىڭ بولسا ئورۇندايمەن، قېنى تېز دېگىن. ياغاچ
ئېتىدىن زۇۋان چىققانلىقىدىن خۇشال بولغان مۇرات ھاياجىنىمنى با-
سالماي سۆزلەپ كەتتى.

— بولىدۇ، ئەمىسە تەلپىلىرىمنى ئاڭلاپ باققىن، سەن سىند-
پىڭدىكى ساۋاقداشلىرىڭ ۋە مەھەللىدىكى بالىلار بىلەن تولا سوقۇ-
شسەن، شۇنداقمۇ؟

— بۇ، بۇ، ئۇلار بىكاردىن ئادەمنى...

— سوقۇشقىنىڭ راستمۇ؟ ياغاچ ئات ئاۋازىنى يۇقىرىراق چىقىد-
رىپ سورىدى.

— راست.

— بۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار بىلەن سوقۇشمايسەن.

— ماقۇل، — مۇرات بىردەم تۇرۇپ كەتكەندىن كېيىن شۇنداق
دېدى.

— سەن ھازىر دەرىستە سىنىپ بويىچە ئارقىدا، مۇئەللىم دەرس
سورسا تىرنىقىڭنى تاتلاپ تۇرىسەن، ئىمتىھاندىن دائىم ئۆتەلمەيسەن
... شۇنداقمۇ؟

— دائىم گەمەس، بەزى چاغدا ئۆتۈمەنغۇ، — مۇرات يەنە بىر قېتىم
قىزىرىپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى.

— بۇنىڭدىن كېيىن دەرىسلەرنىڭ ھەممىسىدە ئەلاچى بولۇشنى
قولغا كەلتۈرسەن، بولامدۇ؟

— بىراق، بۇ بەك... ، ماقۇل، مەن چوقۇم تىرىشمەن.
مۇرات ياغاچ ئاتنىڭ ئۈچىدىغانلىقىغا قىزىقىپ بۇ-

نىڭغىمۇ ماقۇل دېدى.

— دەرىسلەردە ئەلاچى بولغاندىن باشقا، سىنىپىڭدىكى

قىز ساۋاقداشلىرىڭنى بوزەك قىلىدىغان ئادىتىڭنى تاشلايسەن، بولام-
دۇ؟ — ياغاچ ئات يەنە سورىدى.

— بولىدۇ، بولىدۇ، — مۇرات ئەمدى ئىككىلىنىپ تۇرسا بول-
مايدىغانلىقىنى بىلىپ تېز — تېز جاۋاب بېرىشكە باشلىدى.
— مەھەللىدىكى پائىلار بىلەن چالما كېسەك ئېتىپ ئوينىماي-
سەن.

— بولىدۇ، بولىدۇ.

— رەگەتكەڭ بىلەن قۇشلارنى ئاتمايسەن.

— بولىدۇ.

— قۇشلارنىڭ ئۇۋىسىنى بۇزمايسەن.

— بولىدۇ.

— باشقىلارنى ئاغزىڭنى بۇزۇپ تىللىمايسەن.

— بولىدۇ.

— ئەدەپلىك، چىرايلىق سۆزلەشنى ئۆگىنىسەن.

— ماقۇل.

— ئاتا — ئاناڭ بىلەن مۇئەللىملىرىڭ قىل دېگەننى قىلىپ،

قىلما دېگەننى قىلمايسەن.

— ماقۇل، ماقۇل.

— ياغاچچىلىقنى تېخىمۇ تىرىشىپ ئۆگىنىسەن.

— ماقۇل.

— ھازىرچە مېنى ئۆزۈڭنىڭ كارىۋىتىڭنىڭ ئاستىغا

يوشۇرۇپ قويغىن.

— ماقۇل، ماقۇل.

شۇ كۈنى مۇرات ياغاچ ئاتنى جىگدىلىكتىن قايتۇرۇپ

كېلىپ، كارىۋىتىنىڭ ئاستىغا يوشۇرۇپ قويدى. شۇ كۈندىن باشلاپ مۇراتتا زور ئۆزگىرىش بولدى. ئۇ مەكتەپتە ئەدەبلىك، تىرىشچان بالىغا ئۆزگەردى. مەھەللىدىكى ئورۇنسىز ئويۇن - تاماشىلارغا ئارىلاشماي كىتاب ئوقۇدى. دادىسىدىن ياغاچچىلىقنى داۋاملىق ئۆگەندى. ئۇنىڭدىكى بۇ ئۆزگىرىشلەر ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى، ئوقۇتقۇچى ۋە ساۋاقداشلىرىنىمۇ ھەيران قالدۇردى. ئەسلى ئۇ سىنىپتىكى دەرس تەنەنچە ئۇ - قوغۇچىلار قاتارىدا بولۇپ، كەپسىز، بەغۇش ئىدى. بىراق، ئۇ بىردىنلا ئەدەبلىك، كۆيۈمچان، تىرىشچان بالىغا ئايلاندى. دەرس تەنەنچە ئىدى. گىرىلەپ، سىنىپتىكى ئەلاچى بالىلارغا يېتىشىۋالدى. قۇشقاچلارغا تاش ئېتىپ ئويىنايدىغان رەگەتكىسىنى ئوچاققا سېلىپ كۆيدۈرۈۋەتتى. ھايت - ھۇيت دېگۈچە يىللىق ئىمتىھان ئالدىغان چاغلارمۇ يېتىپ كەلدى، بۇ چاغدا مۇرات تېخىمۇ تىرىشىپ ئۆگەندى. بىلىمگەن، چۈشەنمىگەن مەسىلىلەر ئۇچرىسا مۇئەللىمى ۋە ساۋاقداشلىرىدىن سوراپ ئۆگەندى. نەتىجىدە ئۇنىڭ يىللىق ئىمتىھان نەتىجىسى سىنىپ بويىچە بىرىنچى بولدى. مەكتەپ ئۇنى تەقدىرلىدى، ئاتا - ئانىسىمۇ ئۇنىڭدىن ناھايىتى خۇشال بولدى. مۇرات شان - شەرەپكە ئېرىشكەن چاغدىمۇ مەغرۇرلانمىدى.

مەكتەپ تەتلىگە قويۇپ بەرگەندىن كېيىنمۇ مۇرات تەتلىلىك تاپشۇرۇقلىرىنى ئەستايىدىللىق بىلەن ئىشلەپ تۈگەتتى. شۇ چاغدىلا ئۇ ياغاچ ئېتىنى كارىۋاتنىڭ ئاستىدىن ئېلىپ چىقىپ ھېلىقى خىل - ۋەت جىگدىلىككە ئاپىرىپ، ئۇنىڭ ئوڭ قۇلقىنى تولغىدى. — بولدى، بولدى، ئەمدى سەن مېنىڭ قۇلقىمىنى تولغىمىساڭمۇ بولىدۇ، — ياغاچ ئاتتىن يەنە زۇۋان چىقتى. — سەن مەن دېگەن تەلەپلەرنى تولۇق ئورۇندىدىڭ،

ئەمدى سەن ماڭا تەلپىڭنى دەپسەڭلا ئورۇندايمەن، موماڭ ئېيتىپ بەرگەن چۆچەكتىكى ياغاچ ئات گەپ قىلالمايتتى، مەن گەپ قىلالايمەن، سېنىڭ دېگىنىڭنى ئورۇندىيالايمەن، ئەمدى بۇيرۇق چۈشۈرگىن.

—ماقۇل، ماقۇل، سەن مېنى ئېلىپ ئاسماندا ئۇچقىن!

—ئۇنداق بولسا ماڭا مىنگىن!

مۇرات ياغاچ ئاتنىڭ ئۈستىدە ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈشكە باشلىدى، ئۇ خۇشاللىقىدىن نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالدى. مەھەللىدىكى بالىلار ئۆستەڭ بويى ۋە يول بويىدا ئويناۋاتاتتى، مۇراتنىڭ ئۇلارغا ئۆزىنى بىر كۆرسىتىپ قويغۇسى كەلدى.

—سەن ئاۋۇ بالىلارغا ئۆزىمىزنى بىر كۆرسىتىپ قويغىن!

مۇراتنىڭ بۇيرۇقىنى ئاڭلىغان ياغاچ ئات پەسلەپ ئۇچۇپ، بالىلارغا يېقىنلاشتى. بۇنى كۆرگەن بالىلار ھەيران بولۇپ ۋارقىرىشىپ كەتتى.

—ياغاچ ئات، ياغاچ ئات، مۇراتنىڭ ئېتى ئۇچۇۋاتىدۇ!

ياغاچ ئات بالىلارغا ئۆزىنى كۆرسىتىپ يەنە بىرنەچچە قېتىم ئايلىنغاندىن كېيىن ئاسمانغا كۆتۈرۈلدى. مۇرات ئەمدى بۇلۇتلار ئۈستىدە پەرۋاز قىلىۋاتقان ياغاچ ئېتىغا قارىدى، ياغاچ ئات قاناتلىق تۈل-پاراغا ئايلىنغانىدى. ئۇلار بۇلۇتلاردىن ھالقىپ قۇياشقا يېقىنلاشتى.

قىزىڭنىڭ قىيىلىسى

قويۇق ئورمان قاپلاپ تۇرغان
تاغ ئېتىكىدە،
ياشايدىكەن بىر توپ ئارقار
شادلىق ئىلكىدە.
ئۆتكەچ ئۇلار دائىم بىللە
ئىجىل ۋە ئىناق،
ئۆتىدىكەن كۈنلەر بۇندا
بەكمۇ شاد، قوۋناق.
ئىناقلىقتىن تاپقاچ ئۇلار
كۈچ ۋە قۇدرەتنى،
دۈشمەنلىرى چېكەر ئىكەن
پىغان، ھەسرەتنى.
ئاشۇ تاغقا ئانچە يىراق
ئەمەس بىر يەردە،
ياشايدىكەن نەپسى يامان

قېرى بىر بۆرە.

قېرىلىقتىن ماغدۇرىدىن

كېتىپ قالغاج ئۇ،

بۈرۈيدىكەن گامىدا توق،

گامىدا ئاچ ئۇ.

بۈرۈنقىدەك ئارقارلارنى

ئوۋلىيالمىپتۇ،

ئارقار ئۈستە يېنىدىن ئۇ

قونىلىيالمىپتۇ.

غەم يەپتۇ ئۇ: «ئەمدى قانداق

قورساق ئوقلارمەن،

جالا قورساق ئۆڭكۈرۈمدە

قانداق ئۇخلارمەن.»

كۈندە شۇنداق ھەسرەت چېكىپ

يۈرگەن چاغدا ئۇ،

تويۇش ئاۋاز ئاڭلاپ قاپتۇ

يېقىن تاغدا ئۇ.

قولاق سالسا ئارقارلارنىڭ

ئاۋازى ئىكەن،

مەشرەپلەردە قىلغان شادلىق

ناۋاسى ئىكەن.

شۇڭا تاغقا يول ئاپتۇ ئۇ

مىڭ بىر جاپادا،

تاغ ئىچىگە نەزەر ساپتۇ

مۆكۈپ قىيادا.

بۆرە كۆرۈپ ئارقارلارنىڭ

ئىناقلىقىنى،

تاتىلىغاندەك بوپتۇ بىرسى

ئۇنىڭ ئىچىنى.

«توغتاپ تۇرۇش مەن سەنلەرنى

جايلانچۇ ئەپلىپ،

گۆشلىرىڭنى يەيمەن جەزمەن

چىشىمنى بىلەپ.»

قىرى بۆرە بەدە يېتى

ئامال ئىزدەستە

ئارقارلارغا سالام قىلىپ

كۈلۈپ سۆزلەپتۇ:

«سالام دوستلار مەن بىر قىرى

بىچارە بۆرە،

شىم ئاجىز بۆرەلمەيمەن

بەزىدە تۇرە.»

ئۇنى باشتا ئارقار كۆرۈپ

سەتلەپ، قوغلاپتۇ،

قېرى بۆرە قۇۋلۇق قىلىپ

قاقشاپ يىغلاپتۇ.

«سىلەر مېنى ئۈنچىۋالا

كۆرمەڭلار يامان،

مەن سىلەرگە يەتكۈزمەيمەن

ھەرگىزمۇ زىيان.
سىلەر چىقىپ كەتكەن چاغدا
يېقىن - بىراققا،
قارا سېپەتلەر كېلىپ قالسا
ئىگەر بۇ ئاغقا،
بالىلارغا ئۇلار زىيان
سالماي قالارمۇ؟
قورسىقىنى ئويغۇرماستىن
قۇرۇق يانارمۇ؟
بولدى ئەمدى بالىلارنى
مەن بېقىمىپ بېرەي،
سېنى مەھسەك بولسا ئۇلار
ھەم يېتىپ بېرەي.
قېرىپ قالدىم ئەمدى مېنىڭ
باشقا ئىشىم يوق،
ئىشىمىمىز چۈشۈپ بولدى
بىر تال ئىشىم يوق.»
ئارقار باشتا ئۇرۇپ قىلىشۇ
ھېچنېمە دېمەي،
كېيىن دەپتۇ: «ئىشىڭنى قىل
غېمىمنى بېمەي.»
بۆرە قاقشاپ تۇرۇۋالغاج
يەنە يالۋۇرۇپ،
«گۈناھىمنى يۈيمەن» دەپ

تۇيغۇز بالىلار چۆچەكلىرى (5)

يىغلاپ، ئاھ ئۇرۇپ.
ئارقار ئۇنىڭ گەپلىرىگە
ئىشىنىپ قاپتۇ،
ئۇنى ياۋاش بۇرىكەن دەپ
ئىشىغا سايپتۇ.
شۇندىن كېيىن يىراقلارغا
كەتكەندە ئارقار،
بۆرە بىلەن ئوينىدىغان
بوپتۇ بالىلار.
ئارقارنىڭ شۇخ بالىلىرى
كۆنۈپ ئۇنىڭغا،
ئىزكىلىشىپ دەپتۇ ئۇنى
«ئەي ياۋاش ئانا.»
بالىلارنى بەزلەپ يۈرۈپ
كۈلدۈرۈپ بۆرە،
ئىستىپتۇ بۇنىڭغا ھەم
مىندۈرۈپ بۆرە.
بۇنى كۆرۈپ ئارقار مۇجەزىپ
بوپتۇ خاتىرجەم،
رەھمەت دەپتۇ بۆرىگە ئۇ
بولدۇڭ دەپ ھەمدەم.
ئەمدى ئارقار يىراقلارغا
كېتىۋېرىپتۇ،
گاھى كەچتە ئۆيگە قايتماي

يېتىۋېرىپتۇ.

قايتىپ كەلسە بالىلىرى

تۇرغاچ شادىمان،

ئۇ بۇرغىنى ھۆرمەتلەپتۇ

دوستۇم دەپ ھامان.

بىر كۈنى ئارقار يېنىپ كەلسە

ئۆيىگە كەچتە،

بۆرە يىغلاپ ئولتۇرغىدەك

پەگادا پەستە،

«نېمە بولدى؟» دەپ سورىسا

بۇرغىنى ئارقار،

ھۇۋلاپ تۇرۇپ بۆرە شۇ چاغ

يىغلاپتۇ زار - زار.

«يوقاپ كەتتى بالىلارنىڭ

تۇنجىسى بۈگۈن،

ئەمدى ماڭا يورۇق كۈنمۇ

بولدى ماڭا تون.

ئاپالىمىدىم ئاغىنىڭ ھەممە

يېرىنى ئىزدەپ،»

ئارقارنى ئۇ قۇچاقلاپتۇ

يىغلاپتۇ ئۈنلەپ.

ئارقار ئىزدەپ بالىسىنى

ئاپالىمغاچقا،

ھەسرەت بىلەن يېشىنى ئۇ

تۇرۇپتۇ تاشقا.

شۇنداقتىمۇ بۆرىدىن ئۇ

گۈملىنىپتۇ،

ئۇنى يەنە قوغلىۋەتمەي

ئىشىغا ساپتۇ.

يەنە ئىككى بالىسىمۇ

يىتىپتۇ ئۇنىڭ،

تولا يىغلاپ ئۇنىلىرىمۇ

پۈتۈپتۇ ئۇنىڭ.

قېرى بۆرە يېمەن ئىكەن

ئۇلارنى ئەسلى

ئارقارغىمۇ ئايان بوپتۇ

بۆرىنىڭ قەستى.

بىر كۈنى ئۇ يالغاندىلا

چىقىپ سەپەرگە،

دەپت قىلىپ تۇرۇپتۇ ئۇ

مۇدەھىش خەمىرگە.

بۆرە يەنە ئارقارنىڭ بىر

بالىسىنى ئالداپ،

يېمەك بولۇپ تۇرغان چاغدا

قىيىناپ ۋە يالماپ.

دەرغەزىپكە كەلگەن ئارقار

ئېتىلىپ چىقىپ،

ئۆلتۈرۈپتۇ ئۇ بۆرىنىڭ

قارنىنى يېرىپ،
ئارقار ئۈچۈن بوپتۇ بۇ بىر
مەڭگۈلۈك ساۋاق،
بۆرە دېگەن بۆرە ھامان
دوست بولماس ھەر ۋاق.

شىر ھايۋانات دۆلىتىگە پادشاھ بولغاندىن كېيىن، ئۆز دۆلىتىدە دىكىلەرنىڭ قانداق ئالاھىدىلىكلىرى بارلىقىنى بىلمەكچى بولۇپ، ماھارەت كۆرسىتىش پائالىيىتى ئۆتكۈزۈپتۇ. قويۇق ئورمانلار ئارىسىدىكى ماھارەت كۆرسىتىش مەيدانىغا ھايۋانات دۇنياسىدىكى نۇرغۇن ماھىرلار يىغىلىپتۇ. مەيداننىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى سەھنىدە شىر، يىلپىز، بۇغا، پىل قاتارلىقلار ھەيۋەت بىلەن ئولتۇرۇپتۇ. ئۇلار بۇ قېتىمقى ماھارەت كۆرسىتىش پائالىيىتىنىڭ نازارەتچىلىرى ئىكەن. يىلپىز ئالدى بىلەن شىرغا ۋاكالىتەن بۇ قېتىمقى پائالىيەتنىڭ مەقسەت - مۇددىئاسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، پائالىيەتنىڭ رەسمىي باشلانغانلىقىنى جاكارلاپتۇ.

قائىدە بويىچە ھەرقانداق بىر ھايۋان ئۆز ماھارىتىنى ئىختىيارىي كۆرسەتسە بولىدىكەن، لېكىن خېلى ئۇزۇنغا چە مەيدانغا ھېچكىم چۈشمەپتۇ. مەيداندا ھايۋانلارنىڭ كۆپ

بولغىنىغا قارىماي بىرخىل تىمتاسلىق ھۆكۈم سۈرۈپتۇ. بۇ خىل ھالەت شىرنى سەل تېرىكتۈرۈپتۇ، شۇڭا ئۇ ئالدىدىكى شىرەگە بىرنى مۇشتلىغاندىن كېيىن ۋارقىراپتۇ:

— باشقا چاغدا قىيا - چىيا قىلىپ جاھاننى بېشىڭلارغا كىيەتە-تىڭلار، ئەمدى ھەممىڭلارنىڭ زۇۋانى ئىچىگە چۈشۈپ كەتتىغۇ، بىز سىلەرنى قانداق ماھارىتىڭلار بولسا شۇنى كۆرسىتىڭلار دەۋاتىمىزغۇ. شىرنىڭ سۆزىدىن كېيىن سورۇننى يەنە بىردەم جىمجىتلىق بېسىپتۇ. شىرنىڭ ئاچچىقى كېلىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، قانداق قىلىشىنى بىلەلمەي قالغان يىلپىز، پىل قاتارلىقلار ناھايىتى بىئارام بوپتۇ. شۇ چاغدا تۈكلەرنى قۇياش نۇرىدا ھەر خىل رەڭدە جۇلالىنىپ تۇرىدىغان مايىمۇن مەيدانغا چۈشۈپتۇ.

— ئەسالامۇ ئەلەيكۇم شاھ ئالىيلىرى، مەن ماھارىتىمنى كۆر-سىتىپ باقاي.

— ۋەئەلەيكۇم ئەسالام، قانداق ماھارىتىڭ بولسا كۆرسىتىۋەر-گىن، — شىر خۇشال بولۇپ ئىجازەت بېرىپتۇ. بۇ مايىمۇننىڭ بويىنى، ئېغىزى، ئېڭىكىمۇ ناھايىتى چوڭ بولۇپ، قۇيرۇقى ئۆزىنىڭ بەدىنىدىنمۇ ئۇزۇن ئىكەن.

مايىمۇن ماھارەت كۆرسىتىشكە تەييارلىنىپتۇ. ئەتراپتىكىلەر قانداق ماھارەت كۆرسىتىۋەرسەن دېگەندەك ئۇنىڭغا دىققەت بىلەن تىكە-لىپتۇ. مايىمۇن شۇ چاغدا شۇنداق ھۆركىرەپتۈكى، ئورمانلىقنى زىلە-زىلىگە كەلتۈرۈۋېتىپتۇ. توشقان، قىرغاق ۋە دېگەندەك قورقۇنچاقلار قورققىنىدىن ھوشىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ. سەھنىدە ئولتۇرغان شىر، يىلپىزلارمۇ بۇ دەھشەتلىك ئا-ۋازنى ئاڭلاپ ئالاقىزادە بوپتۇ. يىلپىز مايىمۇننىڭ ماھارەت

تۇيغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

كۆرسىتىمەن دەپ ھۆركىرىگەنلىكىگە ئاچچىقى كېلىپ ۋارقىراپ كېتىپتۇ:

— نېمانچە سەت ھۆركىرىيسەن؟ ھەممەيلەننى چۆچۈتۈۋەتتىڭ. بىزگە ھۆركىرەپ بەرمەي ماھارەت كۆرسەتمەسەن.

— ئۆزۇڭلار قانداق ماھارەت كۆرسەتسەڭلار ئىختىيارىڭلار دېگەن تىڭلارغۇ؟

— شۇنداق، قانداق ماھارەت كۆرسەتسەڭ بولىۋېرىدۇ، — يىلپىز ئاچچىقىنى تەستە بېسىپ شۇنداق دەپتۇ.

— ئەمەسە مەن ماھارىتىمنى كۆرسەتتىمغۇ.

— قايسى ماھارەتنى؟

مايمۇن تېخىمۇ كۈچەپ ھۆركىرەپ ئورمانلىقنى زىلزىلىسىگە ساپتۇ. توشقان، قىرغاۋۇللار قورقۇپ ھوشىدىن كېتىپتۇ. چۆچۈپ كەتكەن يىلپىزمۇ قەھر — غەزەپكە كېلىپ، مايمۇننى سەھنىدىن قوغلاپ چۈشۈرۈۋەتمەكچى بوپتۇ. شۇ چاغدا شىر يىلپىزنى توختىتىۋاپتۇ.

— توختاپ تۇرغىن، سەن خەقنى ماھارەت كۆرسەت دەيسەن، ما-

ھارەت كۆرسەتسە سەھنىدىن ھەيدەيسەنغۇ؟

— پادشاھ ئالىيلىرى، ئۇ ماھارەت كۆرسەتمىگەن تۇرسا.

— ئۇنىڭ بايقى ھۆركىرگىنى ماھارەت بولماي نېمە؟ — شىر.

نىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ يىلپىز ئىشنىڭ بۇ تەرىپىنى ئويلىمىغانلىقىدىن خىجىل بوپتۇ. پىل قاتارلىقلارمۇ شىر پادشاھنىڭ

گېپىنى ئاڭلاپ قايىل بولۇپ باش لىڭشىتىپتۇ.

— مېنىڭچە، مايمۇن ناھايىتى ياخشى ماھارەت كۆر-

سەتتى. ئۇنىڭ ھۆركىرەش ماھارىتى ھەقىقەتەن قالتىسكەن،

مەن ئۇنىڭ ماھارىتىگە قايىل بولدۇم، ئۇنىڭ ئۆزىنى كۆپچىلىككە تونۇشتۇرۇشنى تەلەپ قىلىمەن. شىرنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان مايىمۇن ئۇنىڭ ئۆزىگە ياخشى مۇئامىلە قىلغانلىقىدىن تەسرلىنىپتۇ - دە، ھاياجان بىلەن ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپتۇ:

— مەن ئامازۇن يامغۇرلۇق ئورمانلىقىدىن كەلگەن، تولۇق ئىسسىق مەم ھۆركىرىگەك مايىمۇن، مېنىڭ ئاشۇ يامغۇرلۇق ئورماندا زېمىن تەۋەلىكىم بار. ئەگەر باشقىلار مېنىڭ زېمىن تەۋەلىكىمگە باستۇرۇپ كىرمەكچى بولسا كۈچەپ ھۆركىرىمەن. زېمىن تەۋەلىكىمگە ئورۇندىسىز باستۇرۇپ كىرمىگەنلەر بىلەن ئىناق، ئىتتىپاق ئۆتمەن. مەن كۈچەپ ھۆركىرىسەم بىر يېرىم كىلومېتىر يىراقتىكىلەرمۇ ئېنىق ئاڭلىيالايدۇ.

— يارايىسەن، بىز سېنى دۆلىتىمىزنىڭ خەۋەرچىسى قىلىپ ئىشلىتىمىز، بۇ خىزمىتىڭ ئۈچۈن ئالاھىدە تەمىناتتىن بەھرىمەن بولسىن!

شىرنىڭ پەرمانىدىن كېيىن ھۆركىرىگەك مايىمۇن ئۆز ئورنىغا بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ، باشقا ھايۋانلار ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ قارىشىپتۇ. — يەنە قايسىڭلار ماھارەت كۆرسىتىشىلەر؟ ئۆزۈڭلارمۇ كۆر-دۇڭلار، شاھىمىز ماھارىتىڭلارغا قاراپ مۇۋاپىق خىزمەت بېرىدۇ! دەپتۇ يىلپىز ئالمان - تالمان.

— ئەمدى قايسىڭلار ماھارىتىڭلارنى كۆرسىتىشىلەر؟ — پىلمۇ ئوردىدىكى ئەمىلىنى كۆز - كۆز قىلماقچى بولغاندەك ئۇ. يان - بۇيان مېڭىپ قويۇپتۇ.

شۇ چاغدا قۇشلار توپلىشىپ ئولتۇرغان تەرەپتىن بىر قۇشنىڭ مەن ماھارىتىمنى كۆرسىتىپ باقاي، دېگەن ئاۋازى

تۇرىمۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

ئاڭلىنىپتۇ. ھەممەيلەن ئاۋاز چىققان تەرەپكە قارايتۇ. شۇ چاغدا چايدىن سەل چوڭراق، لېكىن چىرايلىق، بەدىنى ئاق، پەنجىلىرى سېرىق بىر قۇش مەيدانغا چۈشۈپتۇ. قۇشلار «بىزدىمۇ ماھارەت كۆرسەتەدىغانلار بار ئىكەن» دېگەندەك پەخىرلىنىپ ۋىچىرلىشىپ كېتىپتۇ. ئۇ شىر پادىشاھ قاتارلىقلارغا سالام قىلغاندىن كېيىن ماھارەت كۆرسەتمەكچى بولپتۇ. ھەممەيلەن ئۇ قانداق ماھارەت كۆرسەتەركەن دەپ تىمىتاس بولۇپ تۇرغاندا، بىر ئادەمنىڭ باشتا بوش، كېيىن قاقاقلاپ كۈلگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. شىر پادىشاھ ۋە يىلپىزلار ئادەملەر بۇ يەرگە كېلىپ بىزنى مازاق قىلىپ كۈلۈۋاتقان ئوخشايدۇ دەپ ۋەھىمە بىلەن ئەتراپقا قارايتۇ، بىراق ئەتراپتا ئادەم تۇرماق، ئادەمنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەپتۇ. ئۇلار شۇ چاغدىلا قاقاقلاپ كۈلۈۋاتقان ئادەم ئەمەس، بەلكى ماھارەت كۆرسىتىۋاتقان قۇش ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ - دە، ئالقىش سادالىرىنى ياڭرىتىپتۇ. باشقا قۇشلار خۇشال بولۇپ ماھارەت كۆرسىتىۋاتقان قۇشنىڭ كۈلكىسىگە جۈر بولۇپ سايراپتۇ.

— ماھارىتىڭ قالتىسكەن، كۈلۈش پەقەت ئادەملەرگىلا خاس ئەمەس، بىزمۇ مانا مۇشۇنداق كۈلۈشنى ئۈگىنىشىمىز كېرەك. مەن سېنىڭدىن رازى بولدۇم، سەن دۆلىتىمىزنىڭ كۈلكە - چاقچاق ئۆمىكىنىڭ باشلىقى بولغىن، قېنى ئۆزۈڭنى كۆپچىلىككە بىر تونۇشتۇرۇۋەتكىن.

— مەن ئاۋسترالىيىدىن كەلدىم، ھازىر مېنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرىم ناھايىتى ئازلاپ كەتتى. مەن ئادەملەردەك كۈلەلەمگەچكە، مېنى «كۈلگۈنچەك قۇش» دېيىشىدۇ. مەن باشتا بوش، كېيىن بايىقىمدەك ناھايىتى جاراڭلىق كۈلەلەيمەن.

— ئەمدى جايىڭغا بېرىپ ئولتۇر! — دەپتۇ يىلپىز ئەتراپقا

كۆرەڭلىك بىلەن قاراپ، — بايا شاھ ئالىلىرىدىن ئاڭلىدىڭلار، دۆ-
لىتىمىزدە كۈلكە - چاقچاق ئۆمىكى قۇرۇلىدىكەن، كۈلگۈنچەك قۇش-
نى ئۆمەككە باشلىق قىلدى. لېكىن، بۇ ئۆمەكنىڭ ئەزالىرى يوق،
شۇڭا يەنە كۈلەلەيدىغانلار بولسا مۇشۇ يەردە ماھارەت كۆرسەتسە، ئۆ-
نىڭىمۇ كۈلكە - چاقچاق ئۆمىكىدىن ئالاھىدە خىزمەت بېرىلىدۇ.

«خىزمەت بېرىلىدۇ» دېگەن گەپنى ئاڭلاپ ھايۋانلارنىڭ ئارىسىدا
زېرىكىپ ئولتۇرغان بۆرە مەيدانغا چۈشۈپتۇ. ئۇ شىر قاتارلىقلارغا سالام
قىلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— مەن بايقى كۈلگۈنچەك قۇشتىنىمۇ ئاشۇرۇپ كۈلەلەيمەن.
ئەسلى كۈلكە - چاقچاق ئۆمىكىگە مەن باشلىق بولسام بولاتتى، بى-
كاردىن ئۇ كۈلگۈنچەكنى باشلىق قىلىپ قويدۇڭلار، — بۆرە باشلىق
بولۇش تاماسىدا يەنە بىرمۇنچە غۇدۇراپتۇ.
— ئۇنداق بولسا كۈلۈپ باقماسەن! — بۆرىنىڭ مەجەزىنى ئوب-
دان بىلىدىغان يىلپىز ئۇنىڭغا قوپال تېگىپتۇ.

— ماقۇل، ماقۇل، — يىلپىزنىڭ ئەلپازنىڭ يامانلىقىنى كۆر-
گەن بۆرە كۈچۈكلىنىپتۇ. ماھارەت كۆرۈۋاتقانلار بۆرە قانداق كۈلەر-
كىن دېگەندەك ئۇنىڭغا دىققەت بىلەن تىكىلىپتۇ. بۆرە شىر پادىشاھقا
بىر قارىۋېتىپ كۈلۈپتۇ. بىراق، ئۇنىڭ كۈلكىسى كۈلكە ئەمەس ۋە-
ھىسلىك بىر ھۇۋلاش بوپتۇ. ھايۋانلار ۋە قۇشلارنىڭ ئارىسىدىن
كۈلكە كۆتۈرۈلۈپتۇ. شىر بىلەن يىلپىزنىڭ ئاچچىقى كەپتۇ، يىلپىز
غەزەپ بىلەن ۋارقىراپتۇ:

— ھەي، سەت ھۇۋلىشىڭنى قانداقمۇ كۈلكە دېگىلى
بولىدۇ، سەن بىزنى تولا ئەخمىق قىلماي تېز يوقال! — بۆرە
قۇيرۇقىنى ساڭگىلىتىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

توقايلىقتىكى تورغاي

توقايلىقتا تورغاي ئۈستى ناخشىچى بولغاچقا، ئۇنى ھەممە ماخ-
تايدىكەن. ئۇنىڭ بىلەن دوست بولۇشنى خالايدىغانلارمۇ كۆپ ئىكەن. ئۇ
ھەركۈنى تاڭ سەھەر ئورنىدىن تۇرۇپ ناخشا ئېيتىدىكەن.

مەن بەك ئۈستى ناخشىچى،

تاڭ سەھەردە سايرايمەن.

مەن ئويغانقاچ قوياشنى،

شادلىقىمدىن يايرايمەن.

سۆيۈندۈ ناخشامدىن،

بارچە جانلىق، تاغ، دەريا.

مېنى ماختاپ كۈلىدۇ،

ھەربىر چېچەك، گۈل - گىياھ.

راست دېگەندەك، توقايلىقتىكى ھەممەيلەن تورغايىنى
ياخشى كۆرىدىكەن، ئۇنىڭ ناخشىسىنى ئاڭلاشقا خۇشتار
ئىكەن، شۇڭا ئۇنى ئالدىدىلا ماختاپ كېتىدىكەن. بىسراق،
تورغاي توقايلىقتىكىلەرنى ئانچە ياقتۇرۇپ كەتمەيدىكەن.

ئۇلارنىڭ مەقسىتى ناخشامنى ھەقسىز ئاڭلىۋېلىش دەپ ئويلايدىكەن. بىر كۈنى تورغاي «مەن ھەركۈنى تاڭ سەھەر ئورنۇمدىن تۇرۇپ، توقايلىقتىكى بۇ بىر نېمىلەرگە ناخشا ئېيتىپ بېرىپ نېمە قىلارمەن. مېنىڭ ئۇلارنى ئويغىتىپ قويۇش ۋەزىپەم بارمىتى. بولدى، بولدى، ئەتىدىن باشلاپ سەھەر قوپماي ئۆزۈمنىڭ ئۇيقۇسىنى ئۇخلايمەن» دەپ ئويلاپتۇ. تورغاي ئۆزىنىڭ بۇ قارارىدىن سۆيۈنۈپتۇ.

تورغاي قۇشلارغا پادىشاھ بولۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ بېشىدىكى ئالتۇن تاجىسى قۇياش نۇرىدا جىلۋە قىلىدىكەن. ئۇ جاۋاھىراتلاردىن بېزەلگەن ئالماس تەختتە ھەيۋەت بىلەن ئولتۇرغۇدەك. ئەتراپىدا ئاق قۇشقاچ، تۈ-مۈچۈك، كاككۇك، بۆلبۈل قاتارلىقلار ئۇنىڭغا خۇشامەت بىلەن ئېگە-لىپ، قانداق تاپشۇرۇقلىرى باركىن شاھىم دەپ تۇرغۇدەك. تورغاينىڭ ئۇلارغا گەپ قىلغۇسى كەلمەپتۇ. ئۇ ئوردا ئاشپەزلىرى تەييارلاپ بەر-گەن ئەڭ ئېسىل يېمەكلىكلەر بىلەن قورسىقىنى تويغۇزۇپ، شېرىن شەربەتلەرنى ئىچىپتۇ. تورغاي ئالماس تەختتە ھۇزۇرلىنىپ ئولتۇر-غاندا، ئوردا خەۋەرچىسى ئالاھىدە بىر خەۋەرنى ئېلىپ كەپتۇ:

—پادىشاھىم، سىزگە دېمىسەك بولمايدىغان بىر خەۋەر بار ئىدى.

—ماڭا ئېيتىمىساڭلار بولمايدىغان قانداق خەۋەر كەن ئۇ؟

تورغاي خۇشياقمىغاندەك سوراپتۇ.

—بۈركۈت ئۆزلىرىنى ئىزدەپ كەپتىكەن.

—كىرسۇن!

تورغاينىڭ سۈرلۈك ۋە ياڭراق ئاۋازىدىن كېيىن ئور-

دىغا بۈركۈت كىرىپتۇ.

—ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم شاھ ئالىيلىرى.

—ۋەئەلەيكۈم ئەسسالام، نېمە ئىشنىڭ بار؟

— مەن سىلىگە خىزمەتتە بولاي دەپ كەلگەندىم.
— سەنمۇ؟! — تورغاي بۈركۈتكە مەنسىتمىگەندەك يەنە بىر قېتىم
نەزەر تاشلاپ گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ، — سەن مۇشۇ ئەپتىڭ بىلەن
ماڭا نېمە خىزمەت قىلىپ بېرەلەرسەن؟

— مەن سىلىگە ۋەزىر بولايىمكىن دەيمەن.
تورغاي بۈركۈتنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.
— نېمە، سەن تېخى ماڭا ۋەزىر بولماقچىمۇ؟ ماڭا ۋەزىر بولۇشنى
شۇنچە ئاسان چاڭلاپ قالدىڭمۇ؟

— سىلىنىڭ دۇتارچىلىرى بولساممۇ رازى ئىدىم.
— دۇتار چالالامسەن؟ — تورغاي بۈركۈتكە سىنچى كۆزلىرى بىلەن
تەكىلىپتۇ، — ئۇنداق بولسا مەن ناخشا ئېيتاي، سەن تەڭگەش
قىلىپ چېلىپ باق.

— ماقۇل، ماقۇل. كېرەملىك شاھىم.

ئوردىدىكىلەر بۈركۈتكە دۇتارنى تەق قىلىپ بېرىپتۇ. بۈركۈت
دۇتارنى تەڭشەپ، تورغايغا «قايسى ناخشىغا چالسىمەن» دېگەندەك قاراپ
قويۇپتۇ. بۈركۈتنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنگەن تورغاي «شاھ تورغاي»
دېگەن پەدىگە چالغىن دەپتۇ. بۈركۈت دۇتارنى ماھىرلىق بىلەن چاپتۇ،
تورغاي ناخشىسىنى باشلاپتۇ.

شاھ تورغايىنىڭ ئاۋازى،

بىزنى خۇشال قىلىدۇ.

ئۇ بولغاچقا قۇياشمۇ،

تاڭ سەھەردە كۈلىدۇ.

شاھ تورغاي بەك ئەقىللىق،
ھەممە ئىشنى بىلىدۇ.
ئۇ بولغاچقا بىزگىمۇ،
بەخت، ئامەت كېلىدۇ.
ياشاپ كەتكىن شاھ تورغاي،
بىز بەختىيار سەن بىلەن.
سېنى مېھمان قىلايلى،
ھەسەل، ناۋات، قەن بىلەن...

تورغاي ناخشا ئېيتىۋاتقاندا، تۇمۇچۇق ئۇنى تۇرتۇپ ئويغىتىپتۇ.
—تورغاي، تورغاي! ھەرھالدا ئۇنىڭ جېنى باردەك قىلىدۇ، ئۇ
كۆزىنى ئاچماي ئوڭ-تەتۈر ناخشا ئېيتىۋاتىدىغۇ. تورغاي، تورغاي!
ھەي، بۈگۈن نېمە بولغاندۇ ئۇنىڭغا...

شۇ چاغدا تورغاي ئويغىنىپتۇ. ئۇ شېرىن چۈشنىڭ تەسىرى
بىلەن خېلى ئۈزۈنچە ئۆزىنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى بىلەلمەپتۇ. ئاس-
تا-ئاستا ئېسىگە كېلىپ، ئۆزىنىڭ ئۇۋىسىدا ياتقانلىقىنى، تۇمۇچۇق،
ئاق قۇشقاچ، بۆدۈنە، كەكلىك قاتارلىقلار ئۇنىڭ بېشىدا قاراپ تۇرغان-
لىقىنى كۆرۈپتۇ. بىراق، ئۇ ئۇيقۇدىن تولۇق ئويغىنىپ بولالمىغاچقا،
ئۇلارغا ئالسىپ قاراپ قويۇپ غۇدۇراپتۇ.

—مەن دېگەن شاھ تورغاي، بۈركۈتنى ۋەزىر قىل-
مايمەن، ئۇ مېنىڭ دۇتارىچىم بولسا بولغۇدەك...
تورغايىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ تۇمۇچۇق قاتارلىقلار
پارقىلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

—تورغاي، سەن نېمە دەۋاتىسەن؟ گېپىڭنى چۈ-

شەنەلمىدۇقۇ؟ — ئاق قۇشقاچ تورغايدىن مۇلايىملىق بىلەن سورايتۇ.
— تاڭھى، — تورغاي بېشىنى تاتلاپتۇ.

تۇمۇچۇق قاتارلىقلار تورغاينىڭ ساق - سالامەت تۇرغانلىقىنى
كۆرۈپ، خۇشال بولۇپ چاۋاك چېلىپ كېتىپتۇ.
— بۈگۈن ئەتىگەن سەن ئويغانمىغاچقا، ھەممىمىز ئۇخلاپ قاپ.

تۇق، بەزىلىرىمىز ئويغانغان بولساقمۇ تورغاي ناخشا ئېيتىمىدى، تې-
خى بۇرۇن ئوخشايدۇ دەپ ئۇخلاۋېرىپتۇق. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن ھەم-
مىمىز ئورنىمىزدىن تۇرغان بولساقمۇ، يەنىلا ناخشاڭ ئاڭلانمىدى،
شۇڭا بىز سېنى ئاغرىپ قالغان ئوخشايدۇ دەپ يوقلاپ كېلىشىمىز.
ھېلىمۇ ياخشى ساق - سالامەت ئىكەنسەن، بىزنىڭ بۇ توقايلىقتا سې-
نىڭ ناخشاڭ بولمىسا بولمايدىكەن.

تورغاي تۇمۇچۇق قاتارلىق دوستلىرىنىڭ ئۆزىگە ناھايىتى كۆ-
يۈنگەنلىكىدىن بەكمۇ خىجىل بوپتۇ. «دوستلىرىم ماڭا شۇنچە ياخشى
مۇئامىلە قىلىۋاتسا، مېنىڭ خىيالىم ۋە چۈشۈم نېمە دېگەن كۈلكى-
لىك - ھە، مەن بۇنىڭدىن كېيىن باشقا خىيالدا بولماي تېخىمۇ سەھەر
قوپۇپ، ئۇلارغا ناخشا ئېيتىپ بەرسەم بولغۇدەك.»

شۇنىڭدىن كېيىن تورغاي تېخىمۇ سەھەر تۇرۇپ، دوستلىرى
ئۈچۈن تۆۋەندىكىدەك ناخشىلارنى ئېيتىدىغان بوپتۇ:

قوپۇڭلار دوستلار تاڭ ئاتتى،

ئۇخلىماڭلار، ياتماڭلار.

بۇرۇن قوپۇپ قۇياشتىن،

يېڭى ئىشنى باشلاڭلار.

قوپۇڭلار دوستلار تاڭ ئاتتى،

توقايلىقتا ئوينايلى.
يېڭى كۈننىڭ مېھرىدىن،
ھۈزۈر ئېلىپ بايرايملى.
قوپۇڭلار دوستلار تاڭ ئاتتى،
بىللە ناخشا ئېيتايلى.
پەرۋاز قىلىپ ئاسماندا،
ھۈزۈنلۈقنى تاشلايلى.

ئاق ئۇشقاچنىڭ كىيىم ئىزدەش

ئاق قۇشقاچ ئۆزىنىڭ پەي - تۈكلىرىگە قاراپ خاپا بولۇپ قاپتۇ: — ھەي، كىيىملىرىمنىڭ پەقەت تايىنى يوق، رەڭگى سەت، باش-قىچە ئالاھىدىلىكىمۇ يوق ئىكەن. ئالدىمزدىكى بايرامغىچە باشقىلار ھەيران قالغۇدەك ئالاھىدە بىر كىيىم كىيىسەم بولاتتى، ئۇنداق كىيىمنى نەدىن تاپارمەن؟

شۇنداق خىياللارنى قىلغان ئاق قۇشقاچ ئاخىرى ئۆزىنىڭ يېڭى كىيىم ئىزدەش سەپىرىنى باشلاپتۇ. ئۇ ئالدى بىلەن كۆزىگە كىمنىڭ كىيىمى چىرايلىق كۆرۈنسە شۇنىڭ كىيىمىنى سوراپ كىيىمەكچى بولپتۇ. ئاق قۇشقاچ ئىزدەپ يۈرۈپ خامبېلىئوننى ئۇچرىتىپ قاپتۇ. خامبېلىئوننىڭ كىيىمى بەكمۇ رەڭدار تۈيۈلۈپتۇ - دە، ئۇنىڭ دىن:

— دوستۇم خامبېلىئون، ساڭا ئازراق ھاجىتىم چۈشۈپ قالدى، ھاجىتىمدىن چىقالارسەنمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھە ئاق قۇشقاچ، سېنىڭمۇ باشقىلارغا ھاجىتىڭ چۈشىدە.

كەن — ھە، قېنى دېمەسەن، نېمە ھاجىتىڭ بار ئىدى؟

— كىيىمىڭنى ماڭا بېرىپ تۇرغان بولساڭ، بايرامدا كىيەي دەپ.

گەندىم.

— ياق، ياق، مەن كىيىمىمنى ساڭا بېرەلمەيمەن، مەن ئۇنىڭدىن

ئايرىلسام ياشىيالمىمەن، ئۆزۈڭنىڭ كىيىملىرىمۇ ياخشىغۇ، مېنىڭ

كىيىمىمنىڭ نەرىگە قىزىقىپ قالدىڭ؟

— سېنىڭ كىيىمىڭ بەك رەڭدار ئىكەن، — دەپتۇ ئاق قۇشقاچ

ۋىچىرلاپ، — ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھەرخىل رەڭگە ئۆزگىرىدىكەن. كىيىدە.

مىڭنى بەرمىسەڭمۇ رەڭگىنى ئۆزگەرتىشنى ئۈگىتىپ قويساڭ بولاتتى.

تى.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ خامبېلىئون كۈلۈپ كېتىپتۇ:

— مەن ساڭا بۇ ھۈنەرنى ئۈگىتىمەن دېگەن تەقدىردىمۇ سەن ئۇنى

مەڭگۈ ئۈگىنەلمەيسەن.

خامبېلىئوننىڭ گېپى ئاق قۇشقاچنىڭ غۇرۇرىغا تېگىپتۇ.

— نېمە؟ سەن ئۈگەنگەننى مەن نېمىشقا ئۈگىنەلمەيدىكەنمەن؟

— ئاق قۇشقاچنىڭ ئاۋازى قاتتىق چىقىپ كېتىپتۇ.

— ئۇنداق دېسەم باشقىچە ئويلاپ قالما، مېنىڭ بەدىنىمدە بار ئا.

لاھىدىلىكلەر سېنىڭ بەدىنىڭدە يوق، شۇڭا...

— نېمە، نېمە؟ — چىداپ تۇرالمىغان ئاق قۇشقاچ ۋە.

چىرلاپ كېتىپتۇ. — سەندە قانچىلىك ئالاھىدىلىك بار ئىدى،

كىيىمىڭنى سوراپ قويسام ئەجەب كۆرەڭلىپ كەتتىڭغۇ.

— كۆرەڭلىگىنىم يوق، راست گەپ قىلىۋاتمەن. مې.

نىڭ بەدىنىمدە بىر تۈگىمەس رەڭ ئامبىرى بار. ئۇنىڭدا

قىزىل، قارا، سېرىق، كۆك، قوڭۇر..... قاتارلىق خىلمۇخىل رەڭ ھۆججە يىرىلىرى ساقلانغان. قۇياش نۇرى، تېمپېراتۇرا ۋە نەملىك قاتار-لىقلاردا ئۆزگىرىش يۈز بەرگەندە، مېنىڭ رەڭگىمۇ شۇنىڭغا مۇناسىپ ئۆزگىرىدۇ. مېنىڭ بۇ ئۆزگىرىشچان كىيىمىم قوغدىنىش قورالىم، ساڭا بۇنى بېرىۋەتسەم مەن خامپىلئون بولماي قالمامدىمەن.

خامپىلئوننىڭ گەپلىرىنى ئاڭلىغان ئاق قۇشقاچ خاپا بوپتۇ - دە: — ئەجەب يوغان سۆزلەيدىغان بولۇپ كېتىپسەن، — دېگىنىچە ئۇچۇپ كېتىپتۇ. ئۇ ئۇچۇپ - ئۇچۇپ چارچاپتۇ - دە، بىر دەرەخنىڭ شېخىغا قونۇپ ئويلاپتۇ:

— مەن بايرامدا زادى قانداق كىيىم كىيسەم بولار؟ خامپىلئون-نىمۇ دوستۇم دەپ يۈرۈپتىمەن، ئۇ ئالبۇلماچ كىيىمىنى ئەجەب چوڭ كۆرسىتىپ كەتتى. بولدى، ئۇنىڭ كىيىمىمۇ ماڭا ياراشمىغۇ-دەك، ئىسمىم ئاق قۇشقاچ بولغاندىن كېيىن، ئاق كىيىم كىيسەم ئىسمىم جىسىمغا لايىق بولىدىكەن.

شۇنىڭ بىلەن ئاق قۇشقاچ ئۆزىگە ئاق كىيىم ئىزدەپ ھەممە يەرگە بېرىپتۇ، بىراق ئاق كىيىم كىيگەن ھايۋانلارنى تاپالماپتۇ. ئۇ ئاخىرى بىر قېرى مايمۇندىن قەيەردە ئاق كىيىمى بار ھايۋانلار بار، دەپ سوراپتۇ.

— مەن، — دەپتۇ قېرى مايمۇن ئويلىنىپ بىردەم تۇرۇپ كەت-كەندىن كېيىن، — ئاق كىيىم كىيىپ يۈرۈيدىغان بىرسىنى تونۇي-مەن، بىراق ئۇ بەك يىراقتا، سەن ئۇ يەرگە بېرىپ بولالماي-سەن.

— دەپ بېرىڭ، دەپ بەرسىڭىزلا مەن چوقۇم بارالايمەن. — ئۇ شىمالىي قۇتۇپ ئېيىقى، بۇنىڭ ئۈچۈن شىمالىي

قۇتۇپقا بېرىشنىڭ كېرەك.

قېرى مايمۇن ئاق قۇشقاچقا شىمالىي قۇتۇپقا قانداق بارغىلى بولىدىغانلىقى ھەققىدە بىرمۇنچە سۆزلەپ، يول خەرىتىسىنى كۆر-سىتىپتۇ. ئاق قۇشقاچ خەرىتىسىنى ئويدان كۆرۈۋالغاندىن كېيىن ئالدى-راپ - تېنەپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ بىرنەچچە كۈن توختىماي ئۇچۇپ ئا-خىرى شىمالىي قۇتۇپقا يېتىپ كەپتۇ. ئاق قۇشقاچ ئاپئاق قار - مۇز بىلەن قاپلانغان، ھاۋاسى ناھايىتى سوغۇق بۇ يەرگە كېلىپ توڭلاپ تىترەپ كېتىپتۇ، ئاخىرى بۇ يەردىن شىمالىي قۇتۇپ ئېيىقىنى تې-پىپتۇ. شىمالىي قۇتۇپ ئېيىقى ئاق قۇشقاچنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ.

— ھەي كىچىك مېھمان، نەدىن كەلدىڭ؟

— مەن ناھايىتى يىراقتىن سىزنى ئىزدەپ كەلدىم، — دەپتۇ ئاق قۇشقاچ لاغىلداپ تىترەپ تۇرۇپ.

— بۇ يەردىن تېز كەتكىن، سەن بۇ يەردە ياشىيالمايسەن، — دەپتۇ ئېيىق سەممىيلىك بىلەن، — نېمە ئىش ئۈچۈن كەلگەندىڭ؟

— مەن سىزنىڭ كىيىمىڭىزنى سوراپ كەلگەندىم.

— ھەي، ھالىڭغا بېقىپ گەپ قىلساڭچۇ، مېنىڭ كىيىمىم ساڭا ماس كەلمەيدۇ، ماس كەلگەن تەقدىردىمۇ مەن ساڭا بۇ كىيىمىمنى بېرەلمەيمەن.

— شۇنچە يىراق يەردىن سىزنىڭ كىيىمىڭىزنى دەپ كەلگەن تۇرسام، يەنە نېمە دەپ بەرمەيسىز؟

— بېرەلمەيمەن، مەن بۇ كىيىمىمدىن ئايرىلسام سو-غۇقتا بىردەمدىلا توڭلاپ ئۆلمەن. مېنىڭ بۇ ئاق تۈكلۈرىم ناھايىتى قېلىن، مىكروسكوپتا قارايدىغان بولساڭ، ئىنچى-كە نەپچىلەرگە ئوخشىشىپ كېتىدۇ. بۇ ئاق تۈكلۈرىمنىڭ

ئىسسىقلىق ساقلاش ئىقتىدارى ياخشى بولۇپلا قالماستىن، قۇيۇش نۇرىنىڭ %95 نى ئىسسىقلىققا ئايلاندۇرايدۇ. كۆرۈۋاتامەن، مانا بۇ بەدىنىمدىكى تۈكلەر ئىككى قات بولۇپ، سىرتىدىكى مايلىق قەۋىتى مېنى قار - شۇبۇرغاندىن ساقلايدۇ، دېڭىزدا سۇ ئۈزگەن چېغىمدا دەپ - ئىز سۈيىنىڭ بەدىنىمگە كىرىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ. شۇڭا جاندىن ئۆتۈدىغان سوغۇق دېڭىز سۈيىدە نەچچە مىڭ مېتىر ئۈزسەممۇ بەدىنىم ھۆل بولمايدۇ.

ئېيىق يەنە خېلى ئۇزۇنغىچە كىيىمنى ماختاپ سۆزلەپتۇ. ئاق قۇشقاچ سوغۇققا بەرداشلىق بېرەلمىگەچكە، كەلگەن تەرىپىگە قاراپ ئۈچۈپ كېتىپتۇ.

ئاق قۇشقاچ يەنە تۈزدىن، ياۋا تاغنىل ئاتتىن كىيىم سورايتكەن، ھېچكىم ئۇنىڭغا كىيىمنى بەرمەپتۇ. ئاخىرى ھايۋانلار بايرىمى يېپ - تىپ كەپتۇ. ئاق قۇشقاچ بايرامنى يەنە كونا كىيىمى بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. بىراق، ھەممە ھايۋانلار ئۇنى يەنىلا ھۆرمەتلەپتۇ، كىيىمىڭىز بەك چىرايلىقكەن دەپ ماختاپتۇ. ئاق قۇشقاچ ئاخىرى ئۆزىنىڭ كىيىمى - نىڭمۇ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بارلىقىنى چۈشىنىپتۇ.

تۈركىش

بۇلارنى بايلىشى

بۇنىڭدىن ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى ئادەملەرگە يېقىن بىر ئورماندا. لىقتا تۈلكە بىلەن بۆرە ياشايدىكەن. بۆرە كۈچلۈك بولغاچقا دائىم تۈلكىنى بوزەك قىلىدىكەن. ئۇنىڭ مىڭ بىر جاپادا ئوۋلىغان ئوۋ نېمەتلىرىنى ئېلىۋېلىپ، ئۇنى قارىتىپ قويۇپ يەۋېتىدىكەن، شۇڭا تۈلكە كۈن بويى ئاچ قورساق يۈرۈشكە مەجبۇر بولىدىكەن.

بىر كۈنى تۈلكە جىگدىلىك ئارىسىدا قاتراپ يۈرۈپ بىر قىرغا. ۋۇلنى تۇتۇۋاپتۇ. قورسىقى ئېچىپ كەتكەن تۈلكە ئۆزىنىڭ بۇ ئامدىدىن خۇشال بولۇپ، ئېغىزىدىن شۇلگەيلىرىنى ئېقىتىپتۇ. ئۇ بۇ رىنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، قىرغاۋۇلنى قېرى جىگدە دەرىخىنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ تازا ئىشتىھا بىلەن يېمەكچى بولۇپ تۇرغاندا، بۆرە ئاسماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بولۇپ قاپتۇ.

—ئەسسالامۇئەلەيكۈم ئۇكام تۈلكە، ئەھۋالڭ ياخشىدۇ؟

بۆرىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان تۈلكە قانداق قىلارنى بىلەلمەي ھودۇقىنىچە تۇرۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ غەزەپتىن تۈكلىرى ھورپىيىپ كەتكەن بولسىمۇ، بۆرىگە چىش يېرىپ بىر نەرسە دېيەلمەي:

—ئەھۋالىم ناھايىتى ياخشى بۆرە ئاكا، — دەپىشكە مەجبۇر بوپتۇ.

—يارايسەن، مېنى بىر كۈنى قىرغاۋۇل بىلەن مېھمان قىلىمەن دەۋاتاتتىڭ، ھەقىقەتەن گېپىڭدە تۈرىدىكەنسەن، — بۆرە تۈلكىنىڭ ئالدىدىكى قىرغاۋۇلنى ئالدىغا تارتىپ مەرزە قىلىپ يېيىشكە باشلاپتۇ. قورسىقى ئېچىپ كۆكۈرۈپ كەتكەن تۈلكە تۈكۈرۈكىنى يۇتۇشقا مەج-جۇر بوپتۇ. ئاچ بۆرە تۈلكىنى «كەلمەمسەن» دەپمۇ قويماي، قىرغاۋۇلنى پاك - پاكىز يەۋىتىپ، خوشمۇ دەپمۇ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

شۇ كۈندىن باشلاپ تۈلكە قانداق قىلسام بۇ ئاچ بۆردىن ئۆچ ئا-لارمەن دەپ ئويلايدىغان بوپتۇ. ئۇ ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ، ئاخىرى ئادەملەر بار مەھەللىگە بېرىپ بۇنىڭ بىر ئامالىنى قىلماقچى بوپتۇ. شۇڭا ئۇ ئورمانلىقنىڭ شەرق تەرىپىدىكى ئادەملەر بار مەھەللىگە قاراپ مېڭىپتۇ. مەھەللىگە ئاز قالغاندا ئۇنىڭغا بىر قويچى بالا بىلەن بىر بۆرە ئىت ئۇچراپتۇ. ئىتنى كۆرۈپ تۈلكىنىڭ يۈرىكى جىمىلىدىغان بولسىمۇ، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ ئۇلارغا ئەدەپ بىلەن سالام قىپتۇ. بۆرە ئىتنىڭ تۈلكىنى كۆرۈپ ئاچچىقى كەلگەن بولسىمۇ، سالامغا يارىشا سالام قايتۇرۇپتۇ:

— ھە، تۈلكىجان، بۇياققا كەپ قايتۇققۇ، بىزنىڭ توخۇ، چۈجە-لىرىمىزنى كۆپىيىپ قالدى دەپ ئاڭلاپ، قورساق تويغۇزغىلى كەل-مىگەنسەن - ھە.

يامان مۇئامىلىگە ئۇچراۋاتقان تۈلكىنىڭ غۇرۇرى ئازار يەپ ئاچچىقى كەلگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ مەقسىتى ئۇلارنىڭ ياردىمى ئارقىلىق بۆرسىنى بايلاش بولغاچقا، يەنىلا ئەدەپ بى-لەن سۆزلەپتۇ.

—ئۇنداق دېسەڭلار ماڭا ئۇۋال بولىدۇ، مەن ئەزەلدىن سىلەرنىڭ توخۇ، چۈجىلىرىڭلارغا قول تەگكۈزمىگەن. بۈگۈن سىلەرگە بىر خە-
 ۋەرنى ئېلىپ كەلدىم، ئىشەنسەڭلار دەپ بېرىمەن، ئىشەنمىسەڭلار...
 قويچى بالا ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپتۇ:

—بىز قايسى گېپىڭگە ئىشىنىمىز، قېنى دېمەمسەن.
 —ماقۇل، مەن دەي، — تۈلكە بىردەم ئويلانىپ تۇرۇپ كەتكەندىن
 كېيىن مۇنداق دەپتۇ:

—ئاۋۇ تاغنىڭ قاپتىلىدىكى ئاچ كۆز بۆرە ھەققىدە ئاڭلىغان
 بولغىتىڭلار، ئۇلار ھازىر ھەددىدىن ئاشقىلى تۇردى. تۈنۈگۈن مەن
 ئۇنىڭ يېنىغا بىر ئىش بىلەن بارغانىدىم، ئۇلار بىر دەرەخنىڭ تۈۋىگە
 يىغىلىۋېلىپ مەسلەھەتلەشكىلى تۇرۇپتۇ. مەن دەرەخنىڭ كەينىگە
 يوشۇرۇنۇپ ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلىۋالدىم.
 —گەپنى ئۇزارتماي نەق گەپنى دېگىنە، — دەپتۇ بۆرە ئىت نې-
 مىشىقىدۇر جىددىيلەشكەندەك بولۇپ.

—ئالدىراتما، ئالدىرماي سۆزلىسىمۇ بولىدۇ، — پىتىراپ كەتكەن
 قويللىرىنى بىر يەرگە يىغىۋاتقان قويچى بالا شۇنداق دەپتۇ.

—بۆرىلەرنىڭ ئەڭ قېرىسى شۆلگەيلىرىنى ئېقىتىپ «ئادەملەر
 مەھەللىسىنىڭ بىزگە ئەڭ يېقىن دوقمۇشىدا بىر قويچى بالا بىلەن
 بىر بۆرە ئىت قوي باقىدۇ، ئۇلارنىڭ قوي، پاقانلىرى سەمىرىپ تىقىد-
 لىپ كېتىپتۇ. بىز ئىككى كۈندىن كېيىن بېرىپ ئۇلارنىڭ سېمىز
 پاقانلىرىغا ئېغىز تېگىپ كېلەيلى» دەيدۇ. شۇ چاغدا بۆ-
 رىلەرنىڭ بىرسى «ئۇلارنىڭ قويللىرىغا چىقىلغىلى بول-
 مايدۇ، قويچى بالىغىمۇ بىر ئامال قىلارمىز، ھېلىقى تو-
 باقتەك يوغىناپ كەتكەن بۆرە ئىتنى قانداق قىلىمىز؟»

دېسە، ھېلىقى قېرى بۆرە «سىلەر ئاشۇ كالۋا بۆرە ئىتتىن قورقۇۋا- تامسىلەر، توپاقچىلىك بەستى بولغان بىلەن موزايچىلىك ئەقلى يوق نەرسە، ئۇمۇ بىزنىڭ ئاتا جەمەت تۇغقىنىمىز ئىدى، ھازىر ئادەملەرنىڭ كەينىگە كىرىپ تۇغقانچىلىقىنىمۇ ئۇنتۇدى. ئەقلى بولسا بىزىدەك مۇستەقىل ياشماي، ئادەملەرنىڭ قوينى بېقىپ، تاشلاپ بەرگەن سۆڭىكىنى غاجلاپ جان باقامتى» دەيدۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئالدىراغۇ بۆرە ئىت ئۆزىنى تۇتالماي نەچچە پىرقىراپ كېتىپتۇ. ئاچچىقىدا دەيدىغان گېپىنىمۇ تاپالماي دۈدۇقلاپ، بىرنەچچىنى قاۋۇۋەتكەندىن كېيىن «ئۇلار زادى قاچان كەلمەكچىكەن؟» دەپتۇ چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ.

—ئۇلار ئەتە كېلىدۇ، شۇڭا مەن سىلەرگە ئالاھىدە خەۋەر قىل- خىلى كەلدىم.

قويچى بالا بىلەن بۆرە ئىت تۈلكىگە رەھمەت ئېيتىپتۇ ھەمدە تۈلكىنى مېھمان قىلماقچى بولغانىكەن، ئۇ مۇھىم ئىشى بارلىقىنى ئېيتىپ ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ. دېمىسىمۇ تۈلكىنىڭ بۈگۈنلا بى- جىرمىسە بولمايدىغان مۇھىم ئىشى بولغاچقا، بۆرىلەرنىڭ قېشىغا قاراپ ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپتۇ.

ئۇ بۆرىلەر مەھەللىسىگە كەلگەندە ئىككى بۆرە ئۇنى تۇتۇۋېلىپ، پۈت - قولىنى باغلاپ، باشلىق بۆرىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ.

—ھە، بۇ گېپى يۇمشاق تۈلكىجان ئىكەنغۇ! — باشلىق بۆرە تۈلكىنىڭ پۈت - قوللىرىنى يەشتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا مۇلايىملىق بىلەن مۇئامىلە قىپتۇ.

—بىزنىڭ بۇياققا قەدىمىڭ يېتىپ قاپتىغۇ، — تۈلكە بايا قاتتىق باغلىۋېتىلگەچكە، زىڭىلداپ ئاغرىۋاتقان

پۇت - قوللىرىنى سىلاپ تۇرۇپ پەس ئاۋازدا مۇنداق دەپتۇ:
 — مەن ئىشىم بولمىسا بۇ يەرگە كېلىدىغان ساراڭ ئەمەس، سىلەرگە پايىدلىق بىر ئىش ئۈچۈن كەلگەندىم. ئاپامدىن بۇرىلەرنىڭ ئاق كۆڭۈل، باتۇر، مەرت بولىدىغانلىقىنى كۆپ ئاڭلىغان، شۇڭا كىچىككىمىدىن تارتىپلا سىلەرگە ھۆرمىتىم بار ئىدى. دائىم ئاشۇ باتۇر، مەرت، ئاق كۆڭۈل بۇرىلەر بىلەن كۆرۈشسەم، ئۇلار بىلەن دوست بولۇپ ئۆتسەم دەيتتىم. بۈگۈن مەن سىلەرنى ئىزدەپ كېلىپ شۇ ئارزۇيۇمغا يەتتىم دېسەم، سىلەرنىڭ بۇنداق قوپال مۇئامىلە قىلىدىغانلىقىڭلارنى نەدىن بىلەي، تۈلكىنىڭ ئاۋازى پەسلەپ، ئۆزىچە ھۆڭرەپ يىغلاپ كېتىپتۇ.

— بولدى، بولدى، كۆڭلۈڭنى بۇزما، ئۇقۇشماسلىق بوپتۇ، سەن بۇ يەرگە نېمىدەپ كەلگەنلىكىڭنى تېخى دەيمىدىڭ.
 تۈلكە خاپا بولغاندەك بىردەم تۇرۇپ كەتكەندىن كېيىن مۇنداق دەپتۇ:

— مەن سىلەرنى ئىزدەپ تېپىپ دوست بولۇشنى كۆڭلۈمگە پۈككەندىن بۇيان، سىلەرنى ئىزدىمىگەن يېرىم قالدى. مەن سىلەرنى كۆرۈپ باقمىغان بولساممۇ، ئاپام تولا گېپىڭلارنى قىلىدىغان بولغاچقا، سىلەرنىڭ تەقى - تۇرقۇڭلارنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى كۆڭلۈمگە ئايان ئىدى، شۇڭا سىلەرنى توختىماي ئىزدىدىم. بىر كۈنى ئادەملەر بار مەھەللە تەرەپتىن سىلەرنى ئىزدەپ يۈرسەم بىر چىرايلىق بۆرە كۆرۈندى. خۇشاللىقىمىدىن ئۇنىڭغا سالام قىلىشىنىمۇ ئۇنتۇپ، قۇچىد. قىيغۇ ئۆزۈمنى ئېتىپتىمەن، ئەسلى ئۇ بۆرە ئەمەس ئاشۇ مەھەللەدە ئادەملەرنىڭ قوينى باقىدىغان ئىت ئىكەن. ئۇ مېنىڭ مەقسىتىمنى بىلىپ ماڭا ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە

قىلىپ «مەن بىلەن كۆرۈشكىنىڭمۇ توغرا بوپتۇ، مەن ئاشۇ قەدىرلىك بۆرىلەر بىلەن قان - قېرىنداش، بىراق مەنمۇ تېخى ئۇلار بىلەن دە - دارلىشىپ دوست بولۇپ ئۆتۈش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمەيۋاتىمەن. مەن بۆرىلەر مەھەللىسىنى بىلسەممۇ، ئۇلارنىڭ مېنى سەن ئادەملەر ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان بولۇپ كەتتىڭ دەپ ئەيىبلەشكىدىن قورقۇپ، ئۇ - لارنىڭ ئالدىغا بارالمايۋاتىمەن. مەن ئۇلارنىڭ ئالدىغا بېرىشتىن بۇرۇن ئۇلار ئۈچۈن خىزمەت كۆرسەتمەسەم بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن سەن بۆرىلەر مەھەللىسىگە بېرىپ ئۇلارنى باشلاپ كەلسەڭ، مەن بېقىۋاتقان قوي، پاقانلار سەمرىپ مىلىقلاپ كەتتى. ئۇلار ئەتە تاڭ يورۇماستىن بۇرۇن كەلسە بۇ قوي، پاقانلارنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ كېتىمىز» دەيدۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ يېقىندىن بۇيان قوي، پاقان تۇرماق سې - مىزىرەك بىرەر توخۇ، ئۆردەك يەپ باقمىغان باشلىق بۆرىنىڭ ئېغىزى - دىن شۇلگەيلەرى ئېقىپ كېتىپتۇ.

— ئوبدان خەۋەر ئېلىپ كەپسەن، سېنى قانداق تارتۇقلىسام بولار؟
— مېنى تارتۇقلاش كەتمەيدۇ، بۇندىن كېيىن مېنى يېقىن دوستۇم دەپ بىلسەڭلا بولدى، — تۈلكە ساختا مۇلايىملىق بىلەن شۇنداق دەپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن باشلىق بۆرە ئايغى چاققان، كۆزى ئۆتكۈر بۆرىلەردىن پاقان ئەكىلىش گۈرۈپپىسىنى تەشكىللەپتۇ. بۆرىلەر مەھەللىسىدە مېھمان بولغان تۈلكە ئۆيىگە قايتىپتۇ. بۆرىلەر ئۇنى قىزغىن ئۇزىتىپ قويۇپتۇ. بۆرىلەر تاڭ يورۇماستىلا يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار تۈل - كىنىڭ دەپ بەرگىنى بويىچە ئادەملەر مەھەللىسىگە قاراپ

تۇيغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

مېڭىپتۇ. سېمىز پاقلانلارنى مەززە قىلىپ يېيىشتىن باشقىنى ئوي-
 لىمايۋاتقان بۇرىلەر مەنزىلگە تىزىرەك يېتىۋېلىش ئۈچۈن ئالدىراپتۇ.
 بۇرە ئىت بىلەن قويچى بالا تۈنۈگۈن تۈلكە يەتكۈزگەن خەۋەرگە ئاسا-
 سەن مەھەللىدىكى ئوۋچىلارغا ۋە باشقا بۇرە ئىتلارغا خەۋەر قىلىپ
 تەييار بولۇپ تۇرۇپتۇ. بۇرىلەر مەھەللىگە كىرىپ بولغاندىن كېيىن،
 ئوۋچىلار ۋە بۇرە ئىتلار بۇرىلەرنى ئارىغا ئېلىۋېلىپ سۈرتوقاي قىلىد-
 ۋېتىپتۇ. بىرنەچچە بۇرە نەق مەيداندىلا ئوۋچىلارنىڭ ئوقىدا ئۆلۈپتۇ.
 تىرىك قالغانلىرى ئېغىر يارىلىنىپتۇ. باشلىق بۇرىنىڭمۇ ئالدى پۈ-
 تىغا ئوق تەگكەچكە، دىڭگۈكلىغىنىچە جېنىنى ئاران ئېلىپ قېچىپ-
 تۇ.

پىكىزاش پاتلار

گۈزەل ئىلى ۋادىسىدىكى ئوتلىرى مول بىر ئوتلاقتا بىر توپ قوي ئىجىل - ئىناق ياشايدىكەن. بۇ گۈزەل ئوتلاقنىڭ ئەتراپى تاغلار بىلەن ئورلىنىپ تۇرىدىكەن. تاغ ئارىسىدىن بۆرىلەرنىڭ ۋەھىملىك ھۇۋۇلاش-لىرى ئاڭلىنىپ قالىدىكەن. بۇ قويلار ئۈچۈن خەۋپ - خەتەرنىڭ بەل-گىسى ئىكەن، چۈنكى بۆرىلەر پات - پات بۇ ئوتلاققا كېلىپ قويلارغا ھۇجۇم قىلىدىكەن. ئەگەر ئۇلار سەللا بىخەستەلىك قىلسا، قاراپ تۇرۇپ بىرنەچچە قېرىندىشىدىن ئايرىلىپ قالىدىكەن. شۇڭا بۇ قويلارغا باش بولۇپ كېلىۋاتقان كۆك قوشقار بىلەن قارا ساقال سەركە قويلارغا ھوشيار بولۇشنى، توپتىن ئايرىلماسلىقنى دائىم تەكىتلەپ تۇرىدىكەن. ئەنە شۇ قويلارنىڭ ئارىسىدىكى قارا كۆز پاقلان تولىمۇ ئەركە ئىكەن. ئۇ ئاپىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلىماي بەزى چاغدا توپتىن ئايرىلىۋالسا، بەزى چاغلاردا سەكرەپ - تاقلاپ كەپسىزلىك قىلىدىكەن. ھە دەپسە جېدەل چىقىرىپ، ئورۇنسىز مەرەيدىكەن، ھالىغا باقمىي چوڭ قويلارنى ئۈسۈپ خاپا قىلىدىكەن. ئۇنىڭغا ئاپىسىدىن باشقا كۆك قوشقار بىلەن قارا ساقال سەركىمۇ ئەدەپلىك.

مۇلايىم بولۇشنى، توپتىن خالىغانچە ئايرىلماسلىقنى كۆپ قېتىم ئېيتقان بولسىمۇ «ماقۇل» دەپ قويۇپ، يەنە ئۆزىنىڭ بىلگىنىنى قىلىدىكەن.

بىر كۈنى كۆك قوشقار قارا كۆز پاقلاغا ئايرىم نەسەت قىپتۇ: — بىز ھەممىمىز قېزىنداشلار، سەنمۇ توپتىن ئايرىلماي بىز نېمە قىلساق شۇنى قىلىشىڭ، چوڭلارنى ھۆرمەتلەپ، ئەدەپلىك بولۇ- شۇڭ كېرەك، بولمىسا ئەدەپسىز ئاتىلىپ قالغىنىڭنى ئاز دەپ، چى- نىڭدىن ئايرىلىپ قېلىشىڭ مۇمكىن.

قارا كۆز كۆك قوشقارنىڭ سۆزىنى ناھايىتى ئەستايىدىل ئاڭلا- ۋاتقاندا باشلىرىنى لىڭشىتىپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ كۈندىن كېيىن قارا كۆز بىرنەچچە كۈنگىچە جىمىپ ياۋاشلاپ قاپتۇ. لېكىن، كۆپ ئۆتمەيلا كۆك قوشقارنىڭ نەسەتلىرىنى ئۇنتۇپ يەنە ئۆزىنىڭ بىلگىنىنى قىپتۇ.

قارا كۆزگە قويلار بىلەن ياشاش ناھايىتى زېرىكىشلىك تۇيۇلۇپ- تۇ. شۇڭا ئۇ دائىم «بۇلار بىلەن بىللە ئۆتۈش نېمە دېگەن زېرىكىش- لىك، بىردەم ئاپام نەسەت قىلسا، بىردەم كۆك قوشقار بىلەن قارا ساقال سەركە نەسەت قىلىۋاتقان، ئۆزۈم يالغۇز ئەركىن ياشاپ باقسام قانداق بولار، ئاشۇنداق ئەركىن ئۆتىدىغان كۈنلىرىممۇ كېلەرمۇ؟» دەپ ئويلايدىكەن. ئۇ مۇشۇنداق خىيالىنى قىلىۋېرىپ ئاخىرى توپتىن ئاي- رىلىش نىيىتىگە كەپتۇ.

بىر كۈنى قويلار ئوتلاقتا تويغۇچە ئوتلاپ قوتانغا بال- دۇرراق قايتماقچى بوپتۇ، قارا ساقال سەركە بىلەن كۆك قوشقار قويلارنى باشلاپ قوتانغا قايتىپتۇ. ئۇ كۈنى قارا كۆزنىڭ ئاپىسى ئاغرىپ قېلىپ قوتاندىن كەلمىگەنىكەن،

بۇنى پۇرسەت بىلگەن قارا كۆز باشقىلار دىققەت قىلمىغان ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ توپتىن ئايرىلىۋاپتۇ. قارا كۆز ئوت - چۆپلەر ئارىسىغا يو- شۇرۇنۇۋېلىپ، قويلار ئۇزاق كەتكەندىن كېيىن يوشۇرۇنغان يېرىدىن چىقىپ، خۇددى ئېغىر يۈكتىن قۇتۇلغاندەك خۇشال بولۇپ تاقلاپ - سەكرەپ، ھاپاجىنىنى باسالماي ناخشا ئېيتىپتۇ:

ئەركىنلىككە چىقتىم مەن،
ئەمدى خۇشال ئويناي مەن.
گۈزەل تاغ ۋە ئوتلاققا،
ناخشا ئېيتىپ يايрайمەن.
مېنى ھېچكىم باشقۇرماس،
پادىشاھ مەن ئۆزۈمگە.
كوتۇلدايدۇ ئاپاممۇ،
مەن كەتمەيمەن ئۆيۈمگە.
مېنىڭ ئىسمىم قارا كۆز،
بۇرىدىنمۇ قورقمايمەن.
ئەمدى ئاشۇ قوتاندا،
بۇرۇقتۇم بوپ ياتمايمەن.

شۇ چاغدا تۈلكە بۇرىنىڭ تاپشۇرۇقىنى قانداق ئورۇندارمەن، دەپ غەم يەپ بۇ ئوتلاققا كەلگەنىكەن. ئەسلى ئىش مۇنداق بول-
غانىكەن.

يىراقتىن كۆرۈنۈپ تۇرغان ئاق باشلىق تاغ باغرىدا بىر
بۆرە بىلەن بىر تۈلكە ياشايدىكەن. بۆرە تۈلكىنى ھەرقانداق

ئىشقا سېلىۋېرىدىكەن. تۈلكىنىڭ بۆرە تاپشۇرغان تۈرلۈك ئىشلارنى ئورۇندىغۇسى بولمىسىمۇ، ئۇنىڭدىن قورقۇپ ئورۇنداشقا مەجبۇر بولىدىكەن.

بىر كۈنى بۆرە تۈلكىنى ئالدىغا چاقىرىپ مۇنداق دەپتۇ: «تۈل-كىمۋاي، ئىككى كۈندىن بېرى كۆرۈنمەيسەنغۇ؟ ئاغرىپ قالغانلىقىمدىن خەۋەر تاپمىغان ئوخشىمامەن، بېشىم توقماق بىلەن ئۇرغاندەك ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ. بايا تېۋىپ كېلىپ كەتتى، ئۇنىڭ دېيىشىچە بۇ باش ئاغرىقىمغا قارا كۆز پاقلىنىڭ گۆشىدىن باشقا ھېچنەرسە داۋا قىلمايدىكەن. سەن نەدىن بولسا ماڭا قارا كۆز پاقلىدىن بىرنى تېپىپ ئەكىلىپ بەر، تېزرەك بولغىن، بولمىسا خۇي - پەيلىمنى ئۈزۈڭ ئوبدان بىلىسەن». بۆرىنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقى يالغان بولسىمۇ، قارا كۆز پاقلىنى يېگۈسى كېلىپ قالغانلىقى راست ئىكەن. شۇڭا تۈلكە بۆرىنىڭ تاپشۇرۇقىنى ئورۇندىماي قۇتۇلغىلى بولمايدىغانلىقىنى بىلىپ، بىر ئامال قىلىپ بېقىش ئۈچۈن بۇ ئوتلاققا كەلگەنىكەن. شۇ چاغدا ئۇ ناخشا ئېيتىپ، ئۈسسۈل ئويناپ كېتىۋاتقان بۇ قارا كۆز پاقلىنى كۆرۈپ خۇددى ئۈستىدىن ئېغىر بىر يۈك ئېلىپ تاشلانغاندەك خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇ ئۆز ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ، قارا كۆزنى بۆرىنىڭ ئالدىغا ئايرىپ بەرمەكچى بوپتۇ.

—پاھ، پاھ، پاھ، سىز ناخشىنى ناھايىتى ياخشى ئېيتىدىكەنسىز، ئۆزىڭىزمۇ نېمانچە چىرايلىق، قاۋۇل ۋە بەستلىك، بىرلا قاراپ بىلىدىم، سىز ھەقىقەتەن قورقماس، باتۇر پاقلى ئىكەنسىز، — تۈ-يۇقسىز چىققان بۇ ئاۋازنى ئاڭلىغان قارا كۆز باشتا سەل قورققان بولسىمۇ، تۈلكىنىڭ ياغلىما سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئۆز - ئۆزىدىن مەغرۇرلىنىپ كېتىپتۇ. قارا كۆز تۈلكىنى

پەقەت كۆرۈپ باقمىغانىكەن، شۇڭا ئۇ تۈلكىدىن سورايتۇ:

— مەن سىزنى بۇرۇن كۆرۈپ باقماپتىمكەنمەن، سىز كىم بولىدۇ؟

سىز؟

— مەن سېنىڭ ئاتا- ئاناڭنى ئوبدان تونۇيمەن، مېنىڭ ئىسمىم

تۈلكە. تۈلكە قارا كۆزنى نېمە دەيدىكەن دېگەندەك ساختا مۇلايىملىق

بىلەن تىكىلىپتۇ.

— مەن ئىسمىڭىزنىمۇ ئاڭلاپ باقماپتىمكەنمەن.

— سەن تېخى كىچىك، كېيىن ئوبدان بىلىپ قالسىەن، مەن

سېنىڭ ئاتا- ئاناڭ بىلەن يېقىن ئۆتكەن. بايىقى ناخشاڭنى ئاڭلاپ

ھەيران قالدىم، چوڭ بولساڭ چوقۇم داڭلىق ناخشىچى بولىدىكەنەن.

مۇشۇ تاغنىڭ تۆپىدە ئاتا- ئاناڭلار بىلەن ناھايىتى يېقىن ئۆتكەن بىر

داڭلىق ناخشىچى بار. ئۇ ناخشا ئېيتىدىغان بولسا يەر- جاھان لەرزىگە

كېلىپ، تاغلار تىترەپ كېتىدۇ. ھازىر ئۇ ئۆزىگە شاگىرت قوبۇل قىل-

مىۋاتىدۇ، ئەگەر خالىساڭ سېنى ھازىرلا ئۇنىڭ يېنىغا ئاپىرىپ تو-

نۇشتۇرۇپ قوياي، ئۇ چوقۇم سېنى شاگىرتلىققا قوبۇل قىلىدۇ.

— كېيىن بارايلى، بۈگۈن ئاپام مەندىن ئەنسىرەپ قالسىدۇ،

دەپتۇ قارا كۆز تارتىنغاندەك قىلىپ.

— بۈگۈن شاگىرت تاللاشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى كۈنى، بۈگۈن بار-

مىساڭ پۇرسەتنى ئۆتكۈزۈۋېتىسەن، — تۈلكە يەنە بىر مۇنچە ياغلىما

گەپلەرنى قىلغاندىن كېيىن، قارا كۆز تۈلكىنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ.

قارا ساقال سەركە، كۆك قوشقارلار باشچىلىقىدىكى

قويلار قوتانغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىنلا قارا كۆزنىڭ

يوقلۇقىنى بىلىپتۇ. قارا كۆزنىڭ ئاپىسى بالىسىنىڭ يوق-

لۇقىنى كۆرۈپ ئۇن سېلىپ يىغلاپتۇ. بۇنىڭدىن خىجىل

تويغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

بولۇپ قالغان قارا ساقال سەركە بىلەن كۆك قوشقار قاۋۇل قوشقار ۋە قويلاردىن بىرنەچچىنى ئېلىپ قارا كۆزنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ. ئۇلار ساڭ بىر مۇشەققەتتە قارا كۆزنى بۆرىگە يەم بولۇش خەۋىدىن قۇتۇل- دۇرۇپ قايتۇرۇپ كەپتۇ. ئۇنى بۆرە بىلەن تۈلكىنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلدۇرۇش يولىدا كۆك قوشقار بىلەن قارا ساقال سەركە يارىلىنىپ- تۇ. بۇ ئىش قارا كۆز ئۈچۈن ئۇنتۇلماس ساۋاق بوپتۇ. ئۇ كۆك قوشقار بىلەن قارا ساقال سەركىنىڭ ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بۆرە بىلەن باتۇرلارچە ئېلىشقىنىنى كۆرۈپ بەكمۇ تەسلىنىپتۇ ھەم ئۆز - ئۆ- زىگە «مەنمۇ چوڭ بولسام ئۆز توپۇمنى ئاشۇنداق قوغدايمەن» دەپ ۋەدە قىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ كولىپكتىپتىن ئايرىلمايدىغان، بەگ- ۋاشلىق قىلمايدىغان بوپتۇ.

چېكەتكە ئېيتىش

چېكەتكە چىرىلداپ ناخشا ئېيتىپمۇ، دىكىلداپ سەكرەپمۇ زېررە-
كىپتۇ. ئۇ ئەمدى ئۆزى تۇغۇلغان ئېگىزلىقنى ياراتماي، بۇ يەردە پەقەت
تۇرغۇسى كەلمەيدىغان بوپتۇ، شۇڭا ئۇ چىرىلداپ ناخشا ئېيتىپتۇ:

ۋاي مەن ئەجەب زېرىكتىم،
ئاچچىقلاندىم، تېرىكتىم.
يېڭى ھۈنەر ئۆگىنەي،
مەيدەمنى كېرىپ-يۈرەي.

چېكەتكە ناخشا ئېيتىپ كېتىۋېرىپ، ئادەملەر ياشايدىغان بىر
مەھەللىگە كېلىپ قاپتۇ. ئۇ ئادەملەرنىڭ ئۆيىنىڭ پېشاي-
ۋىنىدا ئارام ئېلىپ ئولتۇرۇپ، ئۆي سېلىۋاتقان قارلىغاچنى
كۆرۈپتۇ - دە، ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:
ئەي قارلىغاچ، قارلىغاچ.

ئوبدان ساپسەن ئويۇڭنى.
ئوڭىتىپ قوي ماڭىمۇ،
بۇنداق ئوبدان ئىشىڭنى.

قارلىغاچ چېكەتكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپ مۇنداق

دەپتۇ:

ئوڭىنىمەن دېسەڭلا،
ئوڭىتىمەن ھۈنەرنى.
ھۈنەر دېگەن بېرىدۇ،
بىزگە ئالتۇن، گۆھەرنى.

شۇنىڭ بىلەن چېكەتكە قارلىغاچتىن ئۆي سېلىشنى ئۆگەنمەك-
چى بوپتۇ. ئۇ ئۆي سېلىشنى ئازراق ئوڭىنىپلا جاپاغا چىدىماي، ئۆي
سېلىشنى ئوڭىنىش ئارزۇسىدىن ۋاز كېچىپ، قارلىغاچ بىلەن خوش-
لاشمايلا ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ.

بولدى، بولدى، بۇ ئىشنى
ئوڭەنمەيمەن،
لايدا سالغان ئۆيدە مەن
يۈرەلمەيمەن.
راستىنى ئېيتسام قارلىغاچ
دوستۇم ئەمەس،
ئۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە
كۈلەلمەيمەن.

چېكەتكە تاقلاپ، سەكرەپ يۈرۈپ بىر سازلىقنىڭ بويىغا كەپتۇ. ئۇ بۇ يەردە بىر پاقىنىڭ ھەدەپ پاشا، كۈمۈتلارنى تۇتۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قىزىقىپ قاپتۇ. پاقىنىڭ تىلىنى پاشا، كۈمۈتلارغا ئوقتەك ئاتقانلىقى ئۇنى بەكمۇ قىزىقتۇرۇپتۇ. شۇڭا ئۇ پاقىنىڭ پاشا، كۈمۈتا تۇتۇش ھۈنرىنى ئۆگەنمەكچى بوپتۇ.

پاقا ئاكا مەن سەندىن،
ھۈنەر ئۆگىنەي دەيمەن.
قانداق قىلسام سېنىڭدەك،
پاشا، كۈمۈتا يەيمەن.

پاقا چېكەتكىگە مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ:

ساڭا ھۈنەر ئۆگىتەي،
ياخشى ئۆگەن كۆڭۈل قوي.
كۆپقۇ پاشا، كۈمۈتا،
ئۇنى سەن يەپ راسا توي.

شۇنىڭ بىلەن چېكەتكە پاقىدىن پاشا، كۈمۈتا تۇتۇشنى ئۆگەن-
مەكچى بولغان بولسىمۇ، ھەرقانچە قىلىپمۇ ئۆگىنەلمەپتۇ. پاقا مە-
دىرلىماي ئولتۇرۇپ شۇنچە كۆپ پاشا، كۈمۈتا تۇتۇۋاتقان
بولسىمۇ، چېكەتكە بىرەر تالمۇ تۇتالماي، تېرىكىپ كېتىپ
قاپتۇ.

كۈمۈتنى، پاشىنى،

ئويغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

بولدى ئەمدى تۇتمايمەن.
باشقا يەرگە كېتىمەن،
دوستلىرىمنى يوقلايمەن.

چېكەتكە يەنە سەكرەپ، ئاقلاپ يۈرۈپ بىر كۆلنىڭ بويىغا كەپتۇ.
ئۇ كۆلدە سۇغا باش چۆكۈرۈپ بېلىق تۇتۇۋاتقان ئۆردەكنى كۆرۈپتۇ -
دە، بېلىق تۇتۇشقا قىزىقىپ قاپتۇ.

ئۆگىنەيچۇ مەن سىزدىن،
كۆلدىن بېلىق تۇتۇشنى.
خۇددى سىزدەك سۇلاردا،
ئەركىن يايىراپ ئۈزۈشنى.

ئۆردەك چېكەتكىگە مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ:

خالىساڭلا مەن ساڭا،
ھۈنرىمنى ئۆگىتەي.
تۇتقان بېلىقلىرىمنى،
مەن سەن بىلەن بىللە يەي.

شۇنىڭ بىلەن چېكەتكە ئۆردەكتىن بېلىق تۇتۇشنى
ئۆگەنمەكچى بولۇپ ھەرقانچە ئۇرۇنغان بولسىمۇ ئۆگىنەل-
مەپتۇ، ھەتتا ئۇ سۇدا تۇنجۇقۇپ قالغىلى تاس قاپتۇ. شۇڭا ئۇ
ئۆردەكتىن ھۈنەر ئۆگىنىشتىنمۇ زېرىكىپ، يەنە باشقا ياققا

قاراپ يول ئاپتۇ.

ئۆگەنمەيمەن ئۆردەكتىن،
ئەمدى بېلىق تۇتۇشنى.
ئۆگەنمەيمەن سۇدىمۇ،
بېلىق بولۇپ ئۇزۇشنى.

چېكەتكە ئەمدى بىر گۈلزارلىققا كېلىپ قاپتۇ - دە، بىردەم ئارام
ئېلىۋالماقچى بولۇپ، ئۆزىنى يۇمشاق چۆپنىڭ ئۈستىگە تاشلاپتۇ - دە،
مۈگدەپ ئۇخلاپ قالغىلى تاس قاپتۇ. شۇ چاغدا يېقىنلا يەردىن ھەسەل
ھەرىلىرىنىڭ ناخشىسى ئاڭلىنىپتۇ:

مۇشۇ رەڭدار چېچەكلىك،
بىزنىڭ گۈزەل بېغىمىز.
بىز بۇ يەردە ھەركۈنى،
گۈلدىن شىرنە يىغىمىز.
بىزلەر بەرگەن سىلەرگە،
ئاشۇ تاتلىق ھەسەلنى.
ئەمگەك بىلەن ياڭراتتۇق،
كۈندە ناخشا، غەزەلنى.

چېكەتكە ئورنىدىن تۇرۇپ ھەسەل ھەرىلىرى بىلەن
كۆرۈشۈپ، ئۇلارنىڭ گۈلدىن شىرنە يىغىش ھۈنرىنى ئۆ-
گەنمەكچى بوپتۇ.

تۇرغۇن بالىلار چۆچەكلىرى (5)

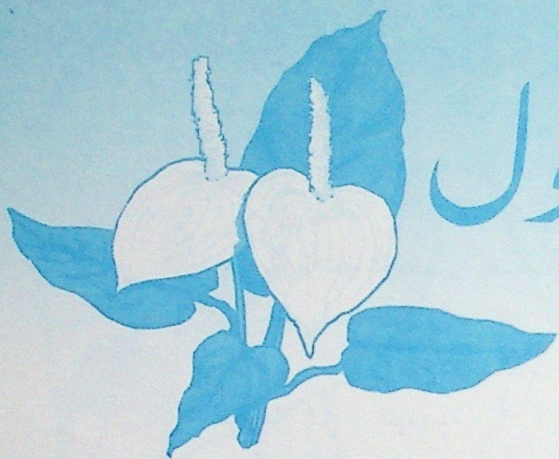
ئۆگىنەيچۇ سىلەردىن،
گۈلدىن شىرنە يىغىشنى.
ئەسكىلەرنى كۆرگەندە،
نەشتەر ئۇرۇپ چىقىشنى.

ھەرلەر چېكەتكىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ مۇنداق دەپتۇ:

بىزدىن ھۈنەر ئۆگەنسەڭ،
ھەسەل يەيسەن، قەن يەيسەن.
ئەمگەك قىلساڭ تەر تۆكۈپ،
ھۆرمەت تېپىپ كۆكلەيسەن.

شۇنىڭ بىلەن چېكەتكە ھەسەل ھەرلىرىدىن ھۈنەر ئۆگىنىشكە باشلاپتۇ. بىراق، ئۇ ئازراق ئۆگىنىپلا بۇ ئىشنىڭمۇ جاپالىق ئىكەنلىكىنى بىلىپ يەنە ئۆز يولىغا مېڭىپتۇ. شۇنداق قىلىپ چېكەتكە پەقەت ھۈنەر ئۆگىنەلمەپتۇ. نۇرغۇن يەرلەرنى ئايلىنىپ يەنە ئېڭىزلىققا قايىتىپ كەپتۇ. ئۇ كۆڭۈل قويۇپ ھۈنەر ئۆگەنمىگەچكە، دىكىلداپ سەك-رەش، چىرىلداپ سايراشتىن باشقا ھېچنەرسىنى بىلمەيدىكەن.

يۈرەگگۈل

زامانلارنىڭ زامانىسىدا
چەت بىر شەھەردە،
ئۆتكەنكەن بېخىل بىر باي
تويماي پۇل، زەرگە.
ئاشۇ بايغا ئىشلەيدىكەن
نامرات بىر بوۋاي،
ئۆتكەنكەن تۇرمۇشنى
ئۇ قامدىيالمىي.
شۇ بوۋاينىڭ پەقەت بىرلا
ئوغلى بار ئىكەن،
مومىيىدىن ئاشۇ ئوغۇل
يادىكار ئىكەن.
بوۋاي ئاغرىپ يېتىپ قايتۇ

يازنىڭ بىر كۈنى،
كۆزلىرىمۇ خىرەلىشىپ
پەسلەپتۇ ئۇنى.
ئوغللىنى ئۇ چاقىرىپتۇ
دەرھال ئالدىغا،
ئۇ سۆزلەپتۇ ئوغللىنى چىڭ
بېسىپ باغرىغا.
«ئوغلۇم ئەمدى تۈگەپ قالدى
مېنىڭ ئاي - كۈنۈم،
غازاڭ بولۇر بەلكىم بۈگۈن
بۇ ھايات گۈلۈم.
مېنىڭ ساڭا قالدۇرغىدەك
مال - دۇنيارىم يوق،
قالدى ساڭا مەندىن پەقەت
بۇ بىر تال ئۇرۇق.»
بوۋاي پەقەت شۇنداق دەپلا
قىلالماپتۇ سۆز،
ۋىدالىشىپ ئوغلى بىلەن
يۈمۈپتۇ ئۇ كۆز.
بالا شۇ چاغ ياشلار تۈكۈپ
زار - زار يىغلاپتۇ،
ئاتىسىدىن ئايرىلىپ ئۇ
مۇڭلىنىپ قاپتۇ.
شۇ تەۋەررۈك ئۇرۇقنى ئۇ

تەرسە تەشتەككە،
ئۈنۈپتۇ گۈل، ئوخشايدىكەن
خۇددى يۈرەككە.
ئاشۇ گۈلنىڭ ئىسمى ئەسلى
يۈرەكگۈل ئىكەن،
گۈلنىڭ بەرگى جۇلالىقكەن
غولىدا تىكەن.
يۈرەكگۈلنى بالا قويۇپ
ئۆينىڭ تۈرىگە،
تەۋەررۈك دەپ قەدىرلەپتۇ
ئۇنى قەلبىدە،
شۇندىن كېيىن كۈندە تەييار
بوپ ئۈچ ۋاق تاماق،
گۈل بالىنى ئاچ - زارلىقتىن
قىپتۇ ھەم يىراق.
باي بالىنى ئىشقا سېلىپ
بىكار قويماپتۇ،
داداڭنىڭ كۆپ قەرزى قالدى
دەپ بەك قىيناپتۇ.
شۇنداقتىمۇ بالا ئۆسۈپ
ساغلام ۋە تىمەن،
ئۇ ھەمىشە بەسلىشىپتۇ
باي ئوغلى بىلەن.
يېڭمۇالغاج ئۇ ھەر ئىشتا

باينىڭ ئوغلىنى،
ھەسرەت، ھەسەت ئازابلانمى.
باينىڭ كۆڭلىنى.
«مەن بۇ شۇمنى يوقاتمىسام
كۆزۈمدىن دەرھال،
ئوغلۇمغا ئۇ ئەپ كېلىدۇ
چوقۇم شۇم زاۋال.
ئوغلۇمغا مەن بەرگەن تۇرسام
ئەڭ ئېسىل ئوزۇق،
نېمە ئۈچۈن بۇ گادايدىن
ئاۋارە، ئورۇق.»
شۇنداق خىيال تەشۋىش بىلەن
ئۆرتىنىپ زالىم،
بالىغا ئۇ دەپتۇ بولۇپ
ساختا مۇلايىم.
«ئوغلۇم ئەمدى سەنمۇ راۋۇرۇس
چوڭ بولۇپ قالدىڭ،
راستنى ئېيتسام ئەقلىڭ بىلەن
كۆڭلۈمنى ئالدىڭ.
بىلىپ بولدۇم باركەن سەندە
سېھىرلىك خىسلەت،
شۇ خىسلەتتىن ساڭا چەمكەن
چەكسىز بىر قۇدرەت.
ھازىرقى بۇ زىمىستاننى

ياز قىلىپ بەرگىن،
ھويلامدىكى ماڭ ئۆردەكنى
غاز قىلىپ بەرگىن.
بۇنىڭ ئۈچۈن بېرەي ساڭا
ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت،
قىلالىمىڭ بۇ ئىشنى سەن
دەرھال يۈرتتىن كەت.»
بۇنى ئاڭلاپ بالا بوپتۇ
بەكمۇ ھەيران - ھەس،
دېمىسىمۇ بالا ئۈچۈن
كەپتۇ بۇ ئىش تەس.
ئۆيگە كىرىپ يىغلاپتۇ ئۇ
چېكىپ كۆپ ھەسرەت،
كەتمەك بوپتۇ يىراققا
ئۇ توشقاندا مۆھلەت.
يۈرەكگۈلدىن سادا كەپتۇ
شۇ چاغدا مۇنداق:
«سەن بىر ئوغۇل، قىز بالىدەك
يىغلىما ئۇنداق.
ئارامخۇدا ئۇخلاۋەرگىن
سەن تاڭ ئاتقۇچە،
ئۆردەكلىرىنى مەن غاز قىلاي
سەن ئويغانغىچە.
زىمىستاننى ياز قىلاي ھەم

مەن بۈگۈن كېچە.»

يۈرەكگۈلىنىڭ سۆزلىرىدىن

بولۇپ خاتىرجەم،

بالا خۇشال ئۇخلاپ قاپتۇ

چەكمەي دەرد - ئەلەم.

تاڭ سەھەردە قوپقاندا ئۇ

بوپتۇ بەك ھەيران،

ياز پەيزىدىن پۈركىنىپتۇ

گۈلگە بەر - جاھان،

ئۆردەكلەر يوق، غازلار سايراپ

يۈرەر شادىمان.

باي بۇ ئىشنى كۆرۈپ ھەيران

بوپتۇ توۋا دەپ،

ئۇ بالىغا قايىل بولۇپ

قىلالماپتۇ گەپ.

شۇنداقتىمۇ باينى تىنىچ

قويماپتۇ ھەسەت،

ھەسرەت بىلەن بوپ قاپتۇ ئۇ

تىرىك بىر جەسەت.

بىر كۈنى ئۇ چاقىرىپتۇ

يەنە بالىنى،

سورىغاندەك خۇددى ئۇنىڭ

دەرد ۋە ھالىنى.

«جېنىم بالام سېنىڭ ھازىر

ئەھۋالنىڭ قانداق؟
بىراق مېنىڭ ھالىم خاراب،
ئەھۋالىم چاتاق.
باشقىلارغا بوغۇلدۇم مەن
بەك كۆپ قەرزگە،
ئەتە، ئۆگۈن كېلەر بەلكىم
ئۇلار ئەرزگە.
ئالدىمىدىكى بۇ قۇملۇقنى
باغ قىلىپ بەرگىن،
ئاۋۇ قارا تاغنى ئالتۇن
تاغ قىلىپ بەرگىن.
بىرەي ساڭا ئەمدى پەقەت
بىر كۈنلا مۆھلەت،
تېز ئورۇندا، بولمىسا سەن
بولمىسەن جەسەت.»
بالا يۈرەكگۈلگە دەرھال
ئېيتىپتۇ ئەھۋال،
«ئەمدى مېنى بۇ ئىشتىمۇ
بىر قۇتقۇزۇۋال.»
يۈرەكگۈلدىن گەپ ئاڭلىغان
بالا خۇش بولۇپ،
باي ئالدىغا بېرىپ مۇنداق
دەپتۇ باش قويۇپ.
«سىزنىڭ قەرز بولغىنىڭىز

راستمۇ - يالغانمۇ؟
راستلا بولسا قىپ بېرىمەن
تاغنى تالقانمۇ.
سىز دېگەندەك مەندە شۇنداق
سىرلىق سېھىر بار،
مەندە سىزگە ئۆز ئاتامدەك
سۆيگۈ - مېھىر بار.
گەر گېپىڭىز يالغان بولسا
ئىشلىمەي سېھىر،
ئەكسىچە سىز بولۇپ قالسىز
يىرتقۇچ ئەركەك شىر.
قورقۇپ بايمۇ ۋارقىراپتۇ
«سېھىر ئىشلەتمە،
بولدى ساڭا ئۇۋال قىلماي
يېنىمدىن كەتتە!»
بالا ئۆيگە قايتىپ كەلسە
بىر قىز تۇرغۇدەك،
بىر - بىرىگە ئاشىق بوپتۇ
بىر جۈپ ياش يۈرەك.
يۈرەكگۈلدەن ئۆزگىرىپتۇ
ئەسلى ئۇ قىزچاق،
چېھرى ئۇنىڭ قۇياش ئىكەن
كۆزلىرى بۇلاق.
شۇندىن كېيىن ئۇلار ئىناق،

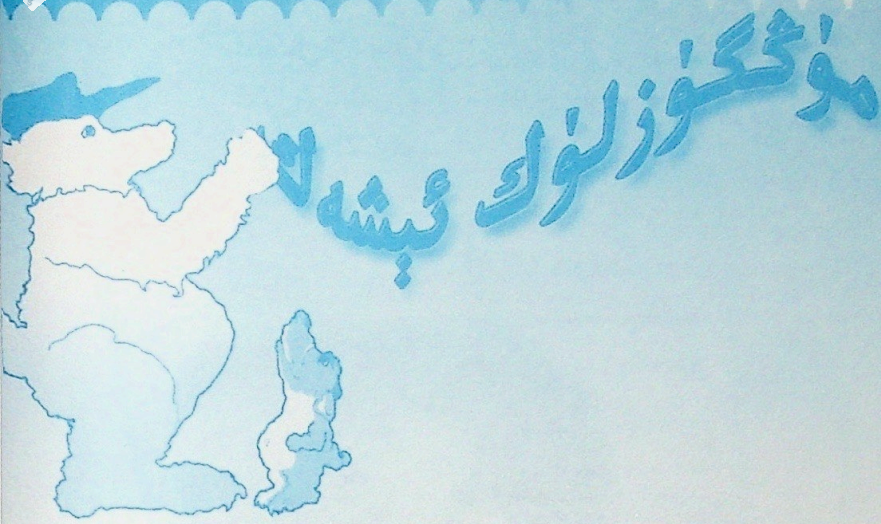

ئىجىل ياشاپتۇ.

ئەجرى بىلەن چۆل - جەزىدە

گۈلباغ ياساپتۇ.

ئېشەك ئۆزىنىڭ ئېشەك بولۇپ تۆرەلگەنلىكىدىن نارازى بولىدۇ.
خان بولۇپ قاپتۇ.

— ھەي، نېمىشقىمۇ ئېشەك بولۇپ قالغاندىمەن؟ مېنىڭ مۇڭ-
گۈزۈم يوقىدىن، باشقا بىر ھايۋان بولۇپ قالغان بولسام چوقۇم مۇڭ-
گۈزۈم بار بولاتتى، مۇڭگۈزسىز ئېشەك بولۇش نېمىدېگەن ئازاب - ھە!
ئېشەك ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ ئاخىرى بىرەرسىنىڭ مۇڭ-
گۈزىنى سورىماقچى بولۇپ، قويۇق ئورمانلار ئارىسىغا كىرىپ كې-
تىپتۇ.

ئۇ ئورمانلار ئارىسىدا بۇغا بىلەن ئۇچرىشىپتۇ. ئېشەك بۇغىنىڭ
ھەر تەرىپكە شاخلاپ كەتكەن ھەيۋەتلىك مۇڭگۈزىنى كۆرۈپ، مۇڭگۈزگە
بولغان ھەۋسى تېخىمۇ ئېشىپتۇ.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم، ھۆرمەتلىك بۇغا دوستۇم.

— ۋەئەلەيكۈم ئەسسالام، ئېشەكبىي، بىزنىڭ مەھەل-

لىگە ئاياغ بېسىپ قاپتۇققۇ، نېمە مەقسەتتە كەلگەن؟

ئېشەك بۇغىنىڭ مۇڭگۈزىگە ھەۋەس بىلەن قارىۋېتىپ مۇنداق

دەپتۇ:

مۇڭگۈزۈم يوق ھەر يەردە،
ياشاپ كەلدىم قىيىنلىپ.
مۇڭگۈزۈڭنى بەر ماڭا،
تەزىم قىلاي تىزلىنىپ.
مەن مۇڭگۈزلۈك بولساملا،
مۇرادىمغا يېتەتتىم.
ئېشەكلەردىن ئايرىلىپ،
يىراقلارغا كېتەتتىم.

بۇغا ئېشەكنىڭ ئورۇنسىز تەلىپىنى ئاڭلاپ مېيىقىدا كۈلۈپتۇ.
شۇنداقتىمۇ ئېشەككە ئەدەپ بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ:

مۇڭگۈزۈمنى سورىما،
ئۇنى ساڭا بەرمەيمەن.
مەن ئۇنىڭدىن ئايرىلسام،
بىر كۈن ھايات يۈرمەيمەن.

ئېشەك بۇغىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ تېخىمۇ نۇرالمى قاپتۇ. «قا-
راڭلار، ئۇ مۇڭگۈزىدىن ئايرىلسا بىر كۈن ھايات يۈرمەيمەي-
دىكەن. مەن بىر ئۆمۈر مۇڭگۈزسىز ياشاپمۇ يەنە چىداپ
يۈرۈپتىمەن، ئەمدى چوقۇم مۇڭگۈزگە ئېرىشمەسم بولماي-
دۇ» دەپ ئويلاپتۇ - دە، يەنە بۇغىغا يېلىنىپتۇ. بىراق، بۇغا

ئۇيغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

ئىشەككە مۇنداق دەپتۇ:

مۇڭگۈزى بار ئىشەكنى،
 ھېچكىم ئىشەك دېمەيدۇ.
 سېنىڭ ئىشەكلىكىڭنى،
 دوستلىرىڭمۇ بىلمەيدۇ.

ئىشەك بۇغغا يالۋۇرۇشنى توختاتماپتۇ:
 مېنى ئۇ سەت ئىشەكلەر،
 تونۇمسا مەيلىغۇ.
 مۇڭگۈزلۈك بوپ سېنىڭدەك،
 يۈرسەم مەنمۇ پەيزىغۇ.

شۇ چاغدا ئوۋچىلارنىڭ قىيا - چىياسى ئاڭلىنىپتۇ. بۇغا قور-
 قۇپ ئورمانلار ئارىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ. كۆپ ئۆتمەي ئوۋچىلار ئوۋ
 مىلتىقلىرىنى كۆتۈرۈپ ئىشەككە قاراپمۇ قويماي بۇغنى قوغلاپ
 كېتىپتۇ. ئىشەك ئەمدى نەدىنىمۇ مۇڭگۈز ئاپارمەن دەپ ئورمانلىقتا يەنە
 خېلى ئۇزۇنغىچە قاتراپ يۈرۈپتۇ. ئۇ بىر چاغدا ئورمانلىقتا قورقۇپ،
 تەمتىرەپ يۈرگەن بۇغنى ئۇچرىتىپتۇ.
 نېمە بولدۇڭ بۇغجان،
 بۇنچە قورقۇپ، ھودۇقۇپ.
 قالدىڭمۇ بۇ ئورماندا،
 چوڭ خەتەرگە يولۇقۇپ.

بۇغا ئىشەكنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن

چۈشەندۈرۈپتۇ:

بولسا مەندەك مۇڭگۈزۈك،
ئوۋچىغا يەم بولاتتىڭ.
مۇڭگۈزۈك يوق بولۇشنى،
سەنمۇ ئارزۇ قىلاتتىڭ.

ئېشەك بۇ گەپنى ئاڭلاپ، بۇغا ماڭا مۇڭگۈزۈنى بېرىۋېتىدىغان
ئوخشايدۇ دەپ خۇشال بولۇپ مۇنداق دەپتۇ:
جىنىم دوستۇم سەن ماڭا،
بىر ياخشىلىق قىلىۋەت.
نېمە بولسام بولاي مەن،
مۇڭگۈزۈڭنى بېرىۋەت.

بۇغا ئېشەككە گەپ ئۇقتۇرغىلى بولمايدىغانلىقىنى بىلىپ،
خوشمۇ دەيمەي ئورمانلىققا كىرىپ كېتىپتۇ.
ئېشەكنىڭ مۇڭگۈزۈ ئىزدەپ بارمىغان يېرى قالماپتۇ. ئۇ ئاخىرى
بىر تاغ باغرىدا ئوتلاۋاتقان تاغ تېكىسىنىڭ بىر جۈپ قىلىچتەك
مۇڭگۈزۈنى كۆرۈپ، مېنىڭمۇ ئاشۇنداق مۇڭگۈزۈم بولسا بەك ياخشى
بولاتتى دەپ ئويلاپتۇ - دە، تېكە بىلەن سالاملىشىپ، ئۇنىڭدىن مۇڭگۈز
سوراپتۇ.

مۇڭگۈزۈمنى سورىما،
ئۇنى ساڭا بەرمەيمەن.
مۇڭگۈزۈمدىن ئايرىلسام،
بىر كۈن ھايات يۈرمەيمەن.

ئېشەك تاغ تېكىسىنىڭمۇ بۇغىغا ئوخشاش جاۋاب بېرىۋاتقانلىق-
قىدىن ھەيران بولۇپ تۇرغاندا، بىر بۆرە تۇيۇقسىز تاغ تېكىسى بىلەن
ئېشەككە ھۇجۇم قىپتۇ. تاغ تېكىسى ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ قالغان ئې-
شەككە ۋارقىراپتۇ:

— كەينىمگە ئۆتۈۋال.

ئېشەك تېكىسنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋاپتۇ. تاغ تېكىسى خىرىس قى-
لىپ كېلىۋاتقان بۆرىگە قىلىچتەك مۇڭگۈزلىرى بىلەن قارشى تۇرۇپ،
ئۆزىنى ۋە ئېشەكنى قوغداپ قايتۇ. بۆرە تېكىسنىڭ مۇڭگۈزلىرىدىن
قورقۇپ سەت ھۇۋلاپ قويۇپ كېتىپ قايتۇ. تاغ تېكىسى مەغرۇرلانغان
ھالدا ئېشەككە مۇنداق دەپتۇ:

مۇڭگۈزۈمنىڭ رولىنى،

ئەمدى ئوبدان بىلدىڭمۇ؟

گەر بولمىسا مۇڭگۈزۈم،

ئامان قالماس جېنىمىمۇ.

ئېشەك قانداق قىلارنى بىلمەي، مۇڭگۈز ئىزدەپ يەنە كۆپ يەر-
لەرگە بېرىپتۇ. بۆكەن، ئارقار، قوشقارلارنىڭ ئالدىغا مۇڭگۈز سوراپ
بارغان بولسىمۇ، ھېچكىم مۇڭگۈزىنى بەرمەپتۇ. ئاخىرى ئېشەكنىڭ
يېلىنىپ يالۋۇرۇشلىرىغا ئىچى ئاغرىپ قالغان كالا ئۇنىڭغا مۇڭگۈ-
زىنى بېرىپ تۇرۇپتۇ.

كالىنىڭ مۇڭگۈزىگە ئىگە بولغان ئېشەك ھاياجىنىنى
باسالماي كۆرەڭلىپ كېتىپتۇ. ئۇ ئالدىغا كەلگەننى ئۈسۈپ،
كەينىگە كەلگەننى تېپىپتۇ. ھەتتا ئۆزىنىڭ بالىسى ۋە
جۈپتىنىمۇ ئۈسۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن باشقا ئېشەكلەر ئۇنى

ئارىغا ئالمايدىغان، ئۇنىڭ بىلەن بىللە تۇرمايدىغان بولۇۋاپتۇ. ئۇ باشتا مۇڭگۈزىگە ئىشىنىپ دوستلىرىغا يوغانچىلىق قىلىپ يۈرگەن بول-
سىمۇ، كېيىن دوستلىرىدىن ئاغرىنىپتۇ.

— سىلەر مېنى نېمىشقا ئاراڭلارغا ئالمايسىلەر؟

— بىز ئەمدى ساڭا ئارىلاشمايمىز، سەن ھازىر ئېشەكمۇ ئەمەس،
كالىمۇ ئەمەس غەلىتە بىر مەخلۇققا ئايلىنىپ قالدىڭ، خۇي - پەيلىڭ،
مىجەزىڭمۇ ئۆزگىرىپ كەتتى. بىز ئېشەكلەردە ئەزەلدىن مۇڭگۈز بول-
غان ئەمەس، شۇڭا ئەمدى سېنى ئېشەك دېيەلمەيمىز، — دەپتۇ ئې-
شەكلەرنىڭ ئاق ساقىلى ئۇنىڭغا قوپاللىق بىلەن.

ئەمدى ئېشەك تەنھا ياشاشقا مەجبۇر بوپتۇ. ئۇنى ئېشەكلەرمۇ،
كالىلارمۇ ئارىغا ئالماپتۇ. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مۇڭگۈز ئۇنىڭ
ئۈچۈن ئېغىر يۈك بولۇپ قالغاچقا، ئۇ مۇڭگۈزىنى كالىغا بېرىۋېتىپ،
يەنە ئېشەكلەر ئارىسىغا يېنىپ كەپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن باشقا ئېشەكلەرمۇ ئۇنىڭ بىلەن ئىناق ئۆت-
دىغان بوپتۇ. ئېشەكمۇ مۇڭگۈزلۈك بولۇپ ياشاشنى ھەرگىز ئارزۇ
قىلمايدىغان بوپتۇ.

قاتلىق ئىززەت

ئىززەتگە تۇيۇقسىز قانات پەيدا بولۇپ قاپتۇ. ئويۇنغا ئامراق ئىززەت ئۈچۈن بۇ تولىمۇ سىرلىق ۋە قىزىقارلىق تۇيۇلۇپتۇ. ئۇنىڭ قاناتلىرى بۈركۈتىنىڭكىدەك چىرايلىق ۋە مۇستەھكەم ئىكەن.

ئىززەت باشتا قانىتىنى ئاتا - ئانىسى ۋە بالىلاردىن يوشۇرۇپ يۈرۈپتۇ. ئىززەتنىڭ ئەمدى يەردە ماڭغۇسى، بالىلار بىلەن بىللە ئوينىدىغۇسى كەلمەپتۇ.

بىر كۈنى ئىززەت قانىتىنى ھامان يوشۇرالمىمەن دەپ ئاتا - ئانىسىغا كۆرسىتىپتۇ. بۇنى كۆرۈپ ئاتا - ئانىسى ۋە باشقا بالىلار ھەيران قاپتۇ. ئىززەت ئىشىك ئالدىغا چىقىپ، قاناتلىرىنى كېسىپ كۆككە كۆتۈرۈلۈپتۇ. پاه، ئىززەت خۇددى بۈركۈتتەك پەرۋاز قىلىشقا باشلاپتۇ. يەردىكى بالىلار چۇرقىرىشىپ كېتىپتۇ. ئاتا - ئانىسى «جېنىم بالام! قايتىپ چۈشكىن!» دەپ ئەنسىز توۋلاپتۇ، بىراق ئىززەت ئۇلارنى ئۇنتۇپ كەتكەندەك تېخىمۇ ئېگىز ئۇچۇپتۇ. ئىززەت ئۈچۈن ئاسماندا پەرۋاز قىلىش ناھايىتى كۆڭۈللۈك ۋە ھۇزۇرلۇق تۇيۇلۇپتۇ، ئۇ ئانىسىدىن يەرگە قاراپتىكەن ئادەملەر خۇددى چۈمۈلىدەك كۆرۈنۈپتۇ.

ئىززەتنىڭ ئۇچقانسىپى ئۇچقۇسى كەپتۇ. ئۇ ھەرقانداق

يىراق يەرگىمۇ بىردەمدىلا بارالايدىغان بولغاچقا، كۆڭلى تارتقان تەرپكە قاراپ ئۈچۈۋېرىپتۇ. ئۈچۈپتۇ، ئۈچۈپتۇ، ئاپئاق بۇلۇتلاردىن شۇڭغۇپ ئۆتۈپ، ئېگىز چوققىلاردىن ھالقىپتۇ. ئۇ ئۈچۈۋېرىپ چارچىغاچقا، ئۆزى خالىغان يەرگە قونۇپتۇ. ئۇنىڭ قونغان يېرى دەريا بويىدىكى بىر ئورمانلىق ئىكەن. ئەنئەنەت بۇنداق چىرايلىق ئورمانلىقنى بۇرۇن كۆر-مىگەچكە، ئەتراپقا ھەيران بولۇپ قاراپتۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئالدىدا بېشى ياپىلاق، كۆزى بىلەن بۇرنى بېشىدا، ئېغىزى يوغان، پۇت - قوللىرى قىسقا ھەم كىچىك، كۆرۈمىسىز بىر بالا پەيدا بوپتۇ. ئەنئەنەت ئالدىدا تۇرغان بۇ كۆرۈمىسىز بالىنىڭ قانداق بالىلىقىنى بىلەلمەي ھەيران بولۇپ قاراپ تۇرغاندا، ھېلىقى بالا ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

— ھەي ئاداش، سەن بۇ يەرگە نەدىن كېلىپ قالدىڭ؟ سەن بىزگە مېھمان ئوخشىمامسەن؟

ئەنئەنەت بۇ سەت بالىغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىنى بىلەلمەي بىردەم تۇرۇپ كېتىپ:

— مەن ئادەم بالىسى، ئۆزۈڭ قانداق بالا؟ — دەپ سوراپتۇ.

— نېمە؟ ئادەم بالىسى؟ سەن ئادەم بالىسى ئەمەس، مەن ئادەم با-لىسىنى كۆپ كۆرگەن، ئۇلارنىڭ سېنىڭكىدەك قاننى بولمايدۇ، قا-رىغاندا سەن قۇش بالىسى ئوخشايسەن.

— ياق، مەن قۇش بالىسى ئەمەس، ئادەم بالىسى، ئۇنداق بولسا ئۆزۈڭ قانداق بالا؟ — ئەنئەنەت ياندۇرۇپ سوراپتۇ.

— ھە، سەن تېخى بېنى تونۇمايدىغان ئوخشىمامسەن،

مەن دېگەن بېلىق بالا.

ئەنئەنەت ئالدىدىكى بۇ سەت بالىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ

قاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

— سەن ھەرگىزمۇ بېلىق بالا ئەمەس، بېلىق بالا دېگەن سۇدا يۈرمەي، قىرغاقتىكى دەرخ سايىسىدا نېمە قىلسۇن؟

— توغرا، بېلىق بالىلار ئادەتتە سۇدا ياشايدۇ، بىراق مەن ئالاھىدە بېلىق بالا، ئاڭلاپ تۇرغىن، مەن ساڭا ئۆزۈمنى تونۇشتۇراي، — دەپتۇ بېلىق بالا ئالدىرىماي، — ئىسمىم سەمەندەر بېلىق. ئادەتتىكى ئەھۋالدا مەنمۇ باشقا بېلىق بالىلارغا ئوخشاش سۈيى سۈزۈك، تېمپېراتۇرىسى تۆۋەن ئېرىق، ئۆستەڭلەردە ياشايمەن. بۈگۈنكىدەك ھاۋا ئىسسىق كەت-كەن كۈنلىرى قىرغاققا چىقىپ دەرخ تۈۋىدە سايدايمەن، شۇڭا باش-قىلار مېنى «قوش ماكانلىق» دەپ ئاتايدۇ.

— سەن ئالاھىدە بېلىق بالا بولساڭ، مەن ئالاھىدە ئادەم بالىسى، ئادەتتىكى بېلىق بالىلار قىرغاققا چىقىپ سايدالمىغاندەك ئادەتتىكى ئادەم بالىلىرىمۇ ئۇچالمايدۇ. ھەر ئىككىلىمىز ئالاھىدە بالىلار ئىكەن-مىز، شۇڭا بىز دوست بولساق بولغۇدەك.

— دوست بولساق بولايلى، مېنىڭ يەنە سەن ئوقمايدىغان نۇرغۇن ئارتۇقچىلىقلىرىم بار.

— سېنىڭ يەنە قانداق ئارتۇقچىلىقلىرىڭ بار؟ — ئەنزەر كۆز-لىرىنى چىمچىقلىتىپ ھەيران بولۇپ سوراپتۇ.

— مەن ئۇنى ساڭا سۆزلەپ بەرسەممۇ ئىشەنمەيسەن، سەن بىر يەرگە يوشۇرۇنۇپ تۇرساڭ ئارتۇقچىلىقلىرىمنى كۆرسىتىپ قويىمەن. ئەنزەر سەمەندەر بېلىقنىڭ ئارتۇقچىلىقلىرىنى كۆرۈشكە قىزد-قىپ، پۇررىدە ئۇچۇپ ئېگىز دەرەخنىڭ ياپراقلىرى ئارىسىغا يوشۇرۇنۇپتۇ. سەمەندەر بېلىق «ئوبدان قاراپ تۇرغىن-

ھە!» دېگەندەك ئەنزەر تەرپكە قاراپ قويۇپتۇ. ئەنزەرمۇ «بۇ سەت بېلىق بالىنىڭ نېمە كارامىتى باردۇ» دېگەندەك دىققەت

بىلەن تىكىلىپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا سەمەندەر بېلىقنىڭ يېنىغا
 بىر ئۆردەك كېلىپ چىقىلماقچى بولۇپتۇ. سەمەندەر بېلىق ئاغزىنى يۈ-
 غان ئېچىپ، خۇددى ئۇنى يەۋىتىدىغاندەك ھەيۋە قىپتۇ. بىراق، ئۆردەك
 ئۇنىڭ ھەيۋىتىگە پىسەنتمۇ قىلماي، تۇمشۇقنى سوزۇپ چوقۇلايلا
 يەۋالماقچى بولۇپتۇ. شۇ چاغدا سەمەندەر بېلىق بىرمۇنچە يېمەكلىكنى
 قۇسۇپ بېرىپ ئۆردەكنى يېمەكلىككە قىزىقتۇرۇپتۇ. بىراق، ئۆردەك
 سەمەندەر بېلىق قۇسۇپ بەرگەن يېمەكلىككە قىزىقماي، ئۇنىڭغا يەنە
 ھۇجۇم قىپتۇ. بۇ چاغدا سەمەندەر بېلىق بوينىدىكى تەر تۆشۈكچىلىك-
 رىدىن شىلىمىش قۇيۇقلۇق ئاجرىتىپ، پۈتۈن بەدىنىگە سۈركەپتۇ.
 ئۆردەك سەمەندەر بېلىق چىقارغان غەيرىي پۇراققا بەرداشلىق بېرەلمەي
 غاقىلداپ كېتىپتۇ. ئۆردەك يەنە «بولدى» قىلماي سەمەندەر بېلىققا
 تۇمشۇقنى تەڭكۈزگەنكەن، چاپلىشىپ قېلىپ تازا ئاۋارە بولۇپتۇ.
 ئۆردەك خېلى ئۇزۇن ھەپلىشىپ تۇمشۇقنى ئاران ئاجرىتىپتۇ. دە،
 غاقىلدىغىنىچە كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ. شۇ چاغدا سەمەندەر بېلىق
 مەغرۇرلانغان ھالدا ئەنزەرگە قاراپ «قانداقكەنەن» دېگەندەك كۈلۈپ
 قويۇپتۇ. ئەنزەر دەرەختىن سەمەندەر بېلىقنىڭ يېنىغا چۈشۈپتۇ.

— ئارتۇقچىلىقلىرىمنى كۆردۈڭمۇ؟ — سەمەندەر بېلىق پوچ-

لىق بىلەن ئەنزەردىن سوراپتۇ.

— كۆرۈشىڭىز كۆردۈم، بىراق نېمە ئىش قىلىۋاتقانلىقىڭىزنى تازا

بىلەلمىدىم، — ئەنزەر سەمەندەر بېلىقتىن كېلىۋاتقان سېسىق پوچ-

راقتىن سەسكەنگەندەك بۇرۇنلىرىنى پۇرۇشتۇرۇپ تۇرۇپ

شۇنداق دەپتۇ.

— قارىغاندا سەن كىچىك بالا ئوخشايسەن، بايا قىلغان-

لىرىڭنىڭ ھەممىسى ئۆزۈمنى قوغداش ئۈسۈلۈم، مەن ئا-

شۇنداق ئۇسۇل ئارقىلىق دۈشمەنلىرىمدىن ئۆزۈمنى قوغدايمەن.
— ھە، شۇنداقمۇ؟ راستلا كارامىتىڭ باركەن، — دەپتۇ ئەنەزەر
ئۇنىڭغا قايىل بولۇپ، ئۇ سەمەندەر بېلىق بىلەن يەنە بىردەم پاراڭلاش-
قاندىن كېيىن، باشقا يەرلەرنى كۆرۈپ باقماقچى بولۇپ، قانات قېقىپ
ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ.

ئەنەزەر كۆپ يەرلەردە ئۇچۇپ يۈرۈپ يەنە نۇرغۇن ھايۋانلار بىلەن
ئۇچرىشىپتۇ. ئۇنىڭ كۆرگەن ھايۋانلىرىنىڭ ئىچىدە ھەم تۇخۇم تۇ-
غالايدىغان، ھەم سۈت ئەمگۈچى ئۆردەك تۇمشۇق، خالىملىق بۆرە، سۈ
ئۈزۈش ماھىرى دېلفىن، ئەڭ چوڭ سۈت ئەمگۈچى ھايۋان كۆك كىت،
پەسىلگە قاراپ كىيىم يەڭگۈشلەيدىغان چىپار بۇغا، دۇنيا بويىچە ئەڭ
پۇراقلىق ھايۋان ئىپار كېيىك قاتارلىقلار بار ئىكەن.

ئەنەزەر ئۇچۇپ زېرىكىپتۇ. چۈنكى، ئۇ يەنىلا
ئادەتتىكى بالىلار دەك ئۆيىدە، مەكتەپتە، مەھەللىدە ئويناشنى بەك ئارزۇ
قىلىدىكەن. شۇڭا ئۇ بىر كۈنى ئەتىگەندە ئورنىدىن تۇرۇپ، قاناتلىرى-
نىڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ ھەيران قېلىپ ئاپىسىدىن سوراپتۇ:
— ئاپا، قاناتلىرىم يوققۇ؟

— نېمە دەيدىغانسەن بالام، سېنىڭ قاناتىڭ نېمىش قىلىدۇ؟
قانات دېگەن قۇشلاردا بولىدۇ، تېز بول، مەكتەپكە كېچىكىپ قالما يەنە.
ئۇ ئاپىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ دۈمبىلىرىنى سىيلاپ باققان
بولسىمۇ، قاناتلىرى كۆرۈنمەپتۇ.

ئەنەزەر بايقى ئىشلارنىڭ كىتابتا، چۈشىدە ياكى ئەمە-
لىيەتتە بولغانلىقىنى بىلەلمەپتۇ.

ئاق كۆڭۈل

ئاق كۆڭۈل

بۇرۇنقى زاماندا تۇتاش تاغلارنىڭ يېنىدا بىر تاغلىق مەھەللە بو-
لۇپ، بۇ يەردىكىلەر ئەۋلادمۇئەۋلاد ئوۋچىلىق، چارۋىچىلىق ۋە دېھقان-
چىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەنىكەن. ئاشۇ مەھەللىگە تۇتۇشۇپ
تۇرىدىغان تاقىر تاغلارنىڭ ئىچىدە يەككە - يېگانە بىر دىۋە ياشىغان-
كەن. ئۇ ئىنسانلارغا ياخشىلىق قىلىشنى ئويلىسىمۇ، ئۇلارغا قانداق
ياخشىلىق قىلىشنى بىلمەيدىكەن. ئۇ ئادەملەرنىڭ ئۆزىنى ياۋۇز، ۋەھ-
شى، قارا نىيەت دەيدىغانلىقىنى بىلىدىكەن، بىراق ئۇ ئادەملەر بىلەن
پەقەت كۆرۈشەلمەپتۇ. ئۇ دائىم ئادەملەرنىڭ مەھەللىسىگە بېرىشنى
ئويلىسىمۇ، ئۇلارنى قورقىتىۋېتىمەن دەپ ئەنسىرەپتۇ. ئادەملەر دىۋە
تۇرىدىغان ئۆڭكۈرنىڭ يېنىدىكى جىراغا ئوۋغا، ئوتۇنغا كەلسىمۇ، بى-
راق دىۋە ئۇلارغا ئۆزىنى كۆرسىتىشكە جۈرئەت قىلالماپتۇ.
دىۋە يالغۇزلۇقتىن بەك زېرىكىپ كەتكەچكە، ئۇلار بىلەن
دوستلىشىشنى ئارزۇ قىلىدىكەنتۇق. ئۇ ئۇيان ئويلاپ، بۇيان
ئويلاپ ئادەملەرنىڭ ياشتا چوڭراقى بىلەن كۆرۈشمەكچى

بوپتۇ.

بىر كۈنى دىۋە تاڭ سەھەردە ئورنىدىن تۇرۇپ، ئادەملەر ئوتۇنغا كېلىدىغان جىراننىڭ يېنىدىكى ئۆڭكۈرگە يوشۇرۇنۇپ كۆزىتىپ تۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا مەھەللىنىڭ ئاق ساقىلى مۇھەممەت بوۋاي ئۆزى يالغۇز ئوتۇنغا كەپتۇ. مۇھەممەت بوۋاينى كۆرۈپ دىۋە ناھايىتى خۇشال بوپتۇ. ئۇ مۇھەممەت بوۋاينىڭ ئادەملەرنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ ھۆرمەتلىكى ئىكەنلىكىنى بىلىدىكەن. شۇڭا ئۇ مۇھەممەت بوۋاينى ئاق قارىنى پەرق قىلالايدۇ دەپ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشمەكچى بوپتۇ. بوۋاي ئوتۇننى كۆتۈرۈپ ماڭاي دەپ تۇرۇشىغا دىۋە ئۇنىڭ ئالدىدا پەيدا بوپتۇ. —ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، بوۋاي ... مەن ...

ھاۋا گۈلدۈرلىگەندەك بۇ ياغراق ئاۋازدىن ھەيران قالغان بوۋاي ئالدىدىكى ھەيۋەتلىك مەخلۇقنى كۆرۈپ بەك قورقۇپ كېتىپتۇ — دە، ئوتۇن، پالتىلىرىنى تاشلاپ بەدەر تىكىۋېتىپتۇ. مۇھەممەت بوۋاي مەھەللىدىكىلەرگە دىۋەنى كۆرگەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئۆزىگە سالام قىلغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن دىۋە ھەقىقىدىكى گەپلەر ئېغىزدىن — ئېغىزغا كۆچۈپتۇ. بۇ گەپ ئېغىزدىن — ئېغىزغا كۆچۈش جەريانىدا ئۆزگىرىپ، ئۇلغىيىپ قورقۇنچلۇق ھېكايىگە ئايلىنىپتۇ. مەھەللىدىكى گەپدانلار مۇھەممەت بوۋاينىڭ دىۋە ھەقىقىدىكى بىر ئېغىز گېپىنى تۆۋەندىكىدەك قورقۇنچلۇق ھېكايىگە ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ:

—مۇھەممەت بوۋاي دىۋەنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپتۇ. ئۇ شۇنداق بەتبەشىرە، سەت ئىكەنكى، ھەرقانداق ئادەم ئۇنى بىرلا كۆرسە قورقۇپ ھوشىدىن كېتىدىكەن. ئۇ تاغ ئىچىدىكى شىر، يولۋاسلارنىمۇ خۇددى پاقا چىۋىنى يېگەندەك

يەۋېتىدىكەن، ئېغىز - بۇرۇنلىرىدىن كۆكۈش ئوت يېنىپ تۇرىدىكەن، ئېگىز تاغلارنىمۇ بىر مۇشت بىلەن پارە - پارە قىلىۋېتىدىكەن. ئۇ ئىنسانلارنىڭ نەسلىنى قۇرۇتۇۋېتىمەن دەپ قەسەم ئىچىپتۇ ...

مانا مۇشۇنداق ھېكايىلەر بارغانسېرى كۆپىيىپ، دىۋىنى تەسەۋ- ۋۇر قىلغۇسىز قورقۇنچلۇق مەخلۇققا ئايلاندۇرۇپ قويۇپتۇ. ئادەملەرگە ياخشىلىق قىلىشتىن باشقىنى ئويلىمايدىغان دىۋە ئۆزى ھەققىدىكى ھېكايىلەردىن خەۋەردار بولسىمۇ، يەنىلا ئۇلار ئۈچۈن ياخشىلىق قىلىش نىيىتىدىن يانماپتۇ.

بىر كۈنى يېرىم كېچىدە دىۋە ئادەملەرنىڭ مەھەللىسىگە يېقىن- راق يەردە ئايلىنىپ يۈرسە كۈچلۈك ئوت يالقۇنى كۆرۈنۈپ، ئادەملەر- نىڭ قىيا - چىياسى ئاڭلىنىپتۇ. دىۋە بۇنىڭدىن ئادەملەرنىڭ بىر ئا- پەتكە ئۇچرىغانلىقىنى بىلىپ، دەرھال مەھەللىگە يېتىپ كەپتۇ. ئەسلى بىر دېھقاننىڭ ئۆيىگە ئوت كەتكەنىكەن، دېھقان بىلەن ئايالى ئۆيىدىن چىقىۋالغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئالتە ياشلىق بالىسى ئۆيدە سولىنىپ قېلىپ، ئۇلار قانداق قىلىشىنى بىلەلمەي ھۆڭرەپ يىغلا- ۋاتقانىكەن. مەھەللىدىكى ھەممىلا ئادەم مەھەللىنى يانداپ ئۆتىدىغان دەريادىن جاۋۇر، چېلەكلەردە سۇ توشۇپ ئوتنى ئۆچۈرۈۋاتقان بولسىمۇ، كۈچلۈك ئوت ئۆچمەپتۇ. ئوت ئىچىدىن بالىنىڭ ئېچىنىشلىق يىغى- سى ئاڭلىنىپتۇ. دىۋە دەريادىن بىر ئوچۇم سۇنى ئېلىپ ئوتقا چاچقا- نىكەن، ئوت شۇ ھامان ئۆچۈپتۇ. تۇن قاراڭغۇسىدا كىشىلەر دىۋىنى كۆرمەي قاپتۇ. بالىنىڭ ئاتا - ئانىسى ئۆيگە يۈگۈرۈپ كە- رىپ بالىنى ھوشسىز ياتقان يېرىدىن تېپىپ چىقىپتۇ. كۆيۈپ تونۇغۇسىز بولۇپ كەتكەن بالىنى كۆرۈپ ئاتا - ئا- نىسى تېخىمۇ يىغلاپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن دىۋە بالىنى

تويغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (55)

بىرلا پۇۋلەپ قويغانىكەن، بالا ئەسلىگە كەپتۇ. دىۋە يەنە بىرنى پۇۋلى-
گەنىكەن، دېھقاننىڭ كۆيۈپ كۈلگە ئايلانغان ئۆيىمۇ بۇرۇنقى ھالىتىگە
كېلىپ قاپتۇ. بۇ غەلىتە ئەھۋالدىن مەھەللىدىكىلەر تولمۇ ھەيران
قاپتۇ، دىۋە ھېچكىمگە كۆرۈنمەي تاغ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ.

بىر كۈنى دىۋە يالغۇز زېرىكىپ تاغ ئىچىدە ئايلىنىپ يۈرسە،
ئالدىدا ناھايىتى چىرايلىق بىر بالا پەيدا بوپتۇ. دىۋە بۇ بالىنى قورقۇ-
تۇۋىتىدىغان بولدۇم دەپ قانداق قىلىشىنى بىلەلمەي تۇرغاندا، بالا دە-
ۋىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. بۇ بالىنىڭ ئۆزىدىن قورقمىغانلىقى دىۋىنى بەك
خۇش قىپتۇ. چۈنكى، دىۋە ئادەملەر مەندىن قورقمىسا، ئۇلار بىلەن
دوست بولۇپ ئۆتسەم، دەپ ئارزۇ قىلىدىكەن. ئالدىدا تۇرغان بالىنى دىۋە
ئاۋايلاپ ئالقىنىغا ئاپتۇ. بالا نېمە بولغانلىقىنى بىلەلمەي ئەتراپقا قا-
راپتۇ. دىۋە ئاۋازىنى پەس چىقىرىپ بالىدىن سوراپتۇ:

— سەن ئەجەب مەندىن قورقىدىغۇ؟

— سىز كىمۇ؟ مەن سىزدىن نېمىشقا قورقىمەن؟ مەن سىزنى

كۆرمىگەن تۇرسام.

— مېنى نېمىشقا كۆرمىدىڭ؟

— كۆزۈم تۇغما كۆرمەيدۇ.

— نېمىشقا؟

— بىلمەيمەن.

— يورۇق جاھاننى كۆرگۈڭ بارمۇ؟

— ئەلۋەتتە كۆرگۈم بار، بىراق ئۇ مۇمكىن بولمايدىغان

ئىش.

— مەن كۆزۈڭنى كۆرىدىغان قىلىپ قويسام خۇش

بولامسەن؟

— بۇ ئىش ھېچكىمنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ.

— مېنىڭ قولۇمدىن كېلىدۇ، پۈتۈنسىم يوق، ئەگەر كۆزۈڭنى ساقايتىپ قويسام، مېنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتمىگىن جۈمۈ. — ماقۇل.

دەۋە بالىنىڭ كۆزىگە ئاستا پۇۋلىگەنكەن، بالىنىڭ كۆزى ئې-چىلىپتۇ. بالا گۈزەل دۇنيانى كۆرۈپ خۇشاللىقىدىن سەكرەپ كې-تىپتۇ. دىۋىنى كۆرۈپ قورققان بولسىمۇ، ئۇنىڭ بىلەن دوست بولۇپ ئۆتۈشكە ۋەدە بېرىپتۇ.

ئەنە شۇنىڭدىن كېيىن دەۋە بىلەن بالا يېقىن دوست بولۇپ ئۆ-تۈپتۇ. دەۋە بالا ئارقىلىق ئادەملەرگە نۇرغۇن ياخشىلىقلارنى قىپتۇ، نۇرغۇن ئەمەللەرنىڭ كۆزىنى ئېچىپتۇ، يەنە نۇرغۇن ساقايماس كېسەل-لەرنى ساقايتىپتۇ. بىراق، ئادەملەرنىڭ دىۋىگە بولغان مۇئامىلىسى يەنىلا ئۆزگەرمەپتۇ. ئۇلار دەۋە بىلەن بالىنىڭ دوستلۇقىغا توسقۇنلۇق قىلىپ، بالىنى دەۋە بىلەن ئارىلاشمايدىغان قىلىۋېتىپتۇ. بالا دىۋىنىڭ ناھايىتى ئاق كۆڭۈللۈكى، ئىنسانلار ئۈچۈن ياخشىلىق قىلىدىغانلى-قىنى ئېيتسىمۇ ھېچكىم ئىشەنمەپتۇ. دىۋىمۇ ئامالسىز ئۇلارغا مەڭگۈ كۆرۈنمەيدىغان بوپتۇ. ئايىلار ۋە يىللار ئۆتۈپتۇ، ئەمدى بەزى ئاق ساقال-لىق بوۋايىلار خورسىنغان ھالدا مۇنداق دەيدىغان بوپتۇ:

— بىز ئاشۇ ئاق كۆڭۈل دىۋىنى چۈشەنمەپتۇق، ئەگەر ئۇ بولغان بولسا ئىنسانلاردىكى ساقايماس كېسەللەر مەۋجۇت بولمىغان بولاتتى.

مايمۇتنىڭ دەريادىن ئۆتۈشى

ئۆركەشلەپ ئېقىپ تۇرىدىغان دەريا بويىدىكى ئورمانلىقتا چوڭ بولغان بىر مايمۇن تولىمۇ ئەرکە ۋە ھۇرۇن ئىكەن. ئەتىگەندىن كەچكىچە ئاپسىنىڭ يېنىدىن نېرى كەتمەي، ئەرەكلەپ، موللاق ئېتىپلا يۈرۈۋىدىكەن.

بىر كۈنى ئاپسى مايمۇنغا «بالام، ئەمدى سەنمۇ چوڭ بولۇپ قالدىڭ، ئەتىگەندىن كەچكىچە يېنىمدىلا يۈرمەي، مۇستەقىل ياشاشنى ئۆگەنگىن» دەپ ئۇنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىپتۇ.

مايمۇن ئانىسىدىن ئايرىلىپ مۇستەقىل ياشاشنى باشلىغاندىن كېيىن، ئورمانلىقتىكى دوستلىرى بىلەن ناھايىتى ئىناق، ئىچىل، خۇشال - خۇرام ئويناپتۇ. لېكىن، ئۇ دەريا بويىدىكى بۇ كىچىككىنە ئورمانلىقتىن زېرىكىشكە باشلاپتۇ. ئەمدى ئۇنىڭ كالىسىغا «دەريا - نىڭ قارشى قىرغىقى زادى قانداقتۇ» دېگەن خىيال كىرد - ۋاپتۇ. ئۇ دەريادىن ئۆتمەكچى بولغان بولسىمۇ، ھەيۋەت بىلەن دولقۇنلاپ ئېقىۋاتقان دەريا سۈيىدىن قورقۇپ سۇغا چۈشۈش - كە پېتىنالمىپتۇ. مايمۇن قارشى قىرغاققا قانداق قىزىقار -

لىق ئىشلار، گۈزەل مەنزىرىلەر باردۇ دەپ دەريا بويىدا ئولتۇرسا، بىر ئاق كۆڭۈل بېلىق سۈدىن بېشىنى چىقىرىپ ئۇنىڭدىن ئەھۋال سو-
رايتۇ:

—ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم مایمۇنجان، بۇ يەردە ئولتۇرۇپ قاپسەنغۇ؟
—ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام بېلىقجان، مەن دەريانىڭ قارشى قىرغى-
قىدا قانداق نەرسىلەر باركىن دەپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتىم.

—بۇ يەردە خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغىچە دەريادىن ئۆتۈپ، ئۇ يەرنى
ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆرسەڭ بولمىدىمۇ؟
—بىراق، مەن سۇ ئۈزۈشنى بىلمەيمەن.

—ئەمىسە سۇ ئۈزۈشنى ئۆگەنگىن، مەن ساڭا ئۆگىتەي.
بېلىقنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان مایمۇن ھەيۋەت بىلەن ئېقىۋاتقان
دەرياغا قورقۇمسىراپ قارايتۇ.

—مەن سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىنەلمەيمەنمۇ؟
—نېمىشقا ئۆگىنەلمەيسەن، ئەگەر سەندە سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىند-
دىغان ئىرادە بولسىلا چوقۇم ئۆگىنەلەيسەن. قوپە، مەن ساڭا سۇ ئۈ-
زۈشنى ئۆگىتىپ قوياي.

مايمۇن بېلىقنى ئۈستاز تۇتۇپ سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىنىشكە باش-
لاپتۇ. ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم سۇ ئۈزۈشى بولغاچقا، پۈت - قوللىرى
قولاشماي سۇغا چۆكۈپ كېتىپتۇ، ھودۇقۇپ كېتىپ دەريانىڭ لاي
سۈيىدىن ئىچىۋاپتۇ. ئەگەر بېلىق ئۇنى قىرغاققا ئەپچىقىپ قويىمىغان
بولسا دەرياغا چۆكۈپ كېتەتتىكەنتۇق. قورقۇپ چىرايى تا-

تىرىپ كەتكەن مایمۇن ئاچچىقىدا بېلىقنى سىلكىشلەپتۇ:

— بولدى، بولدى، سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىتىمەن دەپ تاس

قالدىڭ سۇدا تۇنجۇقتۇرۇپ ئولتۇرۇپ قويغىلى، مەن سۇ ئۈ-

زۇشنى ئۆگىنەلمەيدىكەنمەن.

— نېمىشقا ئۆگىنەلمەيسەن؟ ھەرقانداق ئىشنىڭ ئۆزىگە تۇشلۇق جاپاسى بولىدۇ، ئازراق جاپانى يەڭسەڭلا چوقۇم سۇ ئۈزلەيدىغان بولىسەن، بېلىق مايىمۇغا سەۋرچانلىق بىلەن چۈشەندۈرۈپتۇ.

— سۇ ئۈزۈش ساڭا ئاسان بولغان بىلەن بىز ئۈچۈن مەڭگۈ ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولمايدىغان ئىش، سېنىڭ گېپىڭگە كىرىپ تاس قاپتىمەن جېنىمنى سەپ بەرگىلى.

مايمۇن بېلىققا يەنە بىرمۇنچە دوق قىپتۇ. بېلىق مايىمۇنىڭ تاپا - تەنىلىرىنى ئېغىر ئالماي يەنە ئۇنىڭغا:

— دۇنيادا مەڭگۈ ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولمايدىغان ئىش يوق. ھەرقانداق ئىشنى جاپادىن قورۇقماي، قەتئىي نىيەتكە كېلىپ تىرىش- ساق چوقۇم ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولىدۇ، ئەگەر سەن سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىنەكچى بولساڭ...

— بولدى، سۆزلىمە، — دەپتۇ مايمۇن بېلىقنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ، — سەن ئۆزۈڭچە دۇنيادا مەڭگۈ ئەمەلگە ئاشمايدىغان ئىش يوق دەۋاتىسەن، ئۇنداق بولسا دەريادىن چىقىپ قىرغاققا يۈرەلمەيسەن؟ بىزگە ئوخشاش دەرەختىن - دەرەخكە سەكرەپ موللاق ئاتالمىسەن؟ راست گەپ- نى قىلسام سەن بۇ ئىشنى مەڭگۈ ئەمەلگە ئاشۇرالمىسەن، گېپىمنى يالغان دەپسەڭ قىرغاققا چىقە، مەن سېنى ئورمانلىقتا بىردەم ئوينىدەتتىم كېلەي.

مايمۇندىن ئازار يېگەن بېلىق ئۇنىڭغا بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلماي دەريا تېگىگە كىرىپ كېتىپتۇ.

مايمۇن بېلىقتىن قۇتۇلۇپ ئارام ئېلىپ قالغاندەك بوپتۇ. بىراق، دەريانىڭ قارشى قىرغىقىغا بېرىش ئارزۇ-

سىدىن ۋاز كەچمەپتۇ. شۇ چاغدا دەريانىڭ قارشى قىرغىقىدىن ئۇچۇپ كەلگەن بىر تۇمۇچۇق مايمۇننىڭ ئالدىدىكى دەرەخكە قونۇپتۇ. مايمۇن تۇمۇچۇقتىن سوراپتۇ:

— سەن دەريانىڭ قارشى قىرغىقىدىن كەلگەن ئوخشىمامسەن؟

— شۇنداق، مېنىڭ ئۆيۈم دەريانىڭ قارشى قىرغىقىدا.

— ئۇياقلار چىرايلىقمۇ؟ نېمىلەر بار؟

تۇمۇچۇق مايمۇننىڭ قارشى قىرغاققا ئۆتۈپ باقمىغانلىقىغا ھەيران بولغان بولسىمۇ، ئۇنىڭغا قارشى قىرغاقنى ماختاپ بېرىپتۇ:

— قارشى قىرغاق ناھايىتى چىرايلىق، ئۇ يەردىكى گۈلباغلار بەكمۇ گۈزەل. ئۇ باغلاردىكى مەي باغلاپ پىشقان شاپتۇللار، پاه، پاه...

تۇمۇچۇق شۇنداق دەپلا پۇرىدە ئۇچۇپ كېتىپتۇ. تۇمۇچۇقنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان مايمۇن ئولتۇرالماي قاپتۇ، بولۇپمۇ شاپتۇلنىڭ ئېتىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ئاغزىغا سېرىق سۇ يىغىلىپ، قارشى قىرغاققا

بېرىش ئارزۇسى تېخىمۇ كۈچىيىپتۇ. شۇڭا ئۇ دەريادىن ئۆتۈشنىڭ باشقا ئامالنى تاپماقچى بولتۇ. ئۇ دەريا بويىدا كېتىۋېتىپ بىر بە-

لىمىچىغا ئۇچراپتۇ - دە، ئۇنىڭ قېيىقىنى سوراپ، قېيىق بىلەن دە-

يادىن ئۆتمەكچى بولتۇ. بىراق، مايمۇن پالاق ئۇرۇشنىمۇ بىلمىگەچكە قېيىق ئۆرۈلۈپ كېتىپ، سۇدا ئېقىپ كەتكىلى تاس قاپتۇ. ئەنە شۇ

چاغدا ھېلىقى بېلىق ئۇنى قۇتقۇزۇۋاپتۇ. قىرغاققا ئاران ھوشىغا كەلگەن مايمۇن يەنە بېلىققا گۇناھ ئارتىپ قايناپ كېتىپتۇ:

— سېنىڭ قىلغان ئىشىڭگەندە، ئەسلىدە قېيىقنى

سەن ئۆرۈۋېتىپتەكەنەن - دە، مەن بىلەن قېرىشىۋاتقان ئوخشىمامسەن؟ بۇنىڭدىن كېيىن خەتەرگە ئۇچراپ قالسام چوقۇم سەندىن كۆرمىسەن.

ياخشىلىققا يامانلىق دېگەندەك مایمۇن بېلىقنىڭ غۇرۇرىغا تې-
گىدىغان يەنە نۇرغۇن گەپلەرنى قىلىۋېتىپتۇ. بېلىق بىر ئېغىزمۇ
گەپ قىلماي سۇغا كىرىپ كېتىپتۇ.

ئەمدى مایمۇن ئەتىگەندىن كەچكىچە دەريانىڭ قارشى قىرغىقىغا
قاراپ ئولتۇرىدىغان بوپتۇ. مایمۇننىڭ بۇ ئىشىغا ھەيران بولغان تاش-
پاقا مایمۇندىن سوراپتۇ:

— مایمۇنجان، ساڭا نېمە بولدى؟ ئەتىگەندىن كەچكىچە قارشى

قىرغاققا قاراپ ئولتۇرسەنغۇ؟

— قارشى قىرغاقنى بەك كۆرگۈم بار ئىدى، شۇڭا...

— ئۇنداق بولسا بۇ يەردە ئولتۇرغىچە قارشى قىرغاققا ئۆتۈپ

كۆرسەڭ بولمىدىمۇ؟

— سۇ ئۈزەلمەيمەن.

— ھە، مۇنداق دېگىن، مەن سېنى ئۆتكۈزۈپ قوياي.

تاشپاقىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ مایمۇن بەك خۇشال بوپتۇ.

مايمۇن تاشپاقىنىڭ دۈمبىسىدە بەھۇزۇر ئولتۇرۇپ دەريادىن ئۆ-
تۈشكە باشلاپتۇ. قارشى قىرغاققا يېقىنلاشقانسېرى شاپتۇللۇق باغلار
كۆرۈنۈپتۇ. مایمۇن خۇشاللىقىدىن قىن-قىنىغا پاتماي قاپتۇ. شۇ
چاغدا تۇيۇقسىز يوپۇرۇلۇپ كەلگەن بىر دولقۇن مایمۇننى ئۇرۇپ سۇغا
چۈشۈرۈۋېتىپتۇ.

تاشپاقا نېمە ئىش بولغانلىقىنى بىلەلمەي ئۆزىنىڭ
يولىغا راۋان بوپتۇ. دەرياغا چۈشۈپ كەتكەن مایمۇننى بېلىق
قارشى قىرغاققا ئېچىقىپ قويۇپتۇ. مایمۇن قۇتۇلۇپ قال-
غانلىقىدىن خۇش بولماقتا يوق بېلىقنى ماڭا ئەسكىلىك
قىلىۋاتسەن دەپ يەنە بىرمۇنچە ئەيىبلەپتۇ، بىراق بېلىق

مايمۇنغا ئوشۇق - تۆشۈك گەپ قىلماپتۇ.

مايمۇن بۇ يەردىكى شاپتۇللۇق باغلارنى كۆرۈپ خۇشال بولغان بولسىمۇ، بىرنەچچە كۈن ئويناپلا زېرىكىشكە، قارشى قىرغاققا قالغان ئاتا - ئانىسى ۋە دوستلىرىنى سېغىنىشقا باشلاپتۇ، دەريادىن ئۆتەلمەي ئىچى تىتىلداپتۇ. ئەمدى ئۇنىڭغا بېلىقمۇ، تاشپاقىمۇ ئۇچرىماپتۇ، ئۇ بېلىققا قوپاللىق قىلغانلىقىدىن پۇشايمان يەپتۇ، شۇڭا دەريا بويىغا كېلىپ سۇغا قاراپ تۇرۇپ:

— بېلىقچان، مەن ساڭا ئۇۋال قىلدىم، ماڭا ياخشىلىق قىلىپ نۇرساڭمۇ يەنە كۆڭلۈڭگە ئازار بەردەم، مېنى كەچۈر، — دەپتۇ.

بېلىق ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان بولسىمۇ سۇدىن چىقماپتۇ. مايمۇن يۇقىرىقى سۆزىنى بىرنەچچە قېتىم تەكرارلاپتۇ، بېلىق يەنە چىقماپتۇ. مايمۇن ئاخىرى يىغلاپ تاشلاپتۇ. بېلىق مايمۇننىڭ چىن كۆڭلىدىن پۇشايمان قىلغانلىقىنى كۆرۈپ سۇدىن بېشىنى چىقىرىپ:

— مايمۇنجان! مايمۇنجان!! — دەپ چاقىرىپتۇ.

بېشىنى ساڭگىلىتىپ يىغلاپ ئولتۇرغان مايمۇن بېلىقنىڭ ئا-
ۋازىنى ئاڭلاپ خۇشاللىقىدىن «جېنىم دوستۇم قېنى سەن؟!» دېگە-
نىچە يۈگۈرۈپ سۇغا كىرىپ بېلىقنى قۇچاقلانماپتۇ.

ئۇ بېلىقتىن كەچۈرۈم سوراپ، سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىتىپ قويۇشنى تەلەپ قىپتۇ. بېلىق مايمۇنغا ئەستايىدىللىق بىلەن سۇ ئۈزۈشنى ئۆ-
گىتىپتۇ، مايمۇنمۇ قىيىنچىلىقتىن قورقماي تىرىشىپ ئۆگىنىپتۇ.
مايمۇن ئاخىرى دەريادىن ئۈزۈپ ئۆتۈپتۇ. ئۇ ئورمانلىققا قايتىپ كەلگەندە، ئاتا - ئانىسى ۋە دوستلىرى ئۇنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ.

سېمىرلىك دوتار

بۇرۇنقى زاماندا تەڭرىتاغ ئېتەكلىرىدىكى نامرات بىر مەھەللىدە ياسىنجان ئىسىملىك بىر بالا ئۆتكەنىكەن. ئۇ ئالتە ياشقا كىرگەن يىلى ئانىسى ئېغىر كېسەل بولۇپ ئۆلۈپ كېتىپتۇ. ياسىنجان ئۈچۈن ئانىسىنىڭ ئۆلۈمى ناھايىتى ئېغىر كەپتۇ. ئۇنىڭ دادىسى قاسماخۇن ياۋاش، ئاق كۆڭۈل ئادەم بولۇپ، بايلارنىڭ پادىسىنى باقىدىكەن. تورغاي چۈچۈلماستا تاغ ئىچىدىكى ئوتلاققا قوي پادىلىرىنى ھەيدەپ كەتسە، كەچ بولغاندا ئاران قايتىپ كېلىدىكەن.

ياسىنجاننىڭ ئانىسى ھايات ۋاقتىدا ناھايىتى مېھرىبان، زېرەك ئايال بولۇپ، دۇتار چېلىپ، ناخشا ئېيتىشقا بەك ئۇستا ئىكەن. يا-سىنجان بوۋاق چېغىدىن تارتىپلا ئانىسىنىڭ ناخشىسىنى ئاڭلاپ چوڭ بولغاچقا، دۇتار چېلىپ، ناخشا ئېيتىشقا بەك ھەۋەس قىلىدىكەن. شۇڭا ئۇ دادىسى قوي باقىلى كەتكەندە، دۇتارنى تاراڭشىتىپ يۈرۈپ بىرنەچچە پەدگە چالالايدىغان بوپتۇ. ئۇ كېچىسىمۇ ئانىسىنىڭ پۇرىقى سىڭىپ قالغان دۇتارنى قۇچاقلاپ ئۇخلايدىكەن.

ياسىنجاننىڭ ئانىسى ئۆلۈپ كېتىپ بىرنەچچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن، مەھەللە ئاق ساقاللىرى قاسماخۇنغا قوشنا مەھەللىدىكى ئاينىسا ئىسىملىك بىر جۇۋانىنى

ئېلىپ بېرىپتۇ.

ئايىنسا ناھايىتى چىرايلىق، كۈلۈپ تۇرىدىغان ئايال بولسىمۇ، ئىچىدىن زەھەر قاينايدىكەن. ئۇ باشتا قاسماخۇن بىلەن ياسىنجانغا ياخشى مۇئامىلە قىلىپ، ئۇلارغا ئىللىق ئائىلە مۇھىتى يارىتىپ بېرىپتۇ. ياسىنجاننىمۇ خۇددى ئۆز بالىسىدەك ئەركىلىتىپ، باغرىغا بېسىپ سۆيۈپ كېتىدىكەن. ئۇ شۇنداق قىلىپ يۈرۈپ ياسىنجاننىڭ دادىسىنى ئۆزىگە ئىشەندۈرۈۋاپتۇ. ياۋاش قاسماخۇن ئايىنسانىڭ ھەر-قانداق گېپىنى جان دەپ ئورۇندايدىغان بوپتۇ.

ئانىسىدىن يېتىم قېلىپ، كۆڭلى سۇنۇپ قالغان ياسىنجان ئايىنسانى ئۆز ئانىسىدەك كۆرۈپ بەكمۇ خۇشال بوپتۇ. ئۇ بىكار بولسىلا ئانىسىدىن قالغان دۇتارنى چېلىپ، ئانا ھەققىدىكى ناخشىلارنى ئېيتىدىكەن. ئاي - كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئايىنساننىڭ ئەسلى قىياپىتى ئاشكارىلىنىشقا باشلاپتۇ. ئۇ ياسىنجاننىڭ ئانا ھەققىدە ناھايىتى مۇڭلۇق ناخشا ئېيتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ، باشتا يالغانلاردىن ماختاپ قويۇپتۇ. كېيىن «كەچكىچە ناخشا ئېيتىپ ئولتۇرماي، ئۆي ئىشلىرىنى قىلىشىمغا ياردەم قىلىڭ!» دەيدىغان بوپتۇ. يەنە بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ياسىنجان دۇتار چالسىلا ئايىنسا خۇددى چايان چاقاندەك تولغىنىپ كېتىدىغان بوپتۇ. شۇڭا ئۇ قاسماخۇنغا ياسىنجاننى چېقىشتۇرۇپتۇ:

— ماۋۇ يېتىم ئوغلىقىڭىز باشتا خېلى بىر ئەقىللىق بالىدەك قىلىۋاتاتتى، گەپ قىلمىسام تازا ھەددىدىن ئاشقىلى تۇردى. غۇ. سىز تاغقا قوي باققىلى كەتكەندە دۇتارنى قولغا ئېلىپ-ۋېلىپ، ئۆلۈپ كەتكەن ئانىسىنى ماختاپ، مېنى ھاقارەت-لەيدىغان ناخشىلارنى ئېيتىدىغان بولۇۋالدى، بۇنىڭدىن

كېيىن ئۇ يەنە ناخشا ئېيتسا مەن بۇ ئۆيدە تۇرمايمەن.
 قاسماخۇن ئاينىسىنىڭ گېپىگە ئىشەنگەچكە، ياسىنجاننى ئال-
 دىغا چاقىرىپ:

— بالام، سەن بۇنىڭدىن كېيىن دۇتار چالساڭمۇ ناخشا ئېيتىمە-
 غىن، — دەپتۇ.

ياسىنجان شۇ كۈندىن باشلاپ ناخشا ئېيتمايدىغان بولۇپ، بىراق
 دۇتار چېلىشنى توختاتماپتۇ. ئۇنىڭ ئادەمنىڭ يۈرىكىنى ئېزىدىغان
 مۇڭلۇق كۈيلىرىمۇ ئاينىسا ئۈچۈن ناھايىتى يىرگىنىچلىك تۈيۈلۈپ-
 تۇ. ياسىنجان دۇتار چالسىلا ئۇنىڭ مېڭىسىگە ئاغرىق، يۈرىكىسىگە
 سانجىق پەيدا بولىدىكەن. ئۇ چىداپ تۇرالماغىچقا، ياسىنجاننى قاس-
 ماخۇنغا يەنە چېقىشتۇرۇپتۇ:

— ياسىنجانمۇ چوچىچوڭ بولۇپ قالدى. ئوغۇل بالا دېگەننىڭ دا-
 دىسىغا يار — يۆلەك بولغىنىنى كۆرگەن، بىراق بۇ بالا دۇتاردىن نېرى
 كېتەلمەيدىغۇ. بۇرۇنقىلارنىڭ «بۇقنى كالىم دېمەڭ، سازەندىنى بالام»
 دېگىنى ئەجەبمۇ توغرا ئېيتىلىپتىكەن. ئەمدى ئۇ ئۆيدە بىكار ئولتۇ-
 رۇۋەرمەي، ئۆز ئالدىغا قوي باقسا سىزگىمۇ ئارام ئەمەسمۇ.

شۇ كۈننىڭ ئەتىسىدىن باشلاپ قاسماخۇن بىر قوي پادىسىنى
 ياسىنجاننىڭ بېقىشىغا تاپشۇرۇپتۇ. ئەمدى ياسىنجانمۇ دادىسىدەك پا-
 دىچى بولۇپ، تاغدا باي — غوجاملارنىڭ قويمىنى باقىدىغان بولۇپتۇ. يا-
 سىنجان تاغ ئىچىدە زېرىكىپ ناخشا ئېيتسا، تاغۇتاشلار ئۇنىڭغا جۆر
 بولغاندەك ئەكس سادا ياڭرىتىدىكەن.

ياسىنجان ھەركۈنى تاغدىن يېنىپ كېلىپلا يەنە دۇ-
 تارنى قولغا ئېلىپ، مۇڭلۇق ناخشىلىرىغا تەڭشەش قى-
 لىدىكەن. ئۇنىڭ قەلب دۇنياسىغا كۆي — نەغمە تولۇپ

كەتكەنمىكەن. ئۇ دۇتارنى چالسلا مۇڭلۇق كۈيلەر تۆكۈلىدىكەن. بىر كۈنى ئاينىسا ياسىنجانغا ئەتكەن تامىقىنىمۇ بەرمەي، سوغۇق سۇ بىلەن زاغرا ناننى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇپ قويۇپتۇ. ياسىنجان زاغرا ناننى سوغۇق سۇغا چىلاپ يەپ قورسىقىنى ئەستەرلەپ، بىردىنلا ئاندىسى ئېسىگە كەپتۇ - دە، دۇتارنى ناھايىتىمۇ مۇڭلۇق بىر پەدىگە چېلىپ ناخشا ئېيتىپتۇ:

يۈرىكىمنىڭ پارىسى ئىدىڭ،
چۈپ كۆزۈمنىڭ قارىسى ئىدىڭ.
گۈلباغلارنىڭ لالىسى ئىدىڭ،
جېنىم ئانام، ۋاي جېنىم ئانام.
سەن بولمىغاچ قىستىم مەن بويۇن،
ياتتۇر ماڭا كۆڭۈللۈك ئويۇن.
ئەجەب بۇرۇن، ۋاي ئەجەب بۇرۇن،
كېتىپ قالدىڭ ۋاي جېنىم ئانام.
سەن بار چاغلار ئىدى بىر جەننەت،
بېرەر ئىدىڭ ماڭا مىڭ لەززەت.
سەن بولمىغاچ قەلبىمدە ھەسرەت،
مەن يىغلايمەن ۋاي جېنىم ئانام.

ئاينىسا بۇ ناخشىنى ئاڭلاپ تاقەت قىلىپ تۇرالماي، خۇددى غالىجىر ئىتتەك ئېتىلىپ كىرىپ ياسىنجاننىڭ قولىدىكى دۇتارنى تارتىپ ئېلىپ دەسسەپ سۇندۇرۇپ، ئوچاقتىكى ئوتقا سېلىۋېتىپتۇ. ئاينىسانىڭ بۇ قىلقى ياسىنجاننىڭ سەبىي قەلبىنى بەكمۇ ئازابلەپتۇ. بۇ ئىشلاردىن قاسماخۇن

خەۋەر تاپقان بولسىمۇ، ئاينىسىنىڭ گېپىنى يىرالمىدىغان بولغاچقا، بىر ئېغىزىمۇ گەپ قىلالماپتۇ. شۇ ئىشتىن كېيىن ياسىنجان ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئۆيىمۇ دوزاختەك كۆرۈنىدىغان بولۇپتۇ، پەقەت قوي باقىلى چىققاندىلا ئۆزىنى ئازادە، ئەركىن ھېس قىلىدىكەن. ئۇ قوي باقىدىغان تاغ ئۆيىگە مېھرىبان ئانىسىدەك كۆرۈنىدىكەن. شۇڭا ئۇ قوي پادىلەرنى تاش ئاتماستىنلا تاغقا ھەيدەپ كېتىپ، ئۆيىگە ئادەتتىكىدەك كەچ قايتىدىغان بولۇپتۇ. قويلار ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ سۆيۈملۈك تۇغقانلىرىدەك بولۇپ كۆرۈنۈپتۇ. قويلارمۇ ئۇنىڭ ئەتراپىدا پەرۋانە بولۇپ ئەگىشىپ يۈرۈيدىغان بولۇپتۇ.

بىر كۈنى تاغ سەھەردە ياسىنجان قويلارنى ئوتلاققا قويۇپ بېرىپ، ئۆزىنى يۇمران چۆپ ئۈستىگە تاشلاپ ھۆڭرەپ يىغلاپتۇ. چۈنكى، ئاي-ئانىسىنىڭ ئۇنىڭ ئانىسىدىن قالغان ئەۋەررۈك دۈترىنى رەھىمسىز-لەرچە كۆيدۈرۈۋەتكەنلىكى ئۇنى بەك ئازابلاندى. شۇ چاغدا ياسىنجان بېقىۋاتقان قويلارنىڭ ئەڭ چوڭى قارا باشلىق ساغلىق ئۇنىڭ بېشىدا قاراپ تۇرغانىكەن. ياسىنجان كۆزىنى ئېچىپ قارا باشلىق ساغلىقنىڭمۇ ياش تۆكۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ بېشىنى سىيلاپتۇ. شۇ چاغدا ساغلىقتىن زۇۋان چىقىپتۇ.

— ياسىنجان، بايا نېمە ئۈچۈن يىغلىدىڭ؟

خۇددى مېھرىبان ئانىلارنىڭ ئاۋازىغا ئوخشايدىغان بۇ ئاۋاز يا-سىنجاننى ھەيران قالدۇرغان بولسىمۇ، ساغلىقنىڭ سوئالىغا ئەستايىدىل جاۋاب بېرىپتۇ:

— قارا باشلىق ساغلىقىم، سېنىڭ گەپ قىلىۋاتقانلىقىڭدىن ناھايىتى خۇشالمەن، مەن ئانامدىن قالغان تەۋەر-رۈك دۇتار ئۈچۈن يىغلاۋاتمەن، مەن ئاشۇ دۇتارنى خۇددى

ئانامنى ياخشى كۆرگەندەك ياخشى كۆرەتتىم، بىراق ئۇنى ئۆگەي ئانام كۆيدۈرۈۋەتتى...—ياسىنجان گېپىنىڭ ئاخىرىنى قىلالماي ھۆڭرەپ يىغلىۋېتىپتۇ.

—ھە، ئەسلى ئىش مۇنداقمىدى، ئۇنداق بولسا...

قارا باشلىق ساغلىق ئاچچىق مەنۋەتكەندىن كېيىن، قويلار تو-
پىغا كىرىپ كېتىپتۇ. ياسىنجان ئورنىدىن تۇرۇپ قويلار تەرەپكە كې-
تمۇپتې، چاقناپ تۇرغان بىر نەرسىگە كۆزى چۈشۈپتۇ. بىراق، ئۇنىڭ
نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەپتۇ، باشتا ئۇ خۇددى ئالتۇن قوشۇقتەك
كۆرۈنۈپتۇ. ياسىنجان كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىپ ھىران بولۇپ قاراپ
تۇرغاندا «ئالتۇن قوشۇق» تىن سادا كەپتۇ.

—ئەي ياسىنجان، مېنىڭ ئىسمىم سېھىرلىك دۇتار.

—نېمە؟ سېھىرلىك دۇتار؟!

—شۇنداق.

ياسىنجان ھېلىقى «ئالتۇن قوشۇق» قا سىنچىلاپ قارىسا ئالتۇن
قوشۇق بىردىنلا يوغىناپ، ناھايىتى چىرايلىق نەقىشلىك دۇتارغا ئاي-
لىنىپتۇ. ئۇ دۇتارنىڭ بىر يەرلىرى ياسىنجاننىڭ ئانىسىدىن قالغان
تەۋەررۈك دۇتارىغا ئوخشاپ كېتىدىكەن. بۇنى كۆرۈپ ياسىنجان خۇ-
شاللىقىدىن ۋارقىراپ كېتىپتۇ:

—دۇتار! دۇتار!! دۇتار!!!

سېھىرلىك دۇتار ھاياجىنىنى باسالمايۋاتقان ياسىنجانغا مۇنداق

دەپتۇ:

—سىز ئاق كۆڭۈل ۋە سەمىمىي بالا بولغاچقا، سىز
بىلەن دوست بولماقچىمەن، ئەمدى سىزگە مەڭگۈ ھەمراھ
بولمەن. مەن ئادەتتە قوشۇقچىلىك كىچىكلىپ، ۋاقتى

كەلگەندە يەنە يوغىنلايمەن، سىز خالىغان ئىشنىڭ ھەرقاندىقىنى ئە-
 مەلگە ئاشۇرۇپ بېرىمەن.

سېھىرلىك دۇتار گېيىنى تۈگىتىپلا ئالتۇن قوشۇققا ئايلىنىپ
 ياسىنجاننىڭ يانچۇققا ئورۇنلىشىپتۇ.

ياسىنجان كەچتە ئۆيگە قايتىپ كېلىپ، ئاينىسادىن يەنە ئورۇند-
 سىز تىل ئاڭلاپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ سېھىرلىك دۇتارنى قولغا ئېلىپ ئۆز
 ئارزۇسىنى ئىپادىلەپ ناخشا ئېيتىپتۇ:

مېھرىبان ئانام بولسا،

شادلىنىپ كۈلۈپ يۈرسەم،

ئاينىسا ئانامنىمۇ،

ئۆز ئانام كەبى كۆرسەم.

مۇشۇ ناخشىدىن كېيىنلا ئاينىسا بىردىنلا مېھرىبان ئانىغا ئاي-
 لىنىپ، ياسىنجانغا ئۆز بالىسىغا ئوخشاش جان كۆيدۈرىدىغان بوپتۇ.
 ياسىنجانمۇ ئاينىسانى خۇددى ئۆز ئانىسىنى ياخشى كۆرگەندەك ياخشى
 كۆرىدىغان بوپتۇ، كۈنلىرىمۇ شادلىق ئىچىدە ئۆتۈپتۇ.

ئاينىسا سېھىرلىك دۇتارنىڭ خاسىيىتى بىلەن مەڭگۈلۈك
 مېھرىبان ئانىغا ئايلىنىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ياسىنجان سېھىرلىك
 دۇتارنى كۆتۈرۈپ يۈرۈپ نۇرغۇنلىغان خەيرلىك ئىشلارنى قىپتۇ. ئاچ
 قالغانلارغا تاماق، يالىڭاچ قالغانلارغا كىيىم بېرىپتۇ. كە-
 شلەرنىڭ قىيىنچىلىقلىرىنى ھەل قىلىپ، ھاجىتىدىن
 چىقىپتۇ. سېھىرلىك دۇتارنىڭ سېھىرلىك كۈيى قەلب-
 لەرگە شادلىق بېغىشلاپتۇ.

جازانسخور ۋە غاز

بولغانىكەن «قادىر» ئاتلىق
بىر جازانسخور،
قاقشىتىپ ئۇ ئەل - خەلقنى
سۈرەركەن ھۇزۇر.
پايدا ئۈچۈن قاترايدىكەن
ھەممىلا يەردە،
ئۇنىڭ كۆزى پۇلدا ئىكەن
خىيالى زەردە.
نەپسى ئۈچۈن قىلىۋەرگەچ
ئەلگە زىيانلىق،
ئاي - كۈن ئۆتۈپ ئۇنىڭغىمۇ
كەپتۇ يامانلىق.
بايلىقلىرى تۈگەپ ئۇنىڭ
قاپتۇ يالغۇچ،
ئەل يەكلىگەچ يۈرۈيدىكەن
كۈندە ئۈسسۈز، ئاچ.
چىدىماپتۇ بۇ كۈنلەرگە

بىچارە قادىر،
سۆزلىسپ ئۇ كوچىلاردا
تنتىرەپتۇ دىر - دىر.
ئۆلۈۋېلىش كەپتۇ ئاخىر
ئۇنىڭ ئويىغا،
شۇ مەقسەتتە كەپتۇ ئۇ بىر
كۆلىنىڭ بويىغا.
تاشلىۋالماق بولۇپ كۆلگە
يۈمۈپ كۆزىنى،
تۇتۇۋاپتۇ قادىر يەنە
دەرھال ئۆزىنى.
نەچچە قېتىم تەكرارلىنىپ
ئۇنىڭدا بۇ ھال،
ئولتۇرۇپتۇ كۆل بويىدا
بولۇپ بەك ئوسال.
يۈرگەن ئىكەن ئاشۇ چاغدا
كۆلدە بىر چوڭ غاز،
جانلاندىرۇپ كۆل باغرىنى
ياغرىتىپ شوخ ساز.
قادىرنىڭكى ھەرىكىتىنى
كۆرۈپ ئاشۇ غاز،
ئۇنىڭدىكى غەيرىيلىكنى
سېزىپتۇ بىر ئاز.
ئۇ غاز ياخشى ئادەملەردىن

كۆرگەچ كۆپ شەپقەت،
ئۇلار ئۈچۈن باركەن چەكسىز
سۆيگۈ، مۇھەببەت.
شۇڭا كەپتۇ غاز قادىرنىڭ
ئالدىغا ئاستا،
«ئېيتقىن ساڭا نىمە بولدى
ئەي ئادەم ئاتا.
سەندە غەم بار، ئەمەس مېنىڭ
پەرىزىم خاتا.
ئادەملەردىن كۆپ ياخشىلىق
كۆرگەنىدىم مەن،
شۇڭا جاۋاب ياندۇراي دەپ
يۈرگەنىدىم مەن.
قانداق گېپىڭ بولسا ماڭا
ئېيتقىن تارتىنماي،
دەردلىرىڭدىن بولدى مانا
مەن جۇدا قىلاي.»
بۇنى ئاڭلاپ قادىر خۇش بوپ
گەپ قىلالماپتۇ،
ئۇنى غەيرىي بىر خىياللار
ئىلىكىگە ئاپتۇ.
«راسىتىنى ئېيتسام قالدىم ئېغىر
كۈلپەتكە ئەي غاز،
مېنىڭ ئۈچۈن زىمىستاندۇر

ھەتتا باھار، ياز.

يوقسۇزلۇقتىن قورساق تويماي

زارلاندىم كۈندە،

ئۆلۈۋالاي دېگەندىم

سەكرەپ بۇ كۆلگە.

شۇنچا مېنى بۇ كۈنلەردىن

قۇتقۇزۇپ قويغىن،

بايلىقلىرىڭ بولسا ماڭا

تۇتقۇزۇپ قويغىن.»

غاز شۇ چاغدا سۇ تەككىگە

كىرىپ كېتىپتۇ،

كۆپ ئۆتمەستىن كۆل ئۈستىگە

لەيلەپ چىقىپتۇ.

غاز ئاغزىدا چاقنايدىكەن

مۇشتەك بىر گۆھەر،

خۇشال بولۇپ كېتىپتۇكى

قادىر شۇ قەدەر.

رەھمەت دېمەي چېپىپتۇ ئۇ

گۆھەرنى ئېلىپ،

ئەمدى چوڭ باي بويىتۇ قادىر

گۆھەرنى سېتىپ.

قادىر خۇشال ئويناپ، كۈلۈپ

يۈرگەن شۇ چاغدا،

شاھنىڭ قىزى كېسەل بولۇپ

قايتۇ بىر داغدا.
دەپتۇ تېۋىپ قىزغا غازنىڭ
گۆشى شىپاكەن،
بىراق ئەركەك غازنى تاپماق
مۈشكۈل، جاپاكەن.
«كىمكى تاپسا ئەركەك غازنى
بېرىمەن ئىنئام،
كۈيۈڭۈل بوپ شاملىقىمنى
قىلىدۇ داۋام.»
بۇ پەرىماننى ئاڭلاپ قادىر
ئولتۇرالمىپتۇ،
خۇشال بولۇپ كۆل بويىغا
دەرھال يول ئاپتۇ.
«مېنىڭ ئۈچۈن يەنە بىر رەت
قىل ياردەم ئەي غاز،
غەم ئىلكىدە بولۇپ قالدىم
كۆزۈم نەم ئەي غاز.»
كۆل بويىدا يەيدا بوپتۇ
ئەركەك غاز شۇ چاغ،
ئادەم ئاتا ساڭا ياردەم
قىلىمەن قانداق؟»
«قۇلىقىڭغا دەيمەن غېزىم
كەلگىن يېقىنراق»،
تۇتۇۋاپتۇ غازنى قادىر

دەپ قويۇپ شۇنداق.
شاھ ئوردىسىغا چېپىپتۇ ئۇ
بولۇپ پاتىپاراق،
غاز شۇ چاغدا ھەسرەت بىلەن
چېكىپتۇ پىراق.
«قويۇۋەتكىن!» دېسە قادىر
ئۈنمەپتۇ بىراق.
شۇ چاغدا غاز پۇشايماندا
تۆكۈپتىمكەن ياش،
كۆز ياشلىرى تۆكۈلۈپتۇ
بولۇپ ئالماس تاش.
ئالماسلارنى كۆرۈپ قادىر
غازنىمۇ ئۈنتۈپ،
تېرىش ئۈچۈن ھەرىكەت قىپتۇ
ئولتۇرۇپ، قويۇپ.
غاز شۇ چاغدا كۆككە قاراپ
ئۈچۈپتۇ ئۆرلەپ،
ئۆز ئىشىدىن قاپتۇ قادىر
بەك پۇشايمان يەپ.

ئەركىن سىزىغان رەسىملەر

ئەركىن رەسىم سىزىشقا ئۇستا بولسىمۇ، بەزىدە رەسىمنى ئەس-
تايىدىل سىزماي، كۆرگەنلا يەرگە قالايمىقان رەسىملەرنى جىجاپ قو-
يىدىكەن.

بىر كۈنى ئەركىن مەكتەپتە توپ ئويناپ ئۆيگە كەچرەك قايتىپتۇ.
مەكتەپ بىلەن مەھەللىنىڭ ئارىلىقىدىكى يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە
قويۇق ئورمان بار ئىكەن. ئوقۇغۇچىلار مەكتەپكە بېرىپ كېلىدىغان
چاغدا قاينام تاشقىنلىققا چۆمىدىغان بۇ يول باشقا چاغدا ناھايىتى
تىمتاس ۋە سۈرلۈك ئىكەن.

بۈگۈن قاراڭغۇ بولۇپ قالغاچقا، ئەركىن ئۈچۈن بۇ يول
تېخىمۇ سۈرلۈك تۇيۇلۇپتۇ، شۇڭا ئۇ بالىلاردىن ئايرىلىپ
قالغانلىقىدىن پۇشايىمان يىپتۇ. ئەركىن سەل قورقۇپ كې-
تىۋاتقاندا، ئاجايىپ غەلىتە مەخلۇقلار ئۇنىڭ پۈت - قولىنى

يەرگە تەگكۈزمەي ئورمانغا ئېلىپ كىرىپ كېتىپتۇ. ئەركىن قورقۇپ كەتكەچكە «قۇتقۇزۇڭلار!» دەپ ۋارقىراشقىمۇ مادارى يەتمەپتۇ. ھېلىقى غەلىتە مەخلۇقلار ئۇنى ئورماننىڭ ئوتتۇرىسىغا ئەكىلىپ، بىر تېرەككە چەمبەرچاس باغلاپتۇ. ئەركىن ئەمدى ئۆزىنى دەرەخكە باغلاۋاتقان غەلىتە مەخلۇقلارغا قارايتۇ. ئۇلار كۆزى جىرتاق، قېشى يوق، ئاغزى مايماق، چىشى يوق، بىر قولى ئۇزۇن، بىر قولى قىسقا، بىر پۇتى يو-غان، بىر پۇتى كىچىك غەلىتە مەخلۇقلار ئىكەن. ئالدى بىلەن بېشى ھەممىدىن يوغان، مايماق ئېغىز مەخلۇق سۆزلەپتۇ:

— ھە، ئەركىن دېگەن سەنغۇ، بىزنى تونۇمايۋاتامسەن، سەن بىزگە ئېغىز ئازاب ئېلىپ كەلگەن جىنايەتچى، بىز بۈگۈن سېنىڭدىن ئۆچ ئالىمىز!! باشقا غەلىتە مەخلۇقلارمۇ يوغانباش مەخلۇققا ئەگىشىپ توۋلاپتۇ:

— شۇنداق، ئۆچ ئالىمىز.

— مەن سىلەرنى تونۇمىسام، يا سىلەرگە يامانلىق قىلمىسام، مەندىن نېمە دەپ ئۆچ ئالماقچىسىلەر؟

ئەركىن قورقۇپ كەتكەنلىكتىن شۇ گەپنى ئاران دېيەلەپتۇ.

— نېمە؟! سەن بىزنى تېخى تونۇمايدىغان بولۇپ قالدىڭمۇ؟ بىزنى بۇ دۇنياغا ئېلىپ كەلگەنمۇ، مۇشۇنداق غەلىتە مەخلۇق قىلىپ قوي-خانىمۇ سەن. سەن بىزنى بۇنداق يېرىم يارتا سىزىپ قويمىغان بولساڭ، بىز بۇنداق غەلىتە بولۇپ قالمايتتۇق.

شۇ چاغدا يا يولۇۋاسقا، يا كالىغا ئوخشىمايدىغان غەلىتە بىر مەخلۇق سەت ھۆركىرىگىنىچە ئەركىننىڭ ئالدىدا پەيدا بوپتۇ.

— سەن مېنى تونۇدۇڭمۇ، مەن زادى يولۇۋاسمۇ، كا-

لىمۇ؟ مەن ھازىر يا يولۋاس ئەمەس، يا كالا ئەمەس غەيرى بىر مەخلۇق بولۇپ ياشاۋاتىمەن. مېنى يولۋاسلارمۇ، كالىلارمۇ ئارىغا ئالمايدۇ.

— مەن سېنى تونۇمدىم، سەندەك غەلىتە ھايۋاننى كۆرمەپتەن. كەنمەن، — قورقۇپ كەتكەن ئەركىن تىلىنى چايناپ دۇدۇقلاپتۇ.

— نېمە؟! سەن مېنى تونۇمساڭ كىم تونۇيدۇ؟ سەن مېنى مۇ- شۇنداق سىزىپ قويمىغان بولساڭ ... — غەلىتە مەخلۇق كالنىڭ مۇرىشىگىمۇ، يولۋاسنىڭ ھۆركىرىشىگىمۇ ئوخشايدىغان ئاۋازى بىلەن ۋارقىراپتۇ.

— مەن، مەن ... — ئەركىن بۇ غەلىتە مەخلۇقىنىمۇ ئۆزى بارلىققا كەلتۈرگەنلىكىدىن ھەيران بولۇپ دۇدۇقلاپتۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئالدىدا يۇقىرىقىدىنمۇ سەت غەلىتە مەخلۇقلار بارغانسېرى كۆپىيىشكە باشلاپتۇ. ئۇلار بەك ۋاراڭ - چۇرۇڭ قىلىپ قالايمىقان ۋارقىراۋەرگەچكە، يوغانباش مەخلۇق ئۇلارنى تىنچلاندۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

— سىلەرنى مانا مۇشۇنداق يارىتىپ قويغان ئادەمنى تۇتۇپ كەل- دۇق. ئۇنىڭغا دەيدىغان گېپىڭلار بولسا بىر - بىرلەپ چىرايلىقچە دەڭلار، ئۇ ھېچ يەرگە قاچالمايدۇ. كۆرگەنسىلەر، بىز ئۇنى باغلىۋەتتۇق. يوغانباشنىڭ سۆزىنى توغرا تاپقان غەلىتە مەخلۇقلار ئۆچىرەت بولۇپ تۇرۇپتۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەركىن تام تورۇسلارغا، دەرەخ - تۈۋرۈكلەرگە، پارتا - ئورۇتدۇقلارغا قولىنىڭ ئۈچىدا سىزىپ قويغان سەت رەسىملەردىن تۆرەلگەن غەلىتە مەخلۇقلار ئىكەن. لېكىن، ئەر- كىن بۇ غەلىتە مەخلۇقلارنىڭ ئۆزى سىزغان رەسىملەردىن تۆرەلگەنلىكىگە ئانچە ئىشەنمەپتۇ.

— سەن مېنى كەپتەر دەپ سىزغانىدىڭ، لېكىن قانات- لىرىم يوق بولغاچقا، ئۇچاي دېسەم ئۇچالمايمەن، ماۋۇ مايماق

تويغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

تۇمشۇقۇم بىلەن تۈزۈكرەك دانمۇ يېيەلمەيمەن. مېنى كەپتەرلەر ئارىغا ئالمايدۇ، ئۇلارغا كەپتەرلىكىمنى شۇنچە ئېيتساممۇ كەپتەر دېگەن سەندەك سەت بولمايدۇ، كەپتەر بولساڭ ئۈچۈپ باقماسەن دەپ ئىشەنمىدى. سەن مېنىڭ ئازابىمنى بىلمەسەن! بۈگۈن چوقۇم سېنى...

كەمتۈك كەپتەرنىڭ گېپى تۈگىمەيلا ئۇنىڭ كەينىدە ئۆچىرەت تۇرغانلار ئۇنى بىر چەتكە ئىتتىرىۋېتىپتۇ.

— بولە، بولە، بىزنىڭ دەردىمىز سېنىڭكىدىنمۇ كۆپ، يالغۇز

سېنىڭلا دەردىڭ باردەك...

— مەن كەمتۈك ئات.

— مەن پۈتى يوق بۇغا.

— مەن كۆزى يوق قوي.

— مەن...

غەلىتە مەخلۇقلار بىر - بىرى بىلەن گەپ تاللىشىپ يەنە قىيا - چىيا قىلىشقا باشلاپتۇ. يوغانباش مەخلۇق ئۇلارنى يەنە تىنچلاندۇرۇپ - تۇ.

— مەن سىلەرگە بايا نېمە دېدىم؟ گەپ بولسا بىر - بىرلەپ قىلماسىلەر، ئۆز ئىگەڭلارنى پارچىلاپ يەمسىلەر نېمە؟! — بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئەركىننىڭ تېنى شۈركۈنۈپ كېتىپتۇ.

ئەنە شۇ چاغدا ئەركىن ئەستايىدىللىق بىلەن چىرايلىق قىلىپ سىزغان رەسىملەردىن تۆرەلگەن يولۋاس، پىل، يىلپىز، ئات قاتارلىقلار ئەركىن سوراق قىلىنىۋاتقان ئورمانلىقتىن ئانچە يىراق بولمىغان يەنە بىر ئورمانلىقتا ئەركىننى قۇتقۇزۇۋېلىش توغرىسىدا جىددىي مەسلىھەتلىشىپتۇ.

— سىلەرنىڭ خەۋىرىڭلار يوق بولۇشى مۇمكىن، ھا

زىر بىزنىڭ ئىگىمىزنى غەلىتە مەخلۇقلار تۇتۇۋېلىپ سوراق قىلىدۇ، ئۇلار ئىگىمىزگە زىيانكەشلىك قىلىشى مۇمكىن، تېز بېرىپ ئۇنى قۇتقۇزۇۋالايلى!

يولۋاسنىڭ گېپى باشقىلارغا ئانچە خۇشياقماي ئۆزىچە غۇدۇرۇدۇ. شۇپتۇ.

— ۋاي - ۋاي، بىزنىڭ ئىگىمىز، ئىگىمىزلا دەپ كېتىدىكەنمىز، ئۇنىڭ بىلەن ئەمدى بىزنىڭ نېمە مۇناسىۋىتىمىز بار؟ ئۇنى قۇتقۇزۇدۇ. ۋېلىشنىڭ نېمە ھاجىتى...

— ھەي ئەخمەقلەر، ئەگەر ئىگىمىز يامان بىر ئىشقا ئۇچرىسا بىزمۇ ياخشى كۈن كۆرمەيمىز، ئۇ مەۋجۇت بولمىسا بىزمۇ مەۋجۇت بولمايمىز.

يولۋاسنىڭ بۇ سۆزىدىن كېيىن باشقىلارمۇ ھەرىكەتكە كەپتۇ. ئۇلار يولۋاسنىڭ باشچىلىقىدا ئەركىننى قۇتقۇزۇشقا ئاتلىنىپتۇ.

غەلىتە مەخلۇقلار ئەركىنگە بەس - بەستە ۋارقىراۋاتقانكەن. — سەن بىر كۆزۈمنى يوق قىلىپ قويۇپتىكەنسىن، مەنمۇ بىر كۆزۈڭنى ئويۇۋالسىمەن.

— سەن مېنى بىر پۇتى يوق قىلىپ قويۇپتىكەنسىن، مەنمۇ سېنىڭ بىر پۇتۇڭنى چېقىۋېتىمەن.

— سەن مېنى ئېغىزى يوق قىلىپ قويۇپتىكەنسىن، مەنمۇ سېنىڭ ئاغزىڭنى تىكىۋېتىمەن.

غەلىتە مەخلۇقلار ئەركىننى قىيما - چىيما قىلىدۇ. ۋەتەكچى بولۇۋاتقاندا، يولۋاس، يىلپىزلار يېتىپ كېلىپ ئۇنى قۇتقۇزۇۋاپتۇ. ھېلىمۇ ياخشى ئەركىن يولۋاس، يىلپىزلارنىڭ رەسمىنى ئەستايىدىللىق بىلەن چىرايلىق

سىزپىتىكەن، بولمىسا ئۇ ئاشۇ غەلىتە مەخلۇقلارنىڭ قولىدا ھالەك بولاتتىكەن.

شۇنىڭدىن كېيىن ئەركىن رەسىم سىزىشنى تېخىمۇ تىرىشىپ ئۆگىنىپ، ئەستايىدىل سىزىدىغان بوپتۇ. كۆرگەنلا يەرگە قالايمىقان نەرسىلەرنى سىزىپ قويىدىغان ئادىتىنى تاشلاپتۇ.

بۇغا، تۈلكە، بۆرە

گۈزەل تاغ باغرىدا ئانا بۇغا ئىككى بالىسى بىلەن ياشايدىكەن. ئانا بۇغا بالىلىرىغا ناھايىتى كۆيۈمچان ۋە مېھرىبان بولۇپ، كىچىك - كۈندۈز بالىلىرىنىڭ غېمىنى يەيدىكەن. تۈرۈپ تۈرۈپلا يىرتقۇچ بۆرە ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىپ تۇرىدىكەن. يەنە بەزىدە ھىيلىگەر تۈلكە بۇغا بالىلىرىنى ئالداپ ئېزىقتۇرماقچى بولىدىكەن، شۇڭا ئانا بۇغا بالىلىرىدىن بەك ئەنسىرەيدىكەن.

ئانا بۇغىنىڭ ئىككى بالىسى تۈلكە بىلەن بۆرىنىڭ سىياقىنى بىلىمگەچكە، ئاپىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلىماي ئۆزىنىڭ گېپىنى قىلىدىكەن.

بىر كۈنى ئۇلار ئاپىسىنىڭ تاغقا چىقىپ كەتكەن ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ، جىرالار ئىچىدىكى گۈزەل مەنزىرىلەرگە قىزىقىپ، ئۆيىدىن خېلىلا يىراقلاپ كېتىپتۇ. ئۇزۇندىن بېرى بۇغا بالىلىرىنىڭ پېيىدە يۈرگەن تۈلكە ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ ھىيلىگەرلىك بىلەن سالام قىپتۇ:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم، سۆيۈملۈك بۇغىچاقلار،

سىلەرنى بۇ يەردە ئۇچرىتىپ قالغانلىقىمىدىن ناھايىتى خۇشال بولۇ-
ۋاتىمەن، سىلەر مېنى تونۇماسلىقىڭلار مۇمكىن، مەن سىلەر بىلەن
دوست بولۇشنى ئارزۇ قىلىپ يۈرگەن تۈلكىجان بولىمەن.

—شۇنداقمۇ؟ — دەپتۇ بۇغچاقلارنىڭ كىچىكى سادەلىق بىلەن،
—ئايام سىز توغرىلۇق دائىم بىزگە چۆچەك ئېيتىپ بېرىدىغان، سىز
بەكمۇ... —

ئەسلى ئۇ «سىز بەكمۇ قۇۋ، ھىلىگەر ئىكەنسىزغۇ» دېمەكچى-
كەن. بۇغچاقلارنىڭ چوڭى ئۇنىڭ گېپىنى تارتىۋېلىپ مۇنداق دەپتۇ:
—سىز بەكمۇ باتۇر، قەيسەر ئىكەنسىز... —

—ھى، ھى، ھى... — تۈلكە مۇغەمبەرلىك بىلەن كۈلۈپتۇ، —
ئاپاڭلار بەك ئاشۇرۇۋېتىپتۇ، مەن ئاپاڭلار دېگەندەك ئۇنچىۋالا باتۇر
بولمىساممۇ، بۇغچاقلار بىلەن دوست بولۇپ ئۇتۇشنى بەكمۇ ياقتۇرىمەن.
مەن ئاق كۆڭۈل، باشقىلارغا يامانلىق قىلىشنى ئويلىمايمەن. سىلەر-
نىڭ بوۋا، مومىلىرىڭلار بىلەن بوۋام، مومام يېقىن دوستلاردىن ئى-
كەنتۇق. كېيىن باشقىلار ئارىمىزغا سوغۇقچىلىق سېلىپ، بىزنىڭ
پاك ۋە سەمىمىي كۆڭلىمىزنى خاتا چۈشەندۈرۈپ، تۈلكىلەر قۇۋ،
ھىلىگەر دەپ گەپ تارقاتقانمىش. بەلكىم ئاپىڭىز ھازىرمۇ بىزنى قۇۋ،
ھىلىگەر دەپ ئويلىشى مۇمكىن.

تۈلكىنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلىغان بۇغچاقلار دەرگۈمان بولۇپ
قاپتۇ. — دە «بۇ تۈلكە راست گەپ قىلىۋاتىدىغۇ، قارىغاندا ئايام بۇلارنى
خاتا چۈشىنىپ يۈرۈپتىكەن. — دە» دەپ ئويلاپتۇ. تۈلكە بۇ-
غچاقلارنى ئۆزىنىڭ مەھەللىسىدىكى ئوتلاققا ئاپىرىپ
يۈمران ئوت — چۆپلەر بىلەن مېھمان قىپتۇ. بۇلدۇقلاپ
تۇرغان سۈزۈك بۇلاق سۈيىدىن قانغۇدەك ئىچىشكە تەكلىپ

كۆيىشۈر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

قىپتۇ. چۆچەك ئېيتىپ بېرىپ، ئۇلارنى خۇشال قىلىۋېتىپتۇ، تېخى تۆۋەندىكى ناخشىنىمۇ ئېيتىپ بېرىپتۇ:

ئەي بۇغىلار، بۇغىلار،
سىلەر بىزنىڭ دوستىمىز.
ئەسلى ئىناق ئۆتەتتى،
بىزنىڭ ئاتا - بوۋىمىز.
ئەي بۇغىلار، بۇغىلار،
كەلگىن بىللە ئوينايلى.
ئاداۋەتنى تۈگىتىپ،
ئىناقلىقتىن يايىرايلى.

نەچچە ۋاقىتتىن بۇيان ئۆيگە سولىنىپ، ئەركىن ئوينىيالمىغان بۇغىچىقلار بۈگۈن تۈلكە بىلەن قانغۇدەك ئوينىغاچقا، خۇشاللىقىدىن ۋاقىتنىڭ قانداق ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بىلەلمەپتۇ. شۇ چاغدا بۇغىچىقلارنىڭ چوڭى كۈننىڭ كەچ بولۇپ قالغانلىقىنى بىلىپ، ئۆكسىغا «ئۇكام، ئەمدى كېتەيلى، بولمىسا ئاپام ئىزدەپ قالدۇ» دەپتۇ. كىچىك بۇغىچىقنىڭ كەتكۈسى بولمىسىمۇ، ئاكىسى كېتىمىز دېگەچكە، ئامال يوق كېتىدىغان بوپتۇ.

تۈلكە ئۇلاردىن ئايرىلىشقا كۆزى قىيىمىغاندەك دوستانە ھالدا مۇنداق دەپتۇ:

— بوپتۇ، بۈگۈنچە مۇشۇنچىلىك بولسۇن، بۇغا ھاممام سىلەرنى ئىزدەپ ئاۋازە بولۇپ قالمىسۇن! ئەگەر ئوينىغىنلار بولسا ئەتە يەنە كېلىنلار!

بۇغچاقلار تۈلكىنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ ئەتە يەنە كەلمەكچى بولۇپ ئۆيىگە قايتىپتۇ. ئانا بۇغا بالىلىرىنىڭ بۈگۈن يىراققا بېرىپ ئوينىغانلىقىنى سېزىپ قالغان بولسىمۇ، ئۇلارغا ھېچنەرسە دېمەپتۇ. ئەسلى تۈلكە بۆرىگە خۇشامەت قىلىپ، مەن چوقۇم سىزگە سې-مىز بۇغچاقلاردىن ئەكىلىپ بېرىمەن، دەپ ۋەدە قىلغان بولغاچقا، بۆرە ئۇنىڭغا ئۆز ۋەدەگىنى تېز ئەمەلگە ئاشۇرمىساڭ مەندىن كۆرىدىغىنىڭ بار، دەپ تەھدىت سالغانىكەن. شۇڭا بۈگۈن بۇغچاقلارنىڭ ئۇچراپ قالغانلىقى ئۇنى بەك خۇشال قىپتۇ. تۈلكە بۇغچاقلارنى يولغا سېلى-ۋەتكەندىن كېيىن بۆرىنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپتۇ.

تۈلكە بۆرە ياشايدىغان ئورمانلىققا كەلگەندە، تۈزۈكرەك بىرەر نەرسە يېمىگەن بۆرە ئالدى پۈتلىرىنىڭ ئۈستىگە تۇمشۇقىنى قويۇپ مۇگدەپ ياتقانىكەن. ئۇ تۈلكىنى كۆرۈپ جانلىنىپ كېتىپتۇ:

— ھە تۈلكىباي، بۈگۈنمۇ قۇرۇق قول كەپسەنغۇ!

— بۆرە ئاكا، مەن قۇرۇق قول كەلگىنىم بىلەن خۇش خەۋەر ئې-

لىپ كەلدىم.

— نېمە خۇش خەۋەر ئۇ؟ قورساق ئاچقاندا قۇرۇق خۇش خەۋەرنىڭ

نېمە پايدىسى، خۇش خەۋەر دېگەننى يېگىلى بولامتى.

تۈلكە ئەتراپقا سىنچىلاپ قاراپ، بۆرىنىڭ قۇلىقىغا خۇشامەت

بىلەن بىر نەرسىلەرنى دەپ ھىجاراپتۇ.

ئانا بۇغا ئەتىگەندە قوپۇپ، بۇغچاقلارغا ئۆيدىن يىراق

كەتمەڭلار دەپ تاپىلاپ، يەنە تاغقا چىقىپ كېتىپتۇ. ئويۇنغا

ئالدىراپ كېچىچە تۈزۈك ئۇخلىيالمىغان بۇغچاقلار ئايد-

سىنىڭ قارىسى يوقىشى بىلەنلا تاغ ئىچىگە قاراپ يۈگۈ-

رۈپتۇ. بۇغچاقلار تۈنۈگۈن ئوينىغان تاغ ئىچىگە كەلگەندە،

تۈلكە ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ قىزغىن كۈتۈۋاپتۇ ھەم ئۇلارغا تۈنۈ-
گۈنىكىدەك تۈرلۈك ئويۇنلارنى ئوينىتىپ، تاغ جىراسىنىڭ ناھايىتى تار
بېرىگە باشلاپ بېرىپتۇ.

بۇ يەردىكى ئۆزگىچە مەنزىرىلەر بۇغىچاقلارنى بەك جەلپ قىل-
غاچقا، ئۇلار خۇشاللىقىدىن خۇددى يوقىتىپتۇ. باياتىدىن بېرى چىنار
دەرىخىنىڭ كەينىدە يوشۇرۇنۇپ تۇرغان بۆرىنىڭ سېمىز بۇغىچاقلارنى
كۆرۈپ نەپىسى تاقىلداپ كېتىپتۇ - دە، يۈگۈرۈپ چىقىپ ئۇلارنى تار-
چۇققا قاپسۇۋاپتۇ. چىشلىرىنى ھىنگايتىپ تۇرغان بۆرىنى كۆرگەن
بۇغىچاقلار قورققىنىدىن ھوشىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ. پۇتلىرى
بوششىپ، پۈتۈن بەدىنى لاغىلداپ تىترەپتۇ. بۆرە كىچىك بۇغىچاقنى
يېمەكچى بولۇپ ئېتىلىشىغا ئانا بۇغا بۇغا پادىشاھىنى باشلاپ ئاس-
ماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بويىتۇ. بۇغا پادىشاھى ئاچماق مۇڭگۈزلىرى
بىلەن بۆرىنى ئۇسۇپتۇ. بۆرە بىلەن بۇغا ئوتتۇرىسىدا كەسكىن ئېلىد-
شش باشلىنىپتۇ. بۇغا باتۇرلۇق بىلەن ئېلىشىپ، بۆرىنىڭ ھەر
ئىككى كۆزىنى قۇيۇۋېتىپتۇ. كۆزىدىن ئايرىلغان بۆرە قانداق قىلارنى
بىلەلمەي ئاچچىق ھۇۋلىۋېتىپتۇ. بالىلىرىنى قوغداش ئۈچۈن جان
تىكىپ قويغان بۇغا بۆرىنىڭ قارىنى يېرىۋېتىپتۇ، تۈلكە قايىقلار-
غىدۇر بەدەر تىكىۋېتىپتۇ...

خەتەردىن قۇتۇلغان بۇغىچاقلار يارىلانغان ئاپىسىغا ئېسىلىپ
ھۆڭرەپ يىغلاپتۇ. ئەسلىدە ئانا بۇغا بالىلىرىنىڭ ئۆزىنى ئالداۋاتقان-
لىقىنى سېزىپ قېلىپ، ئۇلارنىڭ كەينىدىن ماراپ كەلگە-
نىكەن. بۇغىچاقلار ئەنە شۇ ئىشتىن كېيىن ئاپىسىنىڭ
گېپىنى ئاڭلايدىغان، ئۇنى ھەرگىز ئالدىمايدىغان بويىتۇ.

ياچۈك بىلەن چىكەتكە

چاتقاللىقتا ياشايدىغان ياچۈك بەكمۇ بىلەرمەنكەن. ئۇ ئۆزىنى دۇنيادا بىلمەيدىغىنىم يوق دەپ يۈرۈيدىكەن. بىر كۈنى ئۇ چىكەتكە بىلەن پاراڭلىشىپ قاپتۇ. چىكەتكىمۇ پوچى بولغاچقا، ياچۈككە چوڭچىلىق بىلەن مۇنداق دەپتۇ:

— مەي، بىز ھاشاراتلەرنىمۇ سەل چاغلىغىلى بولمايدىكەن جۈ. مۇ، ئۈنۈگۈن قۇشلار بىلەن ئۇچۇش مۇسابىقىسىگە چۈشۈپ قالدىم. مەن بەربىر يېڭىلىپ قالمىغۇ دەپ مۇنداقلا ئۇچۇپ قويۇپتىكەنمەن، بىرىنچى بوپتىمەن. قۇشلار نارازى بولغاندەك غۇدۇرۇشۇپ كەتتى، مۇ. كاپاتنى ئالغان ۋاقتىمدا ئىچى تارلىقى كېلىپ ئولتۇرالمىي قېلىشتى. — نېمە؟! — دەپتۇ ياچۈك پوچى چىكەتكىنىڭ مېجەزىنى ئوي.

دان بىلگەچكە ئۇنى مەنىستىمگەندەك، — بىز ھاشاراتلەر دەپ كىمنى دەۋاتىسەن؟ خىيالىڭدا مېنىمۇ ھاشارات دېمەكچىمۇ. مەن ھاشارات ئەمەس قۇش! قۇش بولغاندىمۇ ھەرقانداق قۇشتىن تېز ئۇچىدىغان قۇش، سەن قايسى قۇشلار بىلەن مۇسابىقىلەشكەن ئىدىڭ؟

— مەن، مەن... — چىكەتكە يالغان سۆزلەۋاتقاچقا

بىردەم ئويلىنىپ تۇرۇپ سانايتۇ، — ئاق قۇشقاچ، تۇمۇچۇق، تورغاي، قارىغوجا...

— ھە، شۇلارمىدى، ئۇلارنى قۇش دېگىلى بولامدۇ؟ بىز ئۇلارنى ئانچە كۆزگە ئىلمىمىز. ئۇلارنىڭ ئۇچۇشىنى ئۇچۇش دېگىلى بولمايدۇ، خۇددى پاقنىڭ سەكرىگىنىدەك ئۇچىدىغان نەرسىلەر ئۇ. ئۇلار بىلەن ئۇچۇش مۇسابىقىسىگە چۈشتۈم دېگۈچە نومۇس قىلساڭچۇ.

ياپىۋەك ئۆزىنىڭ سۆزىدىن ئۆزى ھۇزۇرلىنىپ مەيدىسىنى كېرىپتۇ. چېكەتكە ياپىۋەكنىڭ يالغان سۆزلەۋاتقانلىقىنى بىلىمۇ، ئۇنى گەپكە سالماقچى بوپتۇ.

— مەن سىزنى بىزنىڭ جەمەتىمىزدىن، قۇشلار بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋىتى يوق دەپ ئويلاپتىمەن.

— سەن چېكەنكىلەر نېمىنى بىلەتتىڭ، كەمتەرلىك قىلىپ ھەرقايسىڭ بىلەن ئانچە — مۇنچە ئارىلىشىپ قويسام، مېنى ئۆزلىرىڭنىڭ جەمەتىگە قوشۇۋالماقچىكەنسىلەر دە... مېنىڭ ئۇچقىنىمنى كۆرۈپ باقمىدىڭغۇ دەيمەن؟ — كۆرمەپتىكەنمەن.

— قاننىم يارىلانغان بولسا ساڭا ئۇچۇش دېگەننىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ قوياتتىم.

ياپىۋەك يالغان گەپلىرىگە چېكەتكىنىڭ ئىشەنگەن — ئىشەنمىگەنلىكىنى تازا بىلەلمەي، ئۇنىڭغا سىنچىلاپ قاراپ قويۇپتۇ.

— قاننىڭىز نېمە بولۇپ يارىلاندى؟

— ھەممىسى شۇ ھېلىقى لاچىن دېگەن ئۆلەرمەننىڭ ئىشى بولمامدۇ. ئالدىنقى ھەپتە ئۇ ئۇچۇش ماھارەتلىرىدە — ئىزدىن ئازراق ئۆگىتىپ قويسىڭىز دەپ كەپتۇ، ۋاقتىم يوق

تويغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (5)

دېسەم يالۋۇرۇپ تۇرۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن ئاۋۇ كۆرۈنۈپ تۇرغان كۆك تاغقا بىللە باردۇق. ئۇچۇش ماھارىتى دېگەننى ئاشۇنداق ئاسسىمىنى كەڭرى يەردە قىلمىسا، بۇنداق چاتقاللىقتا ئۇچقىلى بولاتتىمۇ؟ مەن ئۇنىڭغا ئەگىپ ئۇچۇش، قاققىپ ئۇچۇش، ئۆرلەپ ئۇچۇش، شۇڭغۇپ ئۇچۇش، لەيلەپ ئۇچۇش، پەسلەپ ئۇچۇش قاتارلىق ماھارەتلىرىمنى ئۆگەتتىم. پەسلەپ ئۇچۇش ماھارىتىنى ئۆگىتىۋاتقاندا، ئۇ بەك پەسلەپ كېتىپ، بىر بۆرىگە تۇتۇلۇپ قالدى. لاچىنىنىڭ نالىسىغا چىدىمىدىم، مەن سەللا بىخەستەلىك قىلسام لاچىن جېنىدىن جۇدا بولاتتى. دوست دېگەن ئاشۇنداق چاغدا ئەسقاتمىسا قانداق چاغدا ئەسقاتىدۇ؟ مەن غەزەپ بىلەن بۆرىنىڭ تۇمشۇقىغا قانىتىم بىلەن شۇنداق ئۇرۇپتىمەنكى، بۆرە لاچىنىنى تاشلاپ بەدەر تىكىۋەتتى. بىراق، بۆرە ئۆزىنى دالدىغا ئېلىۋال-خاچقا قانىتىم قورام تاشقا تېگىپ زەخمىلەندى. دوستۇم لاچىن مېنى ئۆزى ئەكىلىپ قويىمىغان بولسا تاغ ئىچىدە نېمە بولىدىغىنىنىمۇ بىلمەيتتىم.

— شۇنداقمۇ؟ ئالدىنقى ھەپتە مەن دېڭىزغا بېرىپ بېلىقلار بىلەن سۇ ئۇزۇش مۇسابىقىسىگە چۈشتۈم...

بۇ چاتقاللىق دېڭىزدىن ناھايىتى يىراقتا بولغاچقا، چېكەتكە دې-ڭىزنى تېخى كۆرمىگەنمەن. شۇنداق بولسىمۇ ياپىۋەكنىڭ ئېتىۋات-قان پولىرىغا چىداپ تۇرالماي ئاغزىغا كەلگەنچە پو ئېتىپتۇ. ياپىۋەك پوچىلىق ۋە بىلەرمەنلىكتە دائىم چېكەتكە-دىن ئېشىپ چۈشىدىغان بولغاچقا، يالغان - ياۋىداقلىرىنى يەنە ياغدۇرۇپتۇ:

— ئالدىنقى ھەپتە باردىم دەمسەن؟ مېنىڭ دېڭىزدىن كەلگىنىمگە بىر سائەتمۇ بولمىدى. مەن دېڭىزغا بارسام

يېلىقلارنى كۆزۈمگىمۇ ئىلمايمەن. دېڭىزغا بارغان بولساق كۆك كىتىنىغۇ كۆرگەنەن؟ ئۇ مېنىڭ تاغام بولىدۇ. مەن دېڭىزغا بارسام ئۇ يەردىكى جان - جانىۋارلار كۆك كىتىنىڭ جىيەنى كەپتۇ دەپ قىلمىغان قىلىقى قالمايدۇ. لەھەڭ، يىلانپىلىق، دېڭىز شىرى دېگەنلەرغۇ كۆڭ-لىڭىزنى ئېچىپ قويايلى دەپ ئالدىمغا كېلىپ ئۇسسۇل ئوينايدۇ.

چېكەتكە ياقىۋەكنى تېرىكتۈرمەكچى بولۇپ سوراپتۇ:
— سىز بايا مەن قۇش دەۋاتتىڭىز، ئەمدى كۆك كىتنى تاغام دېگىلى تۇردىڭىزغۇ؟

— مېنىڭ قۇشلىقىمۇ راست، كۆك كىتنىڭ تاغاملىقىمۇ راست، سەنغۇ ساۋاتىمىز بىر نەرسە، بىكاردىن - بىكار چىرىلداشتىن باشقىنى ئۇقمايسەن. ساڭا چۈشەندۈرۈپ قوياي، كۆك كىت بىلەن بىز قۇشلارنىڭ يىلتىزىمىز بىر. خالسىق سۇدا، خالسىق ئاسماندا ياشايمىز. سىلەردەك كەچكىچە چاتقاللىقتىلا يۈرمەيمىز.

— سىز بۈركۈتنى كۆرگەنمۇ؟
— نېمە؟! ئادەمنى زاڭلىق قىلغاندەك گەپ قىلىدىكەنەن، كۆر-گەنمۇ دېگىنىڭ نېمىسى، مەن ئۇنىڭ بىلەن بىر ئۆيدە چوڭ بولغان. ئۇ مېنىڭ ھامامنىڭ ئوغلى، ئۇچۇش، چوقۇلاش، قاماللاش دېگەندەك ھۈنەرلەرنىڭ ھەممىسىنى مەن ئۇنىڭغا ئۆگەتكەن. ئۇمۇ ھازىر مەن ئۆگەتكەن ھۈنەرنىڭ خاسىيىتى بىلەن يامان ئەمەس جاھاندارچىلىق قىلىپ يۈرگەن ئوخشايدۇ. بىراق، ئۇ بەگۋاشراق بولۇپ قالدى، مېنى يوقلاپ قويايمۇ دېمەيدىغۇ تاڭ.

— يولۇۋاس دەپ ئاڭلىغان بولغىيتىڭىز؟ — چېكەتكە

يەنە قەستەن سوراپتۇ.

— قايسى يولۇۋاسنى دەيسەن؟ ئارىلىقتا مەن ھويلامنى

ياقتۇرغان ھېلىقى يولۇاسنىغۇ كۆرگەن بولغىيتىڭ. ھەي، دۇنيادا
ئۇنىڭدەك ھۈرۈن مەخلۇق يوق جۇمۇ. نېمە دەسەڭ شۇنى تەق قىلىپ
بېرەي، ھويلا - ئارامىغا ئوبدان قارا دەپ ئىشلەتكەن گۇناھىمغا ئوغ-
رى - بۇلاڭچىلارنىڭ ئۆيگە كىرگەنلىكىنىمۇ ئۇقماي ئۇخلاپ، نۇرغۇن
مال - مۈلكۈمنى ئوغرىغا بەردى. ئۇنى ئۇرۇپ ھەيدىۋېتىپ ئورنىغا
شىرنى ئەكىلىپ ئىشلەتكەندىم، ئۇ يولۇاستىنىمۇ ئۆتە بىر لەقۇا
چىقتى. ئۇ ئۆيدىكى نەرسىلەرگە ئوبدان قارماقتا يوق، ئوغرى - بۇلا-
ڭچىلار بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، ئۆيدىكى مال - مۈلكۈمنى تاغ ئى-
چىگە توشۇپ كەتتى. ئاچچىقىم نەدىن كەلدى، ئۇنى توقماق بىلەن ئۇ-
رۇپ...

ياچىۋەك ئۆزىنى ئۇنتۇپ ھاياجان بىلەن سۆزلەۋاتقاندا، دانىلاپ
يۈرگەن بىر چار خوراز ئۇنى چوقۇلاپلا يەۋىتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن چې-
كەتكە سەكرەپ - تاقلاپ قېچىپ كېتىپتۇ.

策 划: 阿丽雅·阿布都克里木

责任编辑: 阿丽雅·阿布都克里木
木叶沙尔·赛买提

责任校对: 阿达来提·亚合甫

封面设计: 阿布都热依木·吐尔逊

电脑制作: 古尔克孜·吾买尔江

维吾尔族童话 (5)

艾合买提江·库尔班·萨比热 著

* * *

新疆大学出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路14号 邮政编码: 830046)

新疆新华书店发行

新疆江疆通商贸有限公司

850 × 1168mm 32开本 18.75印张

2005年7月第1版 2013年7月第2次印刷

* * *

ISBN 7 — 5631 — 1969 — 8

总定价(1—5册): 55.00元